ג' באדר ב, תשמ"ו 14.3.1986

הבן של "גוּמדי", ללא רחמים

פילגש בארמון השאה

אמנות ישראל 86', השוק והשוק

דו"ח מהעולם הבא

אפנת מצעים חדשה שיטת "ערבב ושלב"

להזמנת מזגנים סניפי חדיראן טל. ת"א 267272 חיפה 04-724411 ירושלים 22-710221 ב"ש - 057-36564

הזדרזו, נותר מספר מצומצם של מוצרים לאספקה לליל-הסדר. • אתה קונה את המוצרים הטובים בעולם אתה נחנה

מהם כבר בליל הסדד. • אתה משלם בתשלומים, בשקלים בלי הצמדה.

המחיר טופי ומובטח גם אם יחיו עליות מחירים

אתה קונה מתדיראן חברת האלקטרוניקה מס' 1

פרטים בחנניות החשמל המובחרות.

תשלומים שקליים שווים

היכנס לעידן תדיראן

סימנס טלויזיות, וידאו, מדיחי כלים.מ. כביסה	BOSCH	
בוש מכונות כביסה, מדיחי כלים.		
סאבא טלויזיות, וידיאו.	SABA	
רוזיאר תנורים, תנורי גומחה וכיריים גז.	ROSIERES	
גלאקסי פור מכונות כביסה, תנורי גומחה וכיריים	MANAME	

נ' באדו ב, תשמ"ו 14.3.1986 גרפיקה: נטע גרינשפן ם שמו כל הוכויות שמורות ל-מעריב"

והיחם אליו מצד וזורי חרופא, אלה ויחזקאל פולרביץ.

חייבים כולנו יחס של כבוד וחיבה".

עד כאן. דברים בשם אומרם.

זיה התקלקלת, אולי מישחו זוכר איפה

יש ספרים בבית הזהז"

בשער: מאיר הריציון. כרובה בשם' 10-13. צילום: דפנח קצור.

וי חברי בנסת חיו בין המגיבים על סיפורו של בוקי נאח, במוסף מהשבוע שעבר, אודות חבן הלא ידוע של רופא הצוללת "דקר", שנולד ללא נישואין מחברותו עם עליוה חסון,

ח"ב דב שילוסקי, שהיה אחד המעורבים בפרשה ואף ניסה למנוע את פירסומה, כותב

לנו נין השאר: "כשמשפחת פולדביץ ישבה המומה מאבדן בנם יחידם, קבלו הם מכתב מאלמונית, שעל קיומה לא ידעו כלל, הכוחבת להם שהיא כהריון מכנם. אין צורך בדימיון רב

עליפות לחבין את המצוקה הנפשית וחוסר האונים של ההורים חשכולים באותם הימים.

נימים כתיקונם יש לכל אחד חברים, אך בשעת צרח זקוקים לידידים של ממש. הם בחדו

לפנות אל אייזיק אולקניצקי ואלי, לא כאל עסקני 'חרות', כמשתמע מהכתבה, אלא על בסיס של חבחת אישית. הקדשנו לב, מרץ וזמן לענין, הפגשנו את הצדדים וקרבנו ביניהם".

לציועת תפרט לא אוסיף דבר בנושא זה". ח"ב שילנסקי אומר עוד: "אכן ניסיתי למנוע את הנחנה נפי שפורסמה. משך כל השנים היתה הגב' חסון מבריזה שלעולם תזכור את שעשיתי

למעה ולמען הילד, וכי לולא עזרה זו היתח אבודה. בשעותיה הקשות יעצתי ועזרתי להם.

עקג קשרי המיוחדים עם הצדדים מצאתי צידוק מוסרי לנסות למנוע את את ההתנצחות נין הוכ' תסון למשפחת פולרביץ מעל דפי העתון, כיון שצפיתי מראש נזק לגב' תסון ולילד שחמר ביותיים לעלם, וגם נעיצה ציפרניים בפצע המתוח והכואב של משפחת פולרביץ, לה

ואוי להזכיר כי את פירטום הסיפור יומו עליזת חסון והבן קובי מאור, שני אנשים מבוגרים ואחראים למעשיחם, לאחר התלבטויות קשות, כשומאס לבן להיות "מתחת

תענתה של ח"כ שולמית אלוני מתייחסת יותר לדברי תהקדמה לסיפור שכתכתי בטור ה למי שבוע. ראשית, היא מבקשת לתקן מונח שגור אך שגוי, "קובי לא נולד 'מחוע

לויפואין', אלא ללא נישואין, ואלו שני דברים שונים. לפי החוק בישראל וכן לפי ההלכה, ילד

מהפויח הוא ילד כשר לכל דבר ודינו כדין ילד שנולד לאחר נישואי הוריו. בארץ יש אלפי

ילדים שנולדו באחבה ומאהבה של הוריהם, ואלה לא התקדשו אצל הרב. השימוש שאתם

ונים נהקשר ליתס הרע והמגונה. לטעמי, שגילתה משפחת פולרביץ לעליזה חסון ולבנה סוני. איך שתוא איוני יכולה להשתחרר מהרושם שאילו עליזה לא חיתה בח מעברה אלא

צוחק מי שצוחק ראשון

ועוד מעירה לי ח"כ אלוני: "אני במקומך לא הייתי נוהגת ביחס של סובלנות וסלחנות כח

עושים במושג 'מחוץ לנישואין' מטפח דעות קדומות נגד אנשים אלה".

אקדימאית מתברמל או מצפון ת"א, היחס אליה ולבנה חיו שונים".

נוקודה אחת הוא מבקש להביא את גירסתו: "הסיפור שחברי אייזיק אולקניצקי ואוכי הלכוו עם הגב' חקון אל רופאת נשים לשם ביצוע תפלה, לא היה ולא נברא. ומתור רגישות

עורך: צכי לביא עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

10 אגדה על ההר מאת עמנואל רוזן

6 ללא רחמים

- 14 סינדרלה על שְטיח פרסי מאת תמר גולן
  - 17 פתאום תושך מאת תלמה אדמון

מאת יאיר לפיד

- 23 טיול "טופשבוע" לאירום הגלבוע מאת נילי פרידלנדר
- 28 שטח פרטי עם פליאה אלבק מאת נורית ברצקי
  - 31 שיפודים מאת מאיר עוויאל
  - 34 קינת ציירים מאת אביבה מץ
  - 38 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
  - 39 אביב מאת יהודית חנוך
  - 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
  - 43 פנטהאוז מאת יגאל לב
    - 43 הורוסקום
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

אוגדן מיולי מופשבוע

מערכת מעריב, בשיתוף יחידת התיירות במחלקת ההתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית והקרן הקיימת לישראל, יחלקו, ללא תשלום, לקוראי מעריב אוגדן מהודר לשמירת דפי מיול מומשבוע. פרטים יבואו. הקוראים מתבקשים לשמור על דפי הטיולים.

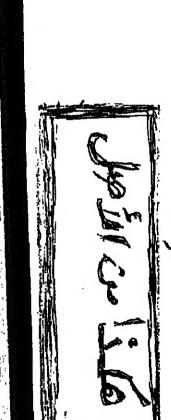

תנו, בטח, רק עכשיו קיבלנו את חכשף...

שהרווחנו בהגרלה וכבר את מתחילה לבזבו..'

אבי, בנו

ברק אהרוני, בן 23, סיפורו של צעיר שגדל בצל הפירסומים על "הפשע המאורגן", וייאלץ לחיות בצילו של אביו רחמים ("גומדי") אהרוני, שנדון בשבוע שעבר למאסר עולם על השתתפותו ברצח הכפול. הוא לא נוטש את אבא, ולא מתקרב למפעל הבשר המשפחתי. "אני צמחוני, לא רוצה להיות קצב".

מאת יאיר לפיד

פני יותר מחמש שנים ישב רחמים ("גומ" די") אהרוני מול כנו, ברק, בחדר הכיקורים של כלא איילון. אבא", כרק אמר, תניד לי את האמת, רס לי, ידעת שהולך להיות רצחו" אהרוני הסתכל עליו רגע, ברק, לא ידעתי, חשבתי שאני נמצא שם כשכיל לעשות סולחה", הוא אמר.

כרק אהרוני, 23, יום אחרי שבית הדין העליון גזר מאסר עולם על אכיו בשל מעורכותו במה שקראו העתונים "פרשת הרצח הכפול". לא מקבל, לא מעכל, לא מוכן לשמוע. קצת לפני שהנעתי הוא דיבר עם אכא שלו כטלפון, .הוא אמר שהוא תשוש, אבל שבעורתנו הוא יוכל לעמוד כזה, אם אנחנו נהיה בסדר, הוא יוכל לעבור את הסבל". משפחת אהרוני, אומרים המקורכים, מחזיקה את עצמה. אחוזים זה בוה.

המשפט הותיד את ברק חשוף, פגוע. המונולוגים שלו קשים, המלים לא תמיד משרתות אותו בקלות. גם כשהוא מרבר על עצמו, על הבית, הוא נעצר פתאום, תוזר ליום המשפט ללא התראה מוקרמת: -עכשיו, זאת המכה. אני לא מאמין, זה לא ייתכן וזה אכטורר, וזה ממש טירוף. לא ציפינו, היינו כטוחים שהוא יווכה, מקסימום שיישאר אותו עונש שנקבע במחוזי. למה עושים לנו את זה?" במשך שתי שיחות ארוכות לא הוא ולא איש מכני המשפחה מתייחסים לגזר הרין כאילו הוא ניתן לארם אהר, תמיד -לנו".

ברק יודע שכל מלה שהוא אומר צריכה לדלג מעל משוכה גבוהת־גבוהה של דעות קדומות. ברצח בע"מ", "פשע מאורגן", הוא חי בתוך המושגים האלה ככר יותר מעשר שנים. העתונות בנתה סכיכו חומה גכוהה יותר מחומת האכנים הירושלמיות, שמקיפה את ביתו. אגכ, כניקור השני שלי הגעתי לבית אהרוני ביום ששי בערב - השער פתוח, אין כלב, דלת הכניסה לא נעולה. כבר לפני 13 שנה רחמים אהרוני לקח את המשפחה ועבר דירה לחליכרוך. ביום שבו יצקו היסודות הם עמדו שם, שתו שמטניה וזרקו מטכעות לתוך היטודות. בחנוכת הכית הם שחמו ככש. אהרוני ראשתו, בתישבע, רצו שלילדים חהיה נקורת התחלה טוכה יותר.

קצת אחרי עשר ברק ואני נוסעים לחל־אביב, לקנות סינריות. הוא נוהג מהר ושקט, שתי ידיים על ההגה, מרוכה לא חמצא אותו מקפיץ רגל, או מתופף על שולחן. ברק מרבר על מילים, על כך שהן לא תמיד מספיקות לו, לא מצליה להשתמש בהן גמיש מספים בשביל להרגיש דרכן. ליד פינת נורדאן הוא

#IDE3|06

גומדי: בכל אשמה המנטליות

שפחת אהרוני טרם השלימה עם פטק שהספק, שבשלו זוכה אהרוני מרצה בית בימים אלה הם ועורכת הדין עדנה בבית־המשפט המחוזי, "איונו טפק סביר כלל בבית־המשפט המחוזי, "איונו טפק סביר כלל קפלן בודקים את האפשרות להעביר את התיק לדיון חדש בפני הרכב של חמישה שופטים. הליך זה אפשרי רק אם מדובר בפרשה שמבחינה משפטית טרם הוכרעה בבית משפט. בשיחת טלפון מבית הכלא אמר לי דחמים אחרוני: "בית המשפט לא שפט את המקרה שלי באופן אובייקטיבי. השופטים, במקום לבדוק את המקרה לגופו, הושפעו מן חעובדת שאני זה שישב לפניהם. הם לא התייחסו לעובדה שאני בא מחברה עם מוטליות מסויימת שצריך לקחת אותה

> "אני עומד כעת לבדוק את כל האפשרויות לבדיקת התיק מחדש. אני סומך עדיין על עדנה קפלן ויחד נבדוק את חנושא. אני מקווה שיימצאו אלו שיחיה להם הכוח לחקור מחדש את הפרשה באופן אובייקטיכי ולגלות את העובדות האמיתיות הכרוכות בסיפור". בפסק הדין של אהרוני כתבה חשופטת מרים בן פורת: "יש לדעתי בכל המסכת תעובדתית כדי להוות בסיס חוק לכאורה להרשעתו של אהרוני ברצח, אלא אם כן נמצא חסבר תמעמיד מסקנה זו בספק. לאחר ששקלתי את גרסת המערער מצאתי שאין בה ממש, אף לא כדי לעורר טפק סביר, אפילו דוזוק, לטובתו". השופטת קבעה

וכלל". לאחר פסק הדין של בית המשפט העליון נפגשו בת שכע אהרוני ועו"ד עדנה קפלן כדי לדון בתוצאה. בת שבע: "אחרי שהעו"ד עיינה בחיק ודיברה איתי אפשר להבין שתוצאת המשפט נקבעה בעיקר משום שהשופעת בתרה לא להאמין לעדותו של דחמים לאורך כל הדרך. לדעתנו, אין מקום להרשעתו בסעיף כה קשה. השופטת אינה מאמינה לעדותו של רחמים למרות שאין שום

ראיה בתיק אשר יכולה לאמת את חוסר האמון שלה. פסק הדין הקתמך גם על העובדה שרחמים ברח לחו"ל זעל נוכחותו במפעל בשעת הרצח. נכון שהוא ברח והוא כבר נענש על זה, לגבי נוכחותו במפעל – אין שום דבר מרשיע בכך שאדם נמצא במפעל השייך לו. התיק צריך להבדק מחדש".

בשלב זה עדיין לא פנתה המשפחה למזכירות בית המשפט העליון בבקשה לחביא את תיקו של אתרוני בפני הרכב של חמישה שופטים. כמו כן טרם הוגדרה תקופת מאטרו תממשית. (למאטר עולם אין תקופה מוגדרת. עליפי הנוהג, הנשיא קוצב את אורך זמן המאטר, כך שבבוא היום אמשר לנכות מעונשו

רומים (גומאדי) אחרוני בבית חמשפט:ינסה מולו אצל חמישה שופטים. (צילום: דניאל זאורשטרום)

> אומר פתאום: "אף פעם לא הפריע לי זה שאני הבן של רחמים אהרוני. להיפך, אנשים תמיד אמרו לי שיש לי מול שיש לי כזה אבא נפלא". אני שואל אותו אם לא היו אנשים שהתרחקו ממנו בגלל המשפחה שלו. "היו, תמיד יש מטומטמים, אכל אף פעם לא נתתי לזה להפריע לי, זה עניינם". מי שהכיר אותו, שפט אותו אחרת. כשברק היה כתיכון היו הורים שלא רצו שהילדים שלהם ייכנסו לבית אהרוני. החברים מהכתה, סיפר לי חבר שלמד איתו, צפצפו. מי שהוא אהב, כא.

בתקופה הקשה ביותר של הפרשה, כימים שאהרוני כרה לחו"ל, הוסגר ונכלא, כרק לא היה בבית. הוא היה או מ"כ ב'גולני'. בחופשות היה מרבר עם אבא שלו בטלפון. .אני אמרתי לו או שלא יחוור, שהעתונים אומרים שהוא מואשם ברצח, רציתי שהוא יישאר שם. היה איזה רגע שכולנו רצינו לעווב את הארץ, להצטרף אליו כחריל, אכל אכא אמר לא. הוא רצה שנשאר כאן. אבא היה חוזר מייר, אכל לחצו עליו להשאר בחוץ ער אחרי המשפט של טוביה אושרי". באותה תקופה היו מי שאמרו לברק שהוא צריך לחזור הביחה, לקות את העסקים המשפחת וים ליריים, למלא את מקום אביו. בת שבע עורה לו לחגיר לא, באמא", ווא אומר, נחיא בנארם נודר, הרבה נשים היו

מתמוטטות אם הן היו צריכות לעמוד במה שהיא

בת שכע אהרוני, ממשפחת דגוך, היתה בת 18 כשהכירה את רחמים אהרוני. הם נפגשו על מדרגות מפעל יהלומים בו עכרו שניהם. אני חייב לשלוח קפון ועוגה לתימניה היפה הואת", רחמים אמר או בקול שהיה רם מספיק בשביל להגיע לאוזניה. אחרי קצת יותר משנה הם גישאו. כשבת שכע היתה בת עשרים ברק נולר. אחרי 24 שנים וחמישה ילרים היא עריין אישה יפה מאור. כשהחלה הפרשה בת שבע לקחח עליה את רוכ התפקירים של -אכא בכית". ליר שולתן המטכח אנחנו מרברים על ברק, ליד בת שבע.

ריאלוג: "את יורעת שאני רוצה לכחור בעצמי את הדרך שלי, לעשות דברים איך שאני מכין אותם". חיוך. באמרתי לך כבר, אתה יכול לבחור בעצמך. זו ההחלטה שלך".

כשחזרנו מבית המשפט אמא היתה על סף. התמוטטות. דיברתי איתה, אמרתי לה שאני נשאר באן, אני אעזור לה עם הילרים. כרגע מה שחשוב זה שאח שלי ימשיך ללמוד. אני לא מאמין שאכא יישב

(חמשך בעמוד רובא)

7 Bineain

אתה רואה שם את הבאר הלבן? על הבאר הזה אבא ובצלאל (מזרחי) דיברו פעם באיזה מקום, מישהו עבר, שמע 'לבן' וחשב שהם מדברים על הירואין, מהשטות הזאת התחיל כל העסק של רשימת ה־11 🚾

כל־כך הרבה זמן. זה לא נתפס. אולי אני עריין בשוק. קשה לי, לא תופס את זה. אני חושב עליו הרבה, כל

שה קצת להסריד את האהדה הכמעט־אוטומטית שברק מעורר מן הנסיון להיות אובייקטיבי לגכי תוצאת המשפט. גם אם הסובייקטיביות שלו ברורה לעין, עריין נשארת השורה האחרונה: ברק הוא כן 23, כשאכא שלו ייצא מן הכלא הוא יהיה ארם מבוגר ורחמים זקן. קשה להתווכח עם וה. .אתה קולט שכשהוא יצא אני כבר אהיה אכא לילדים?" הוא אומר את הדברים בכאב, אחריכך הוא נעצר, נוקשה, "אנחנו לא זקוקים לרחמים של אף אחד", הרחמים היחירים שלהם הוא זקוק יושכ ככלא, משם הוא אומר: "אני עריין לא מעכל. קשה. המשפחה,

ביום רכיעי, אחרי הודעת בית המשפט, ברק בכה. עשה כשהוא בא הכיתה – תוא אומר "הלכתי לישון", הוא לא מורה שהשינה היא בריחה, הוא רק חוור על זה, הלכתי לישון". רק מאוחר יותר הוא יאמר שבטה שהוא בכה, כולם בכו, איך אפשר שלא. "אתה קולט שעכשיו אני אוכל לראות אותו רק פעם בשבועיים במשך 16 שנה? טבתא ישכה פה וצעקה שהיא רוצה למות, הבן שלה לא כזה. זה כואב. המזל שלי זה שיש לי את הבית שנותן לי כוח".

הבית כחל ברוך מתפקד על תקן של חממה ותחבת רכבת בעת ובעונה אחת. כל רגע נכנס חבר, היוו". בית המשפט המחוזי, אגב, דחה את טענתו של יוצא קרוב משפחה. בת שבע יושבת בתוך המהומה,

לא ממהר, אני עושה הכל בקצב שלי".

מחבורת הכרם אל הרצח הכפול

ת פרשת "הרצח תכפול" צדיך היה אולי וכהן נטמנות בחוף אשדור על ידי רמי ערוסי להתחיל בתקופה שבה לרחמים אחרוני חיה דוכן בשר בשוק, שם הכיר את האנשים, שאותם הגדירה מאוחר יותר העתונות ב.חבורה הכרם" ודו"ח שמרון קבע שהם פלג אפריל 1980: עמוס אוריון משתחרר

מחכלא אחרי שריצה עשר שנות מאטר על רצת שומר בעת נסיון לשוד מכונית "ברינקס". יחד עם עור כהן, עמו התיידד בכלא, הוא מנסות לפוזוט 300,000 דולר מאתרוני ואושרי בטענה שהם היו אחואים לשוד והם צריכים ומרשיע אותו בקשירת קשר לביצוע רצח,

ביולי 1980: אורוני, אושרי, אוריון • 23 וכהן, ופגשים במפעל עבר בקר" לשיחה. במחלך השיחה נרצחים אוריון וכהן ביריות. מערערים על פטק חדין של ביה המשפע ערושי גם נכח במקום ורווא זה שירת. בית • 5 למארס 1986: בית המשפט העליון ביולה לילח: גומותיחם של אוריון 23 • ברצח ומור עליו מאסר עולם.

ביולי, 1980: המשטרה מוצאת אר 25 ●

1981 ממשטרה עוקבת אחרי בת שבע

הגופות ורושק, אהדוני ואושרי נמלטים לחו"ל.

אהרוני חנוסעת לבקר את בעלה, ומגלה את

ואבנר מעודד, בן־דודו של אושרי.

השמדת ראות וסיוע לאחר מעשת, הוא נדון ל-12 שנות מאסר.

מארט 1982: רחמים אהרוני מוסגר • 20 למארט 1983: בית המשפט המחווי בתל-אביב מזכה את אהרוני מאשמת רצח

• אפרול 1983: המדינה ואחרוני חמחווי בפני ביחמ"ש העליון. מקבל את ערעור המדינה, מרשיע את אהרוגי

חצי אמא, חצי 'נורו' – מעורדת, מנחמת, מסכירה, לא שוכחת לחייך. "תסתכל על הבית הזה", ברק אומר לי, "וה רק מוכיח שזה לא נכון, התרמית של ה'מאפיה." את הכעסים כרק מוציא על רצפת גומי: לפני שנתיים הוא נסע ליפו, שם קיבל דרגת .ראן ו" בנין־ג'יטסו, סוג של קרב התקפה יפני: שם אני מוציא את האלימות שלי. יש בזה הכל – ספורט, אמנות, פילוסופיה, זה מה שמחזיק אותי רגוע". תקופה מסויימת ברק עבר גם כהררכה, אחריכך הפסיק. "אני כשהוא יודע שהולכים לעוף שם כדורים: איזה הגיון עור אחזור להררכה, פשוט עניין של בטחון עצמי, זה וה? איזה צרק והז סתם, מתם דפקר את המשפחה שלי. שוב העניין של המילים, עריין קשה לי, אני זקוק למה, כי קוראים לנו אהרוניו־ לומן". אחריכך הוא חושב רגע ואומר, ניש לי זמן. אני

ברגע מסויים אגתנו יושכים כאתת הפינות של הסלון הגרול. "אתה רואה שם את הכאר הלבן?" הוא שואל, .על הכאר הזה אכא וכצלאל ריכרו פעם באיזה מקום, מישהו עבר, שמע 'לכן' וחשב שהם מרכרים על הירואין, מהשטות הואת התחיל כל העסק של רשימת

יכולותלהעלות חיוך ציני על שפתיים רכות, זה לא מפריע לה, "אני יודעת מה חושבים מבחוץ, אנל רחמים הוא איש רגיש מאור, אפילו עדין. יש לי תמונה שלו מגיל 16, זה בריוק ברק, הדמיון סרוים. ידירה שהכירה את ברק עוד מימי התיכון אופרת שהתכונה הכי בולטת שלו היא הביישנות. ,וה לא לראות את זה. ברק, בחור יפה, שנע בקלילות של מי שמכיר היטב את גופו, נראה כמו סמל של נטתון עצמי. רק כשמתחילים לרכר איתו הוא משתנה. נסגה לפעמים נפתח לרגעים, מאוד בהססנות, מייד מתקפל בחזרה. יצא לי לראות אותו, לפני כמה תודשים, באירוע חברתי גדול. הוא הגיע לבוש ז'קט, מאור אלגנטי. כמה מהבחורות שהיו שם איבדו כיוון. נוק התיישב בצד, לקח כוסית. אחר כך הוא המתובב, כמקט כלתי מורגש, החליף כמה מלים עם מכרים והכך הביתה. לא ראיתי אותו רוקר, גם לא מספר כוייתת.

כון, הוא עשה טעות, הוא היה צרין לצלצל מייד (אחרי הרצח) למשכוג,

הוא לא היה צריך לכרוח, אכל תא

קיבל כבר את העונש על זה ברצינות

כל הזמן המשטרה אומרת שאבא שלי

כנאדם חכם, כל אחר אומר שאבא פלי

כנאדם תכם. כנאדם חכם שמתכנן רצח עושה את זה

במשרר שלוז ממשיך לשכת בחרר של שני מכו

יש לכרק את הרגישות והערינות של רוומים.

בת שבע אומרת. אם היא יודעת שהמילים האלה

בבית הוא משתחרר, אכל אפילו שם קל לו יותר כמאזין. כשסבתא, אמא של רחמים, מספרת על ימי ה'הגנה' הוא מקשיב לה בסבלנות של מי ששומע את זה כפעם הראשונה. משפחת אהרוני הגיע לישראל יאה שבחבש, הם הגיעו לשו התקווה, על גכול שכונת הקווקוים. עד 48' הם חיו

(דמשך בעמוד (3)

בלעדי לאל על. קו ישיר לטורונטו, קנדה. עם אל על אתה עולה על המטוס בתל-אביב ומגיע לטורונטו במהירות ובשעות הנוחות לך, בלי החלפת מטום בדרך. ועוד סוכריה שתקבל רק באל על: שיטת הכרטים החופשי. אתה יכול לטוס לטורונטו ולחזור מכל יעד אל על אחר באמריקה: ניו יורק, שיקגו, לוס אנג׳לס, בוסטון, מונטריאול ומיאמי. אם אתה מגיע לטורונטו במסגרת ביקור משפחתי, טיול באמריקה

או מסע עסקים , כדאי שתחשוב גם על

התערוכה העולמית אקטפו 86 שתיפתח בוונקובר באביב. טיטות אל על לטורונטו יוצאות בכל יום ב' ויום ד' החל ב-31.3.86. הזמן לך מקום – עוד היום – אצל טוכן הנטיעות. הֿווראות אצל טוכן הנטיעות.

ymmin. Yhannan. Tallillin illin min. Tallillin illin illin min. Tallillin illin i

८ राजध्यां ८

(חמשך מהעמוד מקודם)

לפני 30 שנה בערך, בספטמבר 36', בשיא פעולות התגמול של הצנחנים על פעולות מחבלים מירדן, הוא נפצע בפשיטה לילית על תחנת המשטרה ירדנית בערכה. כשפירפר בין חיים למוזת, קרה הנס בידיו של רופא צעיר, כיום פרופסור מורים אנקלביץ', אשר הצילו מחנק בניתוח בזק, לאור פנס בשרה. מה שנשאר זה שתי יריים משותקות וקשיי דיבור ניכרים. קולו של הר ציון צרוד וחלול, המילים נעלמות מדי פעם, הריכור חסר בטחון. הגמגום ורלות השפה הם חלק מהפציעה. "אמנם, כמו שאומר אחר מוותיקי ה־101, הר ציון לא היה מעולם ונבה־דעות", אבל את סלירתו מהמילים ומדו־שיח עם בני־אדם, כיתוד אלה שהוא אינו מכיר, הוא פיתח לאחר הפציעה. הניתוחים הפשטניים שלו יכולים להביך, כיחוד לאור העוברה שהוא מחוס אצלנו על הקן של סמל לאומי. עכשיו, הר ציון אוהב לענות על שאלות מסוככות כמשפט החוזר על עצמו: -פילים, מילים, הכל מילים..." 79 אחוז. נשארו לי 21 אחוו. זהו. זה מה שיש ועם זה מפיו סתמיות ועילגות וקשה להבחין באותה נפש

על שום רבר. גם לא על העליה להר הגבוה, על שהאהבה שהוא מעתיר על צביים ונופים ועל עציץ

המופגנת מהעולם . תרבות העיר מבחילה אותו. הוא,

שלוש שעות, מצטעף מבטו המנותק ונמחק החיוך הציני מעל הפנים. זה קורה, למשל, כשהוא מדבר על גאישה בחולות", או על שושנה אחותו, שנרצחה על־ירי ערבים, ומאיר נקם את מותה בפעולת־תגמול פרטית בה רצח ארבעה כרווים מעכר לגבול. וזה קורה לן גם בזמן הטקם הקבוע, המזומן במשך השנים לכל אורחיו באזווה, כאשר הוא עומר על המירפסת, בקצה הצוק של כוכב הירדן, ממפה את הנוף הנשקף ממנה ומוכיח שביום בהיר רואים מהבית שלו את כל מדינת ישראל וגם את מה שהוא מכנה .המדינה הפלשתינאית וכשהמכוכה כחדר גוברת ווא אומר כחיוך: אני נכה האמיתית – ירדן". אכל כדרך כלל, המילים יוצאות רגישה, שועמה ומרדה כאשר החברה'מנים ב־101 צדו בגיל 51, מאיר הר ציון אומר שהוא אינו מתחרט ברוכיהם צבי לארוחת הערכ. זה קשה גם משום הההסתגרות ברלת אמות האחווה, על ההינתקות הפרחים שבסלון (גאיזה יופיז איזה יופיז"), לא ניחססת

חושבים, שוק היום יש ראש קטןז שוק היום חיילים נופלים סתם כשבי. אני חושב, בכל הרצינות, שבימים חחם הצבא הירדני היה יותר טוב מצח"ל. גם אחרי שנוסדה ה־101 ובא אריק שרון חיו טעויות. מה שהבדיל את מ־101 מהיתר היתה הרוח. זה נכון, תרוח שצריך לבצע כל משימת יחדה אותנו, כי הרוח ביחידות האחרות של הצבא היתה קטסטרופה. אומרים שהרמה המבצעית שלנו חיתה גבוהה: זה אולי וכון ביחס לסמרטוטים ביחידות האחרות, אבל האמת שתיא לא היתת בכלל משתו מיוחד. אם לא אריק שרון, שחית הגדול מכולם, כולנו לא היינו שווים כלום. ששמונה תיילים נופלים בשבי, זה לא נורא, אבל מה שמרא זה הביזיון המדיני שמחזירים בשבילם אלפי מחבלים. זה בלתי נסבל. שישארו שמונח שנים בשבי, עשר שנים, עד

אני שואל אם ההתלחבות המונזמת היתה, בין תיחר, החלהבות ברוח המפקד, אריק שרון. "אריק – אומר חר ציון – חית מכל. הוא תית תיחידה, הוא היתוות את הדרך, כלעדיו לא היה צה"ל." יחטו של הר צח"ל מידיו החרסניות של בן גוריון ש..בנה את הצבא על טהרת הגוע של מפא"י וחכנים מפקדים קאקערים שלא חיו שווים גרוש", הוא טוען – איך לא – שהתקשורת מתאכזרת אל שרון על לא עוול בכפו, הוא אומר ששרון נכשל בלבנון ובפוליטיקה אבל "זה לא אומר שלא צריך לתת לו עוד צ'אנסים", אבל חוא גם משיב ביובש, כאשר אני שואל על יחסיהם האישיים: "פה ושם אנחנו מדברים. פעם בכמה שנים הוא בא לבקר. אני פת, הוא שם, זהו

> בהתייעצות לפני יציאה לפעולת תגמול בשנות רו־50": "פה ושם

ואריק שרון

אם הם ערבים) דרך החור הצר שבכוונת.

אחוז, או איפה הם היומו"

למשל, בקושי רואה סרטים ואת מה שראה שכח. חוץ מסרט יפני, .אישה בחולות", שראה לפני הרבה שנים. אהכתי את צורת החיים שלה", אומר מאיר. ל כמה דקות ספורות, בתוך שיחה של

התלהבנו קצת יותר מדי

איר הר ציון אומר שהוא יציר תקופה לטעודיה או לאיפה שירצו", הוא אומר. מעכר שחיםשה גיבורים ונתנה להם ככוד שלא לכך, יש לו ביקורת על פעולות מסויימות של היו ראויים לו. "אף אחד – הוא אומר – לא ה־101 והאוחנים, שבהן "חתלחבנו קצת יותר מדבר על הפאשלות שהיו אז. מה אתם מדי ועשינו קצת יותר ממה שהיינו צריכים לעשות". הוא מתכוון, בין היהר, לפעולה במחנה הפליטים אל-ברייג'. "חיתה שם שתיטת גדולת", הוא אומר, "זאת היתח האווירת. עד או צה"ל חיה סמרטוט, וכשל בכל הפעולות שלו ופתאום הצלחה גדולה. מתאום הכל כל־כך קל. אז הרגנו עשרים אנשים, די בתעווג. אחריכך תיקנו את עצמנו. וח לא חזר על עצמו". עשינו פאשלוה. זה קורה. זה יכול לקרות ציון לשרון אינו ברור. הוא מייחק לו את הצלת שיגיע הרגע המהאים להוציא אותם באיזה

טריק, צ'יק צ'אק. אבל לא ככה. לא ככח." אגב, הר ציון חושב שמלחמת לבנון היתה כשלון. לא כך, לדעתו, צריך לחילחם כיום בטרור, גם לא כפי שנלחמו – אז בצדק – תוא וחבריו. "אסור לפגוע בתמים מפשע – צריך רק לגרום לחפים מפשע לרצות ללכת לירדן או

מאיר הריציון.

אנודנו מדברים. אני מה ותוא שם".

upeaio 12

על־רקע נטייתו להסתכל על אנשים מסויימים וניחו

מאיר ורותי הר־ציון במטבח שבאחוות: מחכים למיקיה הפלטון נחוות.

ממרומי האחוזה שלו, מאיר הר ציון רואה ארץ־ישראל קטנה ("אתה עושה 'פיק' ונגמרח לן המדינה"), ומגסת דעות פוליטיות, שמוצאות את מקוק בשפיץ הימני של .התחיה", כתוך שטח ההפקר שכינה לבין כהנא. .מה שמראיג אותי אצל כהנא זה לא מה שמדאיג אותך", אומר הר ציון, אני פוואנ מאזלת־היד של הממשלה וכהנא זו מחאה על אולה היד. ההבדל ביני לכין כהנא הוא שאני רוצה שיהה לערבים כראי לעזוב כאן. אתה מביוז למשל, לתח להם לעשות מילואים או לבקש מהם לשלם 🗗 הכנסה. צריך להעכיר אותם מכאן. לא לזרוק אותם מה אתה חושב, שלא עשינו את זהז כחייך, אנוע עושים את זה כבר שני דורות, אבל כשקט, אפילו כלי שיוסי שריד ירגיש. הרי פעם הערכים היו כאן 90

כמשך שלוש שנים היתה אחוזתו של הר ניוו למקום מיפגש פוליטי. מדי פעם סטתה שייות מכוגיות מהכביש המוביל לכית שאן, עכרה ליד קיבוצו לשעבר של הר ציון, עין תרוד, ועשתה אה הדרך למעלה לאחוזה. משם ראו החברים את ארץ־ישראל הקטנה, עשו 'פיק' והקימו את חוג פין ורד, שממנו יצאה 'התחיה', פה ושם השתחף הר ציון באיזו התנחלות בלתי-חוקית, פה ושם השמיע את קולו, פעם אחת גם פירסם מורעת־ענק בעיתון נה הראה את אנואר סאראת בעניכה מעוטרת פעין צלבייקרס וכתב: -שימו לב לצלב הקרס בעניכתו של סאראת, הנאצי המצרי, כעת "שליחות השלום" של בירושלים... עיצרו עכשיו את ההונאה העצמית...צל רומי לנו בשעה זו."

מעבר לכך, הר ציון טוען שהפרות בחוות הנס שלו הן כיום העיקר. מכריו אומרים שאם לא היה נאנק כמיגכלות פציעתו הקשה, היה עומר ככיכרות ומוף אחריו כמה מנדטים. הוא אינו מכחים: .הייתי מכו לפעילות פוליטית, אבל כל אחר צריך לעשות מו שהוא יכול לעשות. אני, מה אני יכול לתרום הקל שלי לא קול והדיבור לא דיבור. אני משוט לא יכול

פשר רק לנפות לתאר את הר ציון, לקח. אם מקשיבים טוב, אפשר לשמוע בטיעוניו משהו ממה שאומרים היום העצורים והחנונים של מחתרת יו"ש. לפני שלושים שנה יצאו שושנה, אחותו של מאיר, ותברה עורד, מקיבוץ רגניה לטיול של טרום־גיוס כמרבר יהורה ונרצחו בידי כדווים. מאיר, אחרי ארבע שנות פעילות ב־101 ובצנחנים, החליט לא לעבור על כך בשתיקה. שושנה היתה שותפתו הנאמנה לטיולים המסוכנים והיחודיים שעשה לפני גיוטו, כמו למשל ברצמבר 1951 (גאני יוצא עם אחותי לבלות יומיים נעימים כגליל היפה"), יומיים שהסתיימו ב־20 ימי מאטר בכלא הסורי ברמשק.

לותם מפואר, הכי מפואר שיש לנו,

עומר. על דוכן הנואמים בכנסת

וכותש את ניפי הנפש" להתיכות.

כתחליף, יוםי שריר זוכה לניתוח

אכזרי במשבח של הר ציון,

בהשתתפות פעילה של האישה רותי

וגנן סלע, ואריק שרון נותר כינתיים לכרו עם רוד

פנן ואורי דן. כאשר נחשפה עובדת קיומה של

המתרת ההדרית, הזכירו את שמו של הר ציון כמי

ססית - בעירוד ואולי אפילו במעשים – לפעולותיה.

נראיון טלפוני ל.על המשמר" אמר או דור ציון: "זה

מחים שמויות כמיץ עגבניות." היום, לאחר שנודעו

פשות הפקילים, הוא אומר: _אני מכין אותם. זו היתה

פער חרום. אני אפילו השבתי לרגע שאלה היו

פעלים מבוונים של הממשלה, כי זה נראה לי תואם

או הפנטרסים שלנו." על השאלה האם היה מצטרף

נקצם, יכול להיות שהר ציון הוא אכי אבות

פונה זו שאלה שאלתית, שאלה מכשילה."

כשוה קרה, היינו כבר אחרי

אלה היו תגובות וזו היתה

תגונה, אחרי שהתברר לי

החלטתי שאני עושה את זה

לנר. מה ההבדל"?

שלוש שנים של פעולות תגמול.

שהצבא לא יגיב על רצח אחותי,

חודשיים אחרי הרצח, נמצאו גופותיהם של שושנה ועורד. מאיר סימן על המשה את שם השבט הברווי ששכן בקירבת מקום. הוא צירף אליו שלושה חברים מהיחידה, כולם חברי קיבוץ עין חרור, ויצא לשטח. אי־אפשר היה, כמובן, לזהות את הרוצחים אבל למתרת, לו התגורר ביהודה ושומרון, הוא משיב מאיר רצה לנקום. "יצאגו בלילה ובקירבת מקום הרצח עצרנו חמישה כדווים והסכרנו להם על מה מרוכר ולמה אנחנו עושים את זה. הרגנו ארבעה ושלחנו את החמישי, הזקן שבחבורה, להסביר לאנשי השבט שלו הפתרח, שקמה נשפחים כדי לנקום, להרתיע וללמד למה עשינו מה שעשינו."

שלושים שנה אחרי, מאיר אינו מתחרט. הוא אומר שזה היה בדחף פנימי, אולי אמוק". נימוקיו היותר ראציונליים לא השתנו עם השנים. בכשוה קרה, היינו כבר אחרי שלוש שנים של פעולות תגמול. פעולות שבהן יצאנו להרוג כנקמה על רציחות ושרירות. אלה היו תגובות וזו היתה תגובה. אחרי שהתברר לי שהצבא לא יגיב על רצח אתותי, החלטתי שאני עושה את זה לכד. מה ההברל"ז

אני שואל אם הנקמה עזרה לו, שיחררה לחצים, הורידה כמה אבנים כבדות מהלב. מאיר, עיניו נרטבות, מטתכל שמאלה לעבר אשתו ושותק. רותי מביטה בו זועפת והולכת למטבת מאיר אומר: -אהבתי את שושנה. זה כאב לי מאור כשהיא הלכה. זה לא עזר לי הנקמה, לא עור לי שום רבר. זה לא היה משהו קר ומחושב, למרות שתיכננו הכל בפרוטרוט. אולי זה היה בכח האינרציה, כי היא היתה מאוד חשוכה לי והיא הלכה לאיבור על לא עוול בכפה".

גב, מנחם ליבני ושות' יכולים רק להתקנא בדרך בה הגיב אז הישוב 🕽 על היוזמה של הר ציון. ההסטוריון הצבאי, ד"ר אורי מילשטיין, כתב ב.מעריב" (8/10/82): .הר ציון וחכריו באו לאריק שרון, אשר שהה עם גדור בנגב, וביקשו סיוע. שרון התלבט ופנה לרמטכ"ל. דיין לא השיב לו ישירות אך ביקש ששרון ידאג כי הר ציון וחכריו לא יפלו כידי הירדנים. שרון הבין זאת כאישור לסייע ופעל בהתאם... הירדנים התלונגו בווערת שביתת הנשק, הארבעה נעצרו זנחקרו. כן גוריון רתה מזעם וכיקש הבהרות ממשה דיין שהשיב לא יודע'. בן גוריון זימן

לשיחה את אריק שרון. אריק שאל את דיין מה לומר.

הרמטכ"ל השיב: 'תאמר מה שאתה רוצה.' כן גוריון

ערך לשרון חקירה שתי וערב, אריק ראה שהוא

"היתה שם שחיטה גרולה. ער אז צה"ל היה סמרטוט, נכשל בכל הפעולות שלו ופתאום הצלחה גדולה. פתאום הכל כליכך קל. אז הרגנו עשרים אנשים, די

מסתכך וסיפר את האמת. אז זימן כן גוריון את דיין, נוף בו קשות ואף איים לפטרו. דיין קיפל את זנבו

הר ציון יצא מזה נקי. בתחילה שקל לקחת את שמואל תמיר כעורך דין, אחריכך התכרר שאין ככך צורך. -הוציאו מזה את האוויר לאט לאט, היו או זמנים אחרים בארץ", אומר אחר ממפקרי הצנחנים ראו. הר ציון, בשיא תהילתו, נשאר בצבא וכמפקד סיירת הצנחנים אף הוטל עליו להקים יחידה חרשה. יחידה מוכחרת. זמן קצר אחר־כך הוא נפצע אנושות, אך חיילי אותה יחידה רואים בו ער היום את מייטרם ומקימם הראשון ורואנים להזמין אותו באופן קבוע לערבי המורשת ולחינגות.

הפציעה המפורסמת כל־כך השאירה את מאיר הר ציון בתורעה כלוחם מספר אחר של צה"ל. גם גמגומיו הפוליטיים לא הוציאו אותו ממטגרת הקונסנזוס. אפילו יוסי מלמן, ב-מוניטין", כותב שהר ציון הוא חלק בלתי נפרך ממגש הכסף, אולי אפילו חוא הנער שבשירו של אלתרמן. עכשיו בא הר ציון ומנטה לומר שהגזימו גם בזה, שעשו ממנו מיתוס כי הצבא היה זקוק למיתוט ומישהו חייב היה למלא את התפקיר. הר ציון אומר: "אני בלון", ומחכה שמישהו יבוא סוף־סוף עם הסיכה וידקור. אלא שהוא אינו מוכן לספק את הסיכה. עיון בארכיון מגלה ראיונות רבים לעתונות שנואת־נפשו, וכמטבח מוצג עדיין לראווה הקראכין שהר ציון דואג להראות לנו את ההקדשה המוטכעת על הקת שלו: "לסרן מאיר הר ציון, בהערצה, אלוף חיים לסקוב."

ריה טפר, גיבור ישראל, שהציל את

שיירת נכי רניאל, היה המדריך של מאיר הר ציון בקורס מפקדי פלוגות (הר ציון, אגב, קיבל - לפי הוראת דיין - את דרגת הקצונה שלו בלי לעכור קורס קצינים). לא מזמן אמר טפר שהר ציון, מעכר להיותו סייר מעולה, היה גם החניך המכריק כיותר בתולדות הקורס. רב תמרי אמר שמכחינת אינטילגנציה צכאית, מה שהר ציון השתין לא היה למסקרים האתרים במוח. אחר ממפקדי ה־101 חושב קצת אחרת: "כסייר לא היה שני לו, אכל בעניין כושר הלחימה שלו באמת ניפחו את העניין. היו לוחמים לא פחות טובים ומוכשרים, כמו, למשל, אלי נוזני או יורם נהרי. רק שגוזני היה נמוך, רוה, ג'ינג'י עם פני ינשוף, נהרי היה מגמגם ויבש ואילו הר ציון היה גבוה, יפה, היה כו משהו

१३ क्षात्रहरार हा

(חמשך בעמוד 32)

בפארים חוטפים עכשיו ספר לא כל כך חינוכי - זכרונותיה של מרי לביי, שהיתה פילגשו של השאה האיראני, כשהיתה בת 17. הוא היה כבר בן 57 עם ממלכה על סף התפוררות. זה לא הפריע לו להטים אותה לארמון, שם חיה במשך כשנה כמו שחרודה. את הרומן הנוצץ הזה סיימה מרי בגלל זמר אמריקני צעיר, לו היא גם מעניקה את כל מתנותיו היקרות של המאהב הבוגר יותר.

מאת תמר גולן ושרות ייגאמאיי (פארים)

יא היתה נערה בת 17. הוא היה גכר כן .57 היום, כשחלפו עשר שנים מאו הרפי הסכה, וראי כבר ניחשתם, לאהובתריפילגשרינערת תקאת האהכים שלהם, היא מפרסמת התפנוקים של אותו גבר בן 57. בלי בעיות מצפון, בלי ספר זכרונות אישי ביותר. שמה מארי נסיון ליפות את הרברים. להיפך, ה-אוטוביוגראפיה" לָבִיי. הספר נקרא: "17 שנים נושאות שלה היא אולי החטיף הבלתי חינוכי ביותר שניתן

מארי, היום שחקנית מתחילה, היתה או נערת אותו גבר לא היה סתם עשיר ומפורסם. הוא היה ריוה "טפשיעשרה" מהסוג הצומח כערים הגדולות של פאהלאווי, השאה של איראן בכבודו ובעצמו. העולם המערבי: תלמירה גרועה, השונאת את כית הספר ומעדיפה עליו מפגשים עם חכרים בקרנות רחוכ או חניונים סגורים. בת לאמא אלמנה וזעיריבורגנית, המבקשת לחנך את בתה "כמו שצריך", ואשר הצביעות התאהב בי השאה אגב רצף של נסיכות מקריות, זה החברתית שלה רק מעורדת את בתה להיות יותר גרועה – להסתלק לרחוב בתירוץ שהיא הולכת ללמור עם חברה, לשקר במצח נחושה, לעשן חשיש, "להתפרפר". לא, מארי אפילו אינה מנסה להציג את עצמה כקורכן של האם או החברה. היא גם אינה מורדת בהם. חלומה הוא להיות עשירה, זוהרת, וטובלת ככל תענוגות החיים הטוכים.

-כשהייתי ילדה קטנה", היא כותבת, -התרגלתי לשמוע את אמא מרכרת על האנשים הגדולים בהיסטוריה, מרה־גול ועד לואי ה־14. לכן, כאשר נראה כהתפתחות כמעט טבעית עכורי". מארי מתארת את עצמה כפרח צעיר וטרי הנראה תמים מכפי שהוא למעשה. ללא כל בושה היא מספרת לנו איך נקטפה מחבורת הפוחחים אתם היתה משתעשעת כחניון "אולימפיה" בפאריט, והתגלגלה לטהראן, באמצעותה של ה"נסיכה". ספק אם בעורקיה של אותה גברת היתה אפילו טיפה אתת של דם כחול. לא ברור אם היתה ממוצא איראני או מצרי. מכל מקום, האצילות שלה היתה במקצוע אחר. נראה שהיתה "ציידת כשרונות" אשר תיפשה נערות צעירות

מארי מצאה את הדרך להשיג כל זאת. היא

למצוא היום על מדפי חנויות הספרים בצרפת. שכן

ייתי נערה בג'ינס ובנעלי דתעמלות, והוא לכש חליפה אפורה כאשר נפגשנו לראשונה. אחד האנשים העשירים ביותר ובעלי הכות הרב ביותר בעולם, דיבר אתי בקול רד, קול כמעט נשי". כך היא כותכת בלשון קלה, קולחת ופטפטנית - אשר קשה להאמין כי היא שלה; שהרי היא עצמה מורה כי נכשלה בכחינות כלשון הצרפתית כבית הספר. והיא מוסיפת: -למען הגבר הזה הסכמתי להיות כלואה בתוך ארמון נהדר, עם כנקאי שוויצרי בעל פרצוף של נוכל בתור שומר ראש, אשר היה קורא את חוברות 'פלייבוי' ומעמיר פנים כאילו הוא_מעיין בשערי המניות של הכורטה". הארמון הגהרר שהועמד לרשותה היה חווילה מפוארת, מוקפת גנים ובלתי חדירה לעיניים יכלו להבין מה מתרחש. האם באמת אני פילגשה זרות, במרחק בטוח מטהראן. משהו בקרבת הים הכספי. - התשובה היא חיובית, אבל בכמות מעטה". האבת. מה פלא שכאשר יצאה משם להינפש ברחובות הבירה, לרבריה, שמאהבה אשר יכול היה להיות סבא שלה. במכונית שחזרה וארוכה עם פמלייה קטנה של מלווים, היה קשת לה – לשתיוארה מן הסוג השלישי – לשאת את הריחות, החום, והצפיפות.

מוצארט שהתנגנה ברקע", היא מספרת. הקוא המערבי מתקשה להבין מה עושים הצלילים של וינה

עָבורה את הספר. מארי לא עושה רושם שהיא יודעת להבחין כין מוצארט ובאך. לא נראה גם שעיניה בוחנות והיא מסוגלת לרקרק בפרטי פרטים על אישיות והווייתו של מאהכה, אם בכלל היתה מעוניינת לרדת לפרטים. על כן, למי שקיווה למנה כאן "קווים לדמותו" נכונה אכזבה. חיצוניותו של השאה תמיר לבושה בחליפה בת שלושה חלקים, כצנע אמור או כחול. רק פעם אחת בא אליה במדי זנא מבהיקים. עיניו בוחנות ומלטפות, ואת קולו הנסי המלטף כבר הזכרנו. על כל פנים, בעיני מארי לְנִי ווְצטייר השאה בתור גבר אבהי, אכל כמיטה – אם ניתן לקרוא מבין השורות – הוא לא היה הנבר שבנברים. אם ככלל הגיעו למיטה... באולם הכתול היינו משתעשעים במשחק.

ליד השוק הפרסי, ואם אכן היה השאה "גרופי" של מוצארט. גם לא כרור אמהפרט הפיקנטי הוה אמיתי ולא פרי רימיונו של סופריצללים, שכנראה כתנ

ילרים", היא כותבת, עד אשר אנשים בחצר השאה לא היה זקוק לגירויים חרשים כל יום, וגם מוכן לשלם עבורם. מארי חיתה יקרה לו דווקא בגלל היותה כה קלת־דעת, כה שטחית, כה טפשית. בחברתה היה מסיח אהוכי היה נוהג לראות אותי כל יום את דעתו מבעיות בוערות יותר. כאלה לא היו המיות אחר־הצהריים, סביב שעת־הקפה. האולם בו נפגשנו לו. הרומן שלהם התרחש ברימרומי מלכוחו, היה בצבע כחול, ואת האווירה העניקה המוסיקה של כשמהפיכת חומייני מעבר לדלת. ותוא גמל לה על

פותדות שהכבה לו כשהציף אותה במתנות – החל המפוארות של העיר. השאעה הוריע לה להמתין מתול שהמס נמיוחד למענה מצרפת, דרך ענק לקריאה טלפונית ממנו כדי לבוא אל בית ה"נסיכה". מצדים ועד שעון משוכך ביהלומים. הרעיון שניפגש על ארמת מולרתי, בעירי שלי. מרגש אותי נורא. אפילו אם זה באותו אולם חשוך,

התפיסה והפוליטיקה ברתוב האיראבי שהיו קונים או לנקורת הרתיחהו כל אלה אינם מעניינים את מארי. לא או, ולא חיום כשהחליטה לפרסם את וכתוחיה. רק לקראת סופו של הספר, החופף גם את תוילת הקץ של שלטון השאה, היא מגלה התעניינות פסיימת בפתרחש מתוץ לכלוכ הזהב. בדרכה שלה,

לאה – לו הוכיקה את כינוי החיבה עמר – עמר פרפר שלי) – עמר למאת לכיקור בארה"ב. בדרך, כך היא מספרה, אולי יעשה חניית ביניים סודית בפארים. כך אולי המקום לציין כי מארי לא היתה רתוקה יום ולילה לחווילה פנקדנת הארמון נטהראן. היא היתה קופצת מפעם לפעם ל'תופשות מולדת" קצרות במארים, בין השאר לכך או אמה, האם, בעלת גינוני המוסר הכורגניים לפציח עה לא התעלפה כששמעה במיטתו של מי שונה זכת באיראן. זה יותר סוב מאשר לו התחברה עם אין כת של תימחוניים והלומי סמים. האם אפילו השנה להפיק מהרומן איון טובת הנאה חומרית. אולי "עוד הרומאן עט השאה לרכוש לה דירה משלה...

וכך היתה בפארים גם כשמאהבה היה בדרכו לאה"ב את תניית הביניים הסורית המתוכננת, עמר לגלות בהתבא במעתנה של "הנסיכה" שנייטה את מצי להיות פילנשו. הכית נמצא כאחת השררוי

עוד איזו מאהבת־פילגש. מארי אולי ניחשה שהיא לא הפרח היחיד באגרטל שלו. כבית מלון כניו־יורק היא אפילו בוגרת בשאה עם איזה זמר צעיר כשם דייויר וומן. בשלב מסויים היא גם עוטפת במגבת את התכשיטים היקרים שקיבלה מהשאה, ושולחת אותם

כמתנה לזמר לפי הכתובת של אולפן ההקלטות שלו.

מרי לביי, מי שהיתה אהובת השאה של איראן. למטה מימין: השאה ודעייתו, פארה, לפני הנפילה הגדולה. למטח משמאל: ארמון השאה כטהראן,

שנפתח לאחורנה למבקרים.

ורשיה של הבגירה הואת לא ברורים. היא הגיעה לניו־יורק יחר עם ה"נסיכה". השאה שלח אותן לשם כשהרגיש שהקרקע כוערת תחת רגליו. גם מארי הרגישה כנראה את הקץ הכפול שלו ושל

הרומאן. כשביקשה ממנה ה"נסיכה" לחזור איתה לטהראן דרך פאריס, והשתיים ככר היו בשרה־התעופה, העמירה מארי פנים כאילו שכחה את דרכונה בבית־המלון. היא ביקשה מה"נסיכה" להמשיך בררכה בהבטחה כי תכוא אחריה במטוס הכא. במקום זה נחתה במיטתו של דיוויד וומן. אחרי שהעניקה לו את יהלומי השאה בתור שי הוקרה ופרידה, המריאה לטהראן כדי להיפרד גם מהשאה.

היא מספרת איך התפלאו לראות אותה באה כלי מזוורות. לפגישתם האחרונה, כך היא מתארת, הוא הגיע בפנים אומללות. האיש מאכר ממלכה וגם פילגש צעירה. אכל מארי איננה גומרת איתו כמלים מפורשות. זה קשה כאשר היא רואה שהוא נופל בלאו הכי. "אפילו שהייתי בתוך חלום", היא מסכמת, "חלמתי בעצם על משהו אחר, על חיים ממשיים, והמציאות היא שרחפה אותי כל יום לכרוח. מפני שבגיל 17 כבר התחלתי להרגיש כמו בת 57. חשכתי שלא ישאר בחיי מטפיק כרי להתאושש מילדותי האבודה בצילה של חליפה אפורה"...

אגב, שמו של הזמר שלה מניו־יורק מעורר מחשבה שאולי הוא יהודי. ואולי גם מארי לביי? קשה לרעת. מפני שישראל לא נעררת מהסיפור שלה. היא ממליצה, למשל, לטוס לטהראן רק במטוסים של נתיבי האוויר האיראניים ולא ב"אייר פראנס", כי על סיפוני המוכיל הלאומי של השאה יש שומרי ראש, ממש כמו במטוסי "אל־על". זעור אנו למרים כי לְפני נסיעתה הראשונה לטהראן, בטרם חעזה לגלות לאמה את דבר הרומאן המלכותי שלה, היא סיפרה שפניה מועדות לקיבוץ בישראל, כי יש לה פרשת אהבים עם

גם את סיפרה היא מקרישה לאחר כשם טיירי בארמונותיו של חשאה. לאיוה צורך: בעיקר כדי לוי, והלב מחסיר פעימה שמא "מארי הקרושה" שלנו

לעקוב אחר לוח פגישותיו, ולנטות לנחש אם יש לו אינה אלא כת ישראל כשרה? אוי לאותה בושה...

בעל וילונות מוסטים, לאור אותן נברשות קריסטל

ועל כוסיות אותה שמפניה – עצם הרעיון כי נבלה

שעתיים ביחר, בסור, ושאחריכך אוכל לקפוץ לתוך

מונית כדי לשתות תה אצל אמא, ניראה לי כרומנטי

ער שגעון". אבל "פריפלו" לא נסע לארוו"ב. "נורע לו

כי אנשים המתמחים במהומות, ממומנים על ידי לוב,

כבר הגיעו למקום כדי להפריע לביקורו. אולם מה

להציק בעיתון היומי של טהראן לאחר שהות של שנה

היא חזרה לכלוב הזהב בטהראן, ואפילו החלה

הטעם להתעצבו כאשר אללה הוא לצידו"...

סינדרלה על שטיו פרסי

החל באפריל 1986, תוכל לבחור בין שתי דרכים כדי להגיע למזרח הרחוק. ראשית, ישנו חנתיב הדרומי הידוע, עם 11 טיסות בשבוע, המציעות שרותים נוחים לבומביי, קולומבו, בנקוק, סינגפור, מנילה, הונג-קונג, פקין, טוקיו ועכישו גם לסיאול. רבות מערים אלה גם קשורות ביניהן בטיסות של סוויסאיר, כדי שגם בתוך אסיה תוכל ליהנות מהכנסת אורחים שוויצרית. ושנית, סוויסאיר טסח בנתיב נוסף, מחיר יותר, דרך אלסקה לטוקיו, פעמיים בשבוע. swissair /

פתאום

ישראל ברמה, התקווה האנודה של הספרות הישראלית. לפני יותר משנה ופטר בגיל 28. הצעיר, שחלה בילדותו במרולת ניוון שרירים ורותק לכסא גלגלים, ותגלה כסופר ומבקר בעל נשרון נדיר. רק מעטים הטפיקו להכירו. ספרו הראשון יראה אור השנה. בכבוד המגיע אולי יזכה לאחר מותו.

ילו חי ישראל ברמה, היה יודע לקלוט את הפרטים ולפרשם לפני הקורא בסורך הנבון. בית הקברות של פתחדתקוה, בו נכמן, הוא שרה פתוח. אין לו גבול. קבר רי השיש צומחים מן הארמה יחר עם הצוב היונה של משתים מן הארמה יחר עם צהוב והירוק של החמציצים והסביונים. הקברות

יש היואים בישראל ברמה את תקוותה האכורה של ומפרות העברית. אולם המופר והמבקר לא בודע מציו כחונים רחבים, והסיכות לכך טעונות ברור שמו יום ניסבר בתופוה, לפני בוא השבת. הוא היה בן 28 ובעיצומה של תנופת תחילת דרכו הספרותית. הוריו נתרו למצכה שעל קיברו ענף שיש גרוע, פנידטו חלוי על בלימה ועליו רעננים בלובן אכן

אני רואה שעוד מישתו בא לבקר כאן" אומר מצו נדמה. "לפי האבנים שעל הקבר". איש גבוה ונרא למראח, ברמה האב. מכנס אחד שלו מקופל על תל קטועה ושתי ידיו נשענות על קביים. בחיק הפא שלו רשומים שני התקפי לב. בכל יום ששי הא עביא פיחים רעננים לאגרטל השיש שעל הקבר. שמי ומבים בעיניים כחירות, ריקות. ההכל בפנים. שחירי לי היילים שום רבר לא יוצא המצצה."

לישראל ברמה לא היו חברים. מי שהיה ידידו

מאת תלמה אדמון

מלבד קומץ כני משפחה, עמד ליד הקבר גבריאל בדירה אחת בפתח־תקוה. כשסיימו לערום את חעפר, הגיע יצחק אורפז, סופר. שעה אחריכך בא אמגון נכות,

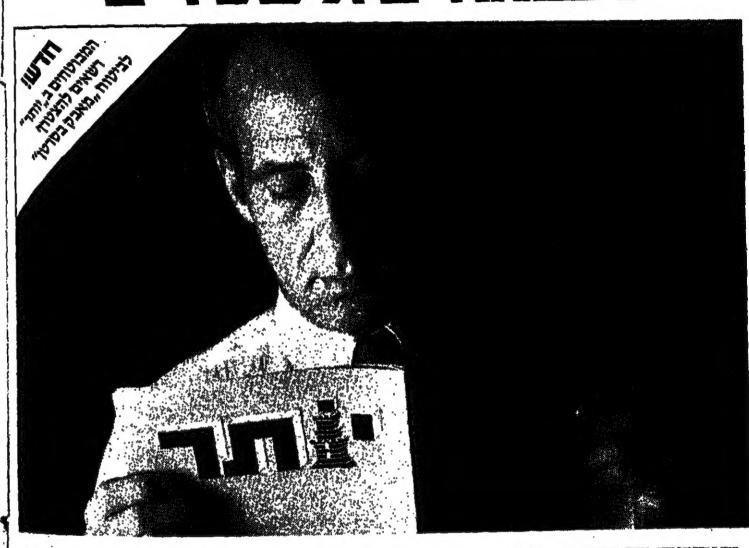
"פעם שאל אותי מה דעתי על הסיפורת שלו," נובר נכות, סופר (-עונת המלכים") ומבקר. -אמרתי לו, שלדעתי הוא הסופר הגדול ביותר שקם לסיפורת העברית כ־20 השנים האחרונות. אמרתי לו שאני לעולם לא אניע לררנתו. הוא אמר:'אהה".

טוכה ונחמן ברמה חיים ברירה גדולה, מוקפים ברחיטים ושטיחים וספרים שקפאו. מסודר כאן זנקי ללא אותות זמן. בין המונון הכהה ונמוד, מותאם להישג ידו של נכה בכסא גלגלים) לספה האלגנטית עצורה איזו נשימה. יש בכי שעריון לא בא. היא, טובה, האם, מקפירה בהומעתה. אין סרק

באיפוק הקורקטי של הזוג. בא אלינו נסיך – והלך", היא האמירה הפואטית הרפה ביותר שטובה מרשח לעצמה. הזוג כרמה מרכה לחשתמש במלים אחרות: אנחנו לא יודעים מה הוא כתכ, אנחנו לא מכינים את של יוצאי פולנית. היא מזכירה טכנית כבית חרושת לצמיגים, הוא לטש יהלומים. שיחות על ספרות לא - נלוושו ליד העריסה. שם הכוח של הווג כרמה הוא מסירות, והסופר, שבגר בכיתם ומת, לא החזיר להם נות. איש קשה היה כרמה הצעיר.

הם נפגשו בארץ, כתום מסלול נדורים, שיהורים רכים התחילו בפולניה. הזכרונות שלהם מכילים ערבות סיביריות אינסופיות וקור שאנוש אינו אמור לעמור בו. המשפחה הזאת מצומצמת עכשיו, כמעט ללא שורשים, והענף היחיד גווע. ברירה הרוממת טובבת חרישית סבתא של ישראל ברמה, אמא של טוכה. היא מהבילה דיחות טובים במטבח, מרכרת רק ייריש. כשישראל עריין הלך ברגלין, ילר בן תשע, עשר, היתה הדלכת לקראתו לעבר שער בית ספר עין (המשך בעמוד חבא)

ואגדל נוחנח, יוחריי לעצמאיים ולשכירים

תוכנית ביצוח חיים חדשה המעניקה יותר ביצוח ויותר מקופת גמל "יותר" הינה תוכנית ביטוח חיים

"יוחר" חשואה

חדשה של חברת הביטוח "מגדליי שנועדה לשכירים, מנהלים ועצמאים. התוכנית הותאמה במיוחד לתנאי המשק הישראלי ולצרכים וזביטוחיים והפנסיוניים, באשר היא משלבת יתרונות ביטוח חיים עם יתרונות קופות הגמל.

יוחר"-כל החואים בפוליטה.

זיוו סוווולי במוחי דנון ונונובו בפוליסה אחת, כאשר כל התנאים נשמרים לאורך כל תקופת הביטוח.

"וווער" ונסכולי בישוח הפוליטה גמישה ומאפשרת לכל מבוטח להתאים את סכומי הביטוח והתסכוו לצרכיו ואף לשנותם במהלך תקופת

"ועב" באעוו הפוליסה מעניקה יותר בטחון למעביד, לעובד ולעצמאי ובני משפחתם וחוסכת

תשואה ריאלית קבועה ומבוטחת על כספי

החסכון בגובה 4% – 4.25% לשוה בריבית

דריבית והצמדה למדד לאורך כל תקופת

"יוחר" הטבות אם

מעביד, עובד ועצמאי יכולים לוצל באופן מקסימכי את הזיכויים והניכויים שהחוק מעניק בגין דכישת תוכנית ביטוח וחסכוו.

יוחר" הצמדה,

למעביד ולעובד – הכיסוי הביטוחי, כספי החטכון והפרמיה צמודים לשכר השוטף או למדד בהתאם להחלטתם. לעצמאי – הכיסוי הביטוחי, כספי החסכון והפרמיה צמודים למדד.

מגדל סניף באר-שבע רוז' הנשיאים 25, מרכז רסקו, טל.

בנה לסוַכן הביצוח שלך

רח' סעדיה גאון 26, ת"א, כול. 647647-09

רחי בן יהודה 34, ירושלים, טל. 228441-02

רחי הרצל 12, חיפה, טל. 14173-40

ב, מגדכ":

מגדל מחוז המרכז

מגדל מחוו הצפון

מגדל מחוז ירושלים

קבוצת הבימוח

וימר טמיר כחן ויעקביוו

מים", לעזור לו עם הילקום. באותה עת כבר היה מרבה ליפול, השליטה ברגליים, הראשונות להפגע נמולת ניוון השרירים, הלכה ואברה לו.

,תא נולד כמו כל ילד", מספרת סובה. 20.11.1956. כשהיה בן חמש הכחינה שהוא חושש מירה במדגות. התייעצות עם רופאים הביאה אותם להרטה, ירושלים. בגיל תשע אוכחנה המחלה. בגיל ון הפסיק ישראל ללכת וישב ככסא גלגלים. מכאן ומילך לא קם. למחלת ניוון השרירים אין מרפא. הגוף גול, השרירים מתנוונים. ישראל שמר על צלילות ושנו עד הרגע האתרון, אך כשנה האחרונה לחייו חלה תחדרות פתאמית במצבו הגופני. "הוא חשב שאין שש להתוצץ אצל רושאים, או לקחת ואליום שסתם ישמם אותו," אופרת פובה. .הוא ידע מה מחכה לו, לפרות שאף פעם לא דיברנו על זה. הוא היה סגור

הליך ההסתגרות החברתית החל עם הישיכה בכסא הגלגלים. ברמה היה למיונטרום תאב קריאה, שנהג בחוסר נימוס במשפחה, כעוברת הסוציאלית. דורו, אשר גרשון, היה כא לבקרו ויושב ים התרים בסלון. כרמה לא הית יוצא מחררו וגרשון פה עוב עם אשתו בלי לראות את האחיין. "הוא התרחש לכל אלה שטיפלו בו והתיחסו לבעיות הייתי שלו. הוא לא רצח לדבר על המחלה. הייתי שש לה פיויותרפיה יכולה להקל עליך, והוא היה אמה אני לא רוצה לדבר על זה. רק על פוליטיקה הצים לובר." כרמה היה שמאלן מתרו, שעשה את רוב חים שמאלה לאחר מלחמת לבנון.

בשנים הראשונות למחלה היה ישראל מצטרף לשים וונקת לטיולים משפתתיים ליער בן-שמן, קיר הדירה שסמול.

ישראל ברמה ז"ל: "משחו ממשיך להיות מעוות".

למשל. כל היום היה יושב זעוף מתחת לאורנים. -הוא כעם על כל העולם, כי לא היה לו סוב," אומר גרשון. בשלב מטוים עבר מכסא המופעל ירגית לכסא גלגלים חשמלי. הניירות שלו פחתה הרבה הכסא החשמלי כבר מאר, כל מכנה שיש להגיע אליו במדרגות, היה לאוזרסט לא מנוצה. כגלל מרדגות לא הצביע לכנסת מעולם, חדל מכיקוריו הספורים בבתייקפה בדיזנגוף, לא ראה עוד את הים. הבחור שידע לתאר נופים לפרטיהם, בסיני, ברמה, לא היה שם מעולם ולא ראה

בשנים האחרונות לחייו אלא מה שנישעה מחלונו -אם לא אכתוב את הביקורת שלי

איש לא יכתוב אותה במקומי החולה אנוסק 1983 קוים ישואל ברמה חבנה חשיבות הדברים אני מחשיך לכתוב דושיה עם השופר א.ב. יתושע על שפרות ביקורת. משום שאם אני לא אבתוב ביקורת וביקורת ופעורבותה של הספרות בחיי או את הביקורת שלי איש לא יבתוב חובות והמדינת: התמליל פורסם ב"עבשיו" במקומי...ספרות ללא ביקורת היא שעות מרוץ (אביב 1964). לחלן קטעים מח"אנו מאמין" לכל דוח דעה. וכאן איננו מדברים בביקורת עצמית...אלא על ביקורת כללית יותר תועשית במסות או ברצוזיות או באופנים

אחרים על יצירות ספרותיות מוגמרות חתיחסות של אדם שכותב יצירות ספרותיות המתפרסמות באופן שוטף או תקופתי. ביקורת ליצמן זום בוחב ביקורת על יצירות של בזאת קשורה לבריאותה או למחלותיה, וגם אחרים. כיון שחדברים מבחינה אחת נראים זה קורה, של הספרות. וכך או כך בשהו קורה. לא בליכך אתיים, וידועים מקרים ברורים ומבחינת המבקרים הפועלים בארץ אני רואה אוטי אחיים ללא כל ספק ותם ומצאים . נם משבר בביקורת הצעירה, ואני רואה משבר ו אמה שיש באן ענין של העדמות – דעי ממש לעינינו, זאולו כבר מועח זאיננה... באיבומן של דבר בחיבה אחת שלך, מח "במערכת היחסים שבין הספרות" לפשח, באת על השבונה של בתיבה אחרת, וחביקורת אני מרגיש, ואני רוצה לשתוי בכך הניקורת אינון שיא המאווים שלי...

מתנה ביקורתיה, אני מעיד מניסיוני, פוגעה את הקורא שלנו, החלבעות בעיקבות מאור בכתיבה יצירות משלך. ואת הבלה איודאות, ספק אחת הפנים המבוערות ביותר מצמית שלא במויד. וחדברים בליפר של הבנקורת חיא ביקורת חדימשמעית מפתבנים שלמעמים אני מרניש צורך לעיום | נחווצת וצדקנית באופן עילאי שאין לערער את אחד התחומים, ומחוך העדמה אישית אתריו, אם יש קיצוניות של שבון ויש הייני בוחר, אם איאלק לעקות ואת, דווקא קיצוניות של קטינלת, חניתי מעדוף את או תחום חביקורת, שכן לאתר מכל תחום הקיצוניות הראשונה, למרוח שיאנוי דוצה הנוחים חביקורת, שכן לאתר מכל תחום הקיצוניות הראשונה, למרוח שיאנוי דוצה שייה אים שיא המאוים שלי... "הביקורת תיא צורך של סמרות ומתוך ובעלת ערך..."

ומור יותר במסורת תמסח החולכה ונעלמת

הוא הקפיד מאד בהוסעתו, שמא תַרְאה מחלתו מבער לקמם בחולצה, ומאותה סיבה, אולי, סרב בתוקף להצטלם. כשהיה צורך לדאוג לתמונה לתעורת הוהות, נחמן לקח אותו בכוח לצלם. את התמונה האחרונה צילם האב בלא ידיעת ישראל. כסלון, ככסא גלגלים, בין שני דורים שכאו מאמריקה. התמונה היחירה שכח חיוכו שלם, צולמה כשהיה כן שנה. האור כא מאחוריו והופך את שערו להילה. פגיו קורנים כחיוך נכון לכל, ירו נחה על כרור. .כך הם הרברים." (.ימים קרועים", סיפור מאת ישראל ברמה, -עכשיו" 50).

היה לו ידע טכני נרחב. כשרכשו לו הוריו מחשב, הפעיל אותו תוך רקות של עיון בחוברת ההסברה. וברמה לא ראה קודם מחשב. הוא זכה להפעיל אותו רק חודשים ספורים. לקראת מותו, סרכו קצות אצכעותיו להשמע לו, ואיש מחוד לבית לא ירע על כך. כשנגמור בקיץ את החובות על המחשב, נשכור לו כתבנית, חשכו החורים. ישראל מת בסתיו.

דר חשוך הפצים יש, היה, לכרמה. הרכת ספרים, גם כאלה שלא הספים לפתוח. בכל ספר, בעמוד האחרון כתוב במאונך, ליד ספל הכריכה: ישראל ברמה. הוא ישן על ספה חסכנית וידו נגעה בכפתורי הרדיו על המרף שתיכנן. פיטות הקיר הלבן מעל למרפי הספרים, נקיות מתמונות. ברמה יכול היה לראוג שציורים שלו ייתלו על הקירות. הוא ציר. בשמן וברפירוגראף. כציורי השמן גועשים כמשמעה ארום, צהוב ושחור. בריבוי פרסים, כדייקנות של נגיעות מכחול. הרישומים מגלים אמיתות שחורות של נוף וסיוטים. כיום שכו הביא נחמן מטגרת הביתה אמר לו: "עכשיו תצייר משהו רציני", פסל ברמה לצייר. הוא ידע שמרובר בכשרון בוסרי, שאין לו זמן

"המקומות נשארים והזמן כמו עוקף מיתווי שיחות, שארית מלים, כדלי סיפורים", כתוב בסיפורו ימים קרועים" (עכשיו 50). התמיהה הכואכת על הומן העוקף את האנשים והמקומות, העסיקה את כרמה הסופר. הוא היה תלמיד י"ב כשפרצה מלחמת יום כיפור. השכר שלאחריה הוליד אצלו טקסטים קשים קשים להבנת הקורא ומעיקים על תחושתו. ערכם של הףברים שכתב הוא עניין שאין עליו הטכמה. מול קומץ נלחב, שבראשו גבריאל מוקד, יש רבים (המשך בעמוד חבא)

19 HIDEDIO

כרמה. האקרמיה לא אימצה אותו, לא כיוצר ולא

אין ספק, אסור לנחות על הטקסט של ברמה

ביכולת הקורא ליצור לעצמו חמונה רבימימרית.

אבל פופולאריות נקרב קהל קוראים לא העסיקה את ברמה. הדיון בספרות גטר החזיק אותו זקוף בכסא הגלגלים, עד כמה שגופו המעוות איפשר זאת. הוא הגיע לכמה ערבי "עכשיו" ב.צוותא", כסיוע וחכנון אסטרטגי של ירידיו. על הכמה היה פורום מאוזן. אמנון נבות המחמיר, אורציון ברחנא ואברהם כלבן -במרכז, ברטה - המתון. באוגוסם נוצ' ישב שעות ארוכות כחברת א.ב. יהושע לשיחה על ספרות כשביל "עכשיו" וראה מסגרת), הכסטות שמורות אצלו כארוו. נחמן, עכשיו בפנסיה מוקרמת, מעסיק עצמו כבקרים בניירת של בנו המת. כרמה היה מסודר. הוא השאיר אחריו סימני דרך. כימים שלפני מותו פיזר את צוואתו במשפטים דרך אגביים, שאמר לאמו. "אל תפורי את הספריה", ו-שמוקר יטפל בעובון", אמר לה.

ברמה ניתקף שיעול קשה. מרוב בהלה כיקש נבות של רוברש מוויל. הוא ותכוון לתאר קבוצת חיילים

המעדיפים, במקרה הטוב, לא להתיחס לפרוזה של

כמודגל-קריאה. טכניקת הבנה שגורה לא תצלח כאו. אחרי שלוש פסקות של לעיסה קשה, תבין שצריך ללחוץ על מתג שינוי החדרים. ברמה משרו מיירית בתדר התתיקרקעי, העמוק ברברי ההכרה, אולי בקו החפיפה שבין ההכרה לתת־ההכרה. תאורי הגוף שלו הם תאורי קפלי הקפלים הזעירים שבמות. אותה סימטריה, אותו דיוק של מלאכת מחשבת נקיה ונסתרת. הנוף של כרמה מחחיל כאבק הכית, חוצה ערימת כַסָח רשא ועשבים עקורים, ומגיע אל הגבעות הרחוקות. הוא פורש את החמונה לאו רווקא כסרר הוה, המקוכל ומן הקרוב אל הרחוקו, אלא כשברים מקריים של וכוכית מגופצת. המופלא נדבר, שיש הגיון וסדר, יש כוונה מאחורי אופן הנחת חלקי הפאזל. שפע הפרטים אינו תשפוכת רגשנית נסחפת, אלא בניה נקיה של רעיון, שמקורו בתחושה. הגוף מכיע את התתושה, אפילו אם ה-גיבור" או ה-עלילה" (הפצים שימושיים, שאינם בנמצא בחלון הראווה של סיפורת ברמה) מופיעים, וכמרומז, רק בעיצומו של הסיפור. הטף אצל ברמה הוא התמה, הרעיון, ההתרחשות-מסרז אין אצלו מסר. יש תאור מצב, תחושה, של דור תלוש מכאן ומכאן. דור שלובש מדים לאתר מלחמת יום כיפור, עברו אכד לו ולא נמצא לו עתיד. -משהו הוסט ממקומו כיסור הרברים", הוא כותב ב.ימים קרועים", "משהו ממשיך להיות מעוות״.

שהופיע זכרון רברים" של יעקכ שכמאי – הוא הווה אתגר לקורא המזרגל כפסקות וסימני פיסוק. שבתאי שבר מקובלות. הטקסט של ברמה הופך את שבתאי לקליקריאה. כרמה נותן למראה, לצליל, לריח, לדַבָר: .כין העצים נחים ריחות ירוקים לימוניים, ניצני פריחות אגסיים מעופפים בטירוף מלא סיכויים. משהו יהיה. צל ציפור שחור רץ על הכביש ונכלע בגובה. בַרְחַשִּים מנסרים באור. יאות של שקט פתאומי. צרעות על מים ניגרים." (גימים קרועים"). הכתיכה החושנית הואת מביעה אמון

עכשיו קולו בקסטה. קול לא אישי, חסר חשיבוח עצמית, שטוח, מושך צלילים, סאנפף מעט. מול ההתגעשות הגלהכת של א.כ. יהושע, כרמה נשמע 'הרגוני, חסר הרגשים, נערר כל פאחום. כשיהושע מדבר נשמעים השיעולים הקסנים והמחמידים של ברמה. הם ישכו בסלון ליד השולחן, שתוכנן במיוחר לגובה ידיו של נרמה. מעבר לתריםי המרפסת נהמן המכוניות, קרובות מאד, וכשצופר אמבולנס החריש את קולות המדברים, אמר יהושע נמהירות: בוא נחבה עד. שהוא יעבורי. ברמה שתק. אחריכך השתעל, סוציא "אוויר בהשתנקניות קצרות, נחכאות. העוברה שיהושע התעלם מן השיעול אינה מיקרית. כל מי שקרב אל ברמה הבין מלכתחילה, שאסור להתיחם למחלתו או לקשייו התיויים. יהושע לא העו להציע את עזרתו בלחיצה על בפתורי הטיים, כשצפה במאמציו של ברמה לכצע מעולות פשוטות. גלא ידעתי דבר על מחלתו. חשכתי שהוא משותק מילדות ושחמצב שלו יציב", תוא אומר זיום,

גבריאל מוקד: נגרם לו עוול גדול

ובץ סיפורי ישראל ברמה עתיד לראות אור השנה בתוצאת "עכשיו". נבריאל מוקד, עורך כתב העת, הית הראשון והיתיד שפרקם את שיפורי ברעת.

איך נוצר הקשר שלך עם ברמהז ב־77' תגיעה אלי מעטפה מאדם אלמוני: ראיתי מיד שמדובר בריקמה סיפורית חשובה מאד. כלט התאור, מהתאורים הבולטים בשפרות העברית. זה היה זרם תודעת מרוכז על מצבי רוח מדויקים מאד. בחוברת אביב־קיץ 78', התפרסם הסיפור "שעה אחת", במדור "פגים תדשות". אחר־כך נוצר בינינו הקשר הטלפוני. ישראל היה מטלפן אחת לשבועיים בטון רציני. במשך שבע שנים ניחלנו שיחות טלפוניות ומדי פעם ביקרתי אותו. כשראיתי אותו לראשונה נדהמתי מפני שהיה צעיר כל כך, ומפני שהיה מרותק לכסא גלגלים. שני הדברים לא הובנו מתוד הטקסטים שלו. הוא כאילו הצטרף לכתה שלו באופן ספרוחי, ולווה אותה לאחר השמינית, באשר הלכה. התרשמתי מבריאותו מספרים. לא מדובר באדם אחד. יש דוד שיע, הופשית. מחיוניותו. אני חושב שהוא היה אדם גיבור.

ציבור. הטיפול שלן בנושא כמו מלחמת יום

כיפור הוא עדין ולא סנסציוני, תוא לא יכול

היה להיות ווביב־קהל. אין לי ספק שהוא

היה סומר טוב מי עשר מדוד גרוסמן. יש

מה יהיה בספר שתוציאו לאורז יתיו ששח. שבעת סיפורים של ברמה 300 עמ'. כשנה חבאה מתוכנן להוציא לאור ספר שני, שיכיל את מאמרי הביקורת שלו ומה שחספיק לכתוב מעבודת הדוקעוראט שלו על יצירות ויליאם פוקנר וס. יותר והזיקה שלהם לורם תתודעה. עוול גדול. אולי לא עשינו לו מספיק יחסי

שיחה מזעזעת. בפעם הראשוות התייחים לעצמו. הוא אמר ליו "אני מרגיש כל כך דע". הבטחתי לבוא לבקרו בעוד שבוע.

ובריאל מוקד: ברמה הוא נכד ספרותי לגנטון

אצלנו בעיה עם עירנות של ביקורת הקסרות.

אחרי מלחמת יום כימור צמה דור שלם של

לכבות את הסיגריה בכף ירו. ברמה, כתוך שיעול, שיחו, "אל תפטיק לעשונ" הוא קשר ידידויות ספרותיות עם יורם קניוק, יצחק אורפו, א.ב. יהושע. בעיקר היה מדבר עימם

בטלפון. קניוק חש שהערצת ברמה אליו מפריעה לו להתקרב לבחור. אודפו מעולם לא פגש אותו. הייתי כטות שהכרתי אותה. אני רואה כו אדם שניתן כרגישות בלתי רגילה להבנת טקסטים ברכרים העמוקים כיותר, בלי להתמרה. האכירה שלו גרולה מאר. הוא היה הכטוזה גדולה לסיפורת העברית."

מהמאות היו וווי הפרסומים שלו מחמאות היו הדדיות. ברמה המכקר היה ב-עכשיו" הופיעו מאמרי ביקורת פרי עטו גם כ-מאוניים" וכ"פרוזה"). נבות ווכר ויכוחים טלפוניים לתוך הלילה. ברמה סבר שהספרות העכרית תחלץ בהקרם מן המיצר, שלסיפורת רור המרינה יש מוצא מן המכוי הסתום שאליו נקלעה. הוויכוח בין נבות לברמה התמקד ברומן גרושים מאוחרים" של א.ב. יהושע. ישראל ברמה טען שמוצא אפשרי לסיפורת יהושעו יהיה כאמצעות מיחבר הרש עם מקורותיו הספרדיים ורתמודרות מתורשת עם הנושא הזה.

הספרות העברית נפגעה ממותו של ברמה, באופן שכל שינוי יתאחר בעשר שנים, לפחותו" בטוח נכות. .ברמה היה הסיכוי היחיד לערער את שליטת המלים האלה חקוקות על הקבר. סיפורת דור המרינה". נבות סבור, שכותבי הרור ההוא יודעים זאת, ועל כן השתיקה כקשר ליצירת כרמה, אפילו בקרב אלה שהעריכו אותו.

לאחת מפגישותיהם, סיפר ברמה לנכות על תוכניותין לכתיכת הרומאן הראשון שלו. זה היה אמנון נכות, מעשו אובסמינוי, ישכ בחררו ועישו. . אמור להיות המהדולה החרשה של האיש ללא תכונות'

ישראליים כסיטואציה קשה מאר של מרד אורתי בשומרון ובשטחים. המאפיין המרכזי של הדמויות היה אמור להיות עשייה אוטומטית, ללא תודעה, ללא חשיכה מצפונית, כשהנוף החיצוני מביע את הדברים. כאותה הזרמנות ריבר בהתרגשות רכה על 'חיוך הנו" של דוד גרוסמו, שבו ראה קירכה נושאית לרעיון של

עכשיו, במכונית של נחמן, אנתנו עוברים בפתח תקוה. עיר של צמיתות וקמילות מעודבמת צ בונ. ברמה היסיב לתאר את הרברים: .פרדם גרול ובלתי מטופל", -שיחי שושנים מתים", גריה קפה שון טבק ויעה מים טמונים". "העיר נפתחת מעגלים מענלים של צמיתה" (מתוך בשעה אתרת", עכשיו 10). אנחנו חולמים ליר חיכון ברנר". כרמה ערך את -המעודר", עיתון התלמירים. בחוברת יוני 74, כין פיליטונים לשירים נסיוניים, כולט הקטע של כרסה מעגלים של אור". לא פלא שמוניות ותכה ונוקור בקרב התלמידים. נער ככסא גלגלים, פניו נאים, שעד אדמרם־בחיר, עיניו בחירות, שלוות, מסוגרות, כותב טקסטים ס. יוהריים.

בימיו האחרונים הרכה להתנצל. הוא ביקש סליחה מאמו על הטירחה שהוא גורם לה (באחה לילות ישנה על מיטה מתקפלת בחדרה, הוא דיכר אחרת עם הדוד. -תבואו כל ערב," ביקש מאשר נושף. משהו בתזכו התרכך. לפני שהגיע האמבולנס בפעם האחרונה, אמר לסוכה: "החיים יפים, מלאים כאב".

תלמה אדמון

ביתילות אתו במרחק חליכח ממרכוי "High Towers"-"UT

ייים משות ותבידור של צפון תל-אביב

יול מוסי מודי מנורים מקודוים חבוויים מינחת קוד לכידוד מורבי

יעוליווס מצופים מברוץ בשיש ומהפח. בלובי -מהפארם ביותר בארץ - ויטראזי מעשח

נסשר כל שנות היפענה לביטרוננם של בעלי הדירות.

שוער (אאצ ROOO) וקבל את העכנטים

איאושיי איטלקי, בו מצופים גם חדרי-חמדרנחי

לשה בכניסות לעור

בשם, אות כול לקום מאוחר עומי ולתגתע

מתובת הנכונה לאנטים הנכונים.

ַ גבוח ושירותים בפולים. במהפקות במעקח מיוחד בגוון וחוב 💮 הותיקות וחסוליהיות בעיר, בעלת ותק של לרשות חדייורים חנית תת קרקעית אלטנת טלויזיה מרכזית ופיתוף טביבתי מושלם, ייבונים ויוצרים יי חברה לַקבלנות בעיים מציעה עכשיו למכירה במגדל הדרומי דירות בנות אנ, 4ן-5 חדיים וכן דירות גג

ייבונים ויוצדיםיי ואווייל, ציטריו, מנדלסברגו היא אחת החברות

מיידית.

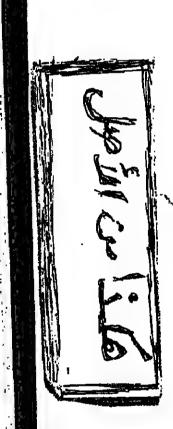
חמכירות החדש ביימגדלי רוסיי - רחוב פנקט פינת דרך-חיפה, חמגדל הדרומי, קומה אי (חכניסה מרחוב פנקס 67).

חוסנה הכלכלי של ייבונים ויוצריםיי מאפשר לח לכרור בקפדנות, ללא לרץ-זמן, את חדיירים י חנפונים לכתובוו תנכונה. יימגדלי רוםיי - מוכנים עד לפרט האחרון, לכניסח בואו לחתרשם ולהתפעל בעצמכם במשרד

מרוב ל-50 שנות פעילות ובעלת נכסים רבים בעיר.

משרד המכירות פתוח לקהל בימי חול בין חשעות 19.00-09.30 ובשבתות מ-11.00 עד 14.00. טל.

בימוליתם ייות חדשות וחדישות. בכל דירה: מון מצול לדימום ולקרור, מערכת תעלות לפיוור האויר הממוזג, מטבח דנאר בסטמדרט Blacain 20

תבחד עול של סבר אתווח 7711 7717 30% 7 0177

הדר אימרי

הזרמנויות איו־ספור

ללימוד מהנה לילדים

בקשה גילים רחבה.

כ"ספר תמונות־ לניל

הקריאה וכדרך

הדד. כספריעזר לליתו

ל־עשוח הכרה־ עם

• רב־מכר כביש תחוף

• קיראון מרכז נוסחרי

• רמת גן ביאליק 60

4 חנויות חדשות לרשת

במבצע המתקיים אחת לשנה ברשת חנויות סטימצקי ימכרו אלפי ספרי אמנות במגוון נושאים 1000 תילים ראשונות ובשפות שונות – בהנחה של 30% לפחות.

> החאגי אלפי ספרי ציוד. פיסול צילום, גרפיקה, תולדות ליאון יודים האמנות (המשך בחנות סטימצקי הקרובה) ליאון יוריס שב לישראל זירת ספרו מפורסם "אקסודוס".

יופי של עברית

מבחר ההגדות לפסח בסטינוצקי

יופי של עברית.

לעצמך הגדה לפסח

או לשלוח כשי לידירים

הגדת קופוהגו

סקסימיליה מרהיבה

הגרה שצוירה כ־1739

הספרים המלכוחי

סיפורי פסח עם

תמונות מהנדות

Passovel

שונות במחיר 9.50 ש"ח בלכד,

בחיוך, בידע וברניון שבפוס קול קור במחוזות לא נודעים ומרתקים של השפה העברית. ממש

20.00

הנחה של 30% על בכ קניה מ־30 שיח (לא כולל מבצעים)

נוטל את הקורא למסע

היסטוריה הטראנית

9.90 19.25

סגוני בנככי

גלויות אמנותיות גלויות אמנותיות ב־1 ש״ח

עד חודש אשראי!

אשלמים בחודש מרט בכרטיס אשראי. יחויבו רק כ־1 באפריל. מכבדים כרטיטי אשראי גם על מכצעים.

> ציכור הנכש איכל סנונית

ור ילרים חדש המציב, אולי לראשונה את העולם הקטום --עולם הנפש. בהומור כשפה קלילה וכאותיות דולות ומנוקדות.

סטימצקי קרוב אליך ירושלים יפו 39 טלי 223654 • המלך גיורגי 9 טלי 240494 • קרדו טלי 271101 • תל אביב אלובי 107 טלי 299277 • דיזנגוף 107 טלי 221513 • עדי תרסייט טלי 280806 • שגרירות ארחייב טלי 654338 • רמת־אביב טאמר 38 טלי 426690 • חיפה העצמאות 82 טלי 280477 • חדר, בית מקרנות טלי 665042 • כרמל, שדי הנשיא 130 טלי 88765 • אוני חיפה טלי 257307 • תחנת אנד

טלי 538056 • פנורמה טלי 81027 • אילת תחנת אגד טלי 76927 • אשקלון טלי 26819 • באר־שבע קקייל 112 טלי 77416 • אוני ברנוריון טלי 39793 • בית־שאן טלי 87039 • גבעתיים כצולטון 55 טלי 739644 • הרצלית סוקוטוב • מדרה חרברט סמואל 75 טלי 24805 • טבעון כיכר ברנוריון • 84842 שבריה רחי חוליל טלי 91150 • כפד־טבא וייצמן טלי 24077 . לוד ג ת. ברגוריון טלי 9712547 • נתריח שלי 923520 • נצרת טלי 78576 • נתנית הרצל 4 - קרית מוצקין - קרית שמונה מרכז שוה -יאשון לציון רוטשילד ג4 טלי ננ164 פי רחובות הרצל 184 טלי 474744 פי רמת גן קניון איילון טלי 705474 • ביאליק 60 טלי 729952 • רמת תנ רבימכר צומת נלילות טלי 052-525250 • סוקולוב 53 טלי 492748 • רעננה בורוכוב 4 טלי 25551 • חנויות מת"מ תל אביב טלי 374222 • חיפה טלי 26945 • פ בארשבע טלי 37901 • ערד מרכז מטחרי טלי 950257

מבחר הספרים הגדול ביותר בישראל - בכל השפות

ספרים זה סטימצקי פ

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות

הגדולות במאבק לשמירת טבע הא־

רץ. האירוסים והצבעונים נפגעו

הייעור הגדול, בעיקר במדרגה

העליונה של ההר, פגע בצמחים רבים.

חים רבים ויתרם גוועו בצל האורנים

דעיל, שלא מאפשר לצמחיה הטבעית

להתפתח. חקרן הקיימת לישראל הס־

כימה להקצות חלק מן התר לשמורת

טבע. כך נוצרו השמורה הקטנה בתר

לפידים ושמורת הטבע הגדולה, במ־

צוק הצפוני של הר שאול. מעל העמק

הנעלם, ובהר ברקן. חקמת חשמורה

הצילה חלק חשוב של צמחיית הגל־

בוע, שהיתה עלולה להיעלם מנופי

הארץ. בזכות אנשים אחדים שיצאו

למאבק גדול, נהנים היום כולם מהאי־

החלוקה השרירותית בין איזורי היי־

Penthouse

גליון אפריל 86 במכירה

Neue Mode

וורושי אופנת אביב

8י – תיפרי וסרגי

זוברת חד-מעמית

כם תכנון רעיונות

חוראות ביצוע

עשרות עתוני אופנה לסריגה לילרים

Diena

קרית על ידי הייעור ושרדה רק בחל־ קות מנוצלות של שמורת הטבע. מהצבעונים אל האירוטים, ומהכלניות

ניע ומצא כצפון ההר, באיזור ויופיו. רק הצבעונים בכרו הים הזיכוני, ובו מטיילים רון יכולים להזוחרות בו. ויופיו. רק הצבעונים בכרמל ובהר מי־ נחלקו העליון של ההר, במדרנה מעל דרך העפר בין חניון שער הזהב פעל המצוקים, נפנעה הצבחייה הבי

> נמדון הצפתי, מעל עמק יורעאל עם הקיבוצים וחלקות העיבוד, זוהר הם נשנק פריתה אביבית, שתימשך סד תודש מאי. עכשיו עונת המעבר אל המריות. כשעולים במעלה נורית אל הנלבוע כבר רואים את השדות האדומים, בין האקליפטוסים, של מחת נולבוע את הבל האדרם. נפוף נבדואר הצטדף אליזהן צבער

עוניים של נוריות אדומות. איתן פודי חות גם הדמומיות. רובן אדומות ומי-עוטן כתומות. עוד לפני שתסתיים פריחת הגוריות תתחיל פריחת הפר גים, וכך עד חודש מאי. על הגלבוע פורחים עכשיו גם סחד

לב פרפרני ודבורנית דינסמור. את נביעונית הלבנון, גם הוא פרח לא הבליות הנוריות. הכלויות הכדולות רביל, אפשר למצוא בעמק קטן משמ־ אל לדרך הממשיכה ממיצפור ויניה כהן לדרך הפיתולים. ויש לשון פר

של "דרך הפיתולים", ורואים שם גם שר ניסללו על הגלבוע דרכי הגבול שיחים צהובים־ירוקים של חלבלוב ונעשה הייעור המאסיוןי. מגובשש (איזה שםו) עוד צמח שתפגשו הרבה על הגלי בתהליך הכשרת הקרקע נעקרו צמי בוע הוא כָלַך עם עלים ירוקים כמו נוצות ועמוד תיפרחת בגובה מטר ויו־ הצפופים. במחטי האורנים יש חומר

וכל אלה הם רק הנגנים בתזמורה שהטולן המפואר שלה הוא אירוס תנלבוע. אותו אפשר למצוא לאורך קו המגע בין האיזור הים חיכוני של ההר והאיזור חערבתי. במלוא תפארתו הוא מתגלה בהר ברקן. ועל כך פירוט במסלולי הטיול. בניגוד למה שחשבו פעם, אירוס הגלבוע אינו צומח רק על הגלבוע אלא גם במדרון המערבי של דוסים והצבעונים על הגלבוע. את

עור לשטחים הטבעיים של הארץ החשופה, אפשר לראות על פיסגת הר אבל אין עוד מקום בארץ שבו אי־ שאול.

רך ארוכה עשה צבעוני החרים מהטבע להולנד. חיפאים וירושלמים שחוזרים משדות הבר של צבעוני החרים אל ערו־ נות הצבעונים לאורך כבישי חיפה וירושלים עוברים מחר מציבעוני הבר לציב־

חצבעונים התרבוחיים, שפיארו האביב הזה את הכיכרות כחיפה, על חכרי מל זבירושלים, הגיעו אלינו מהולנד.

נידודרים, שמגיע בגלבוע לשיא גודלו בחולה, ובמורד הר ברקן פורחים שיי רוס הגלבוע נותן הופעה כל כך מרשי חים אדירים של מרווה ריחנית, שמ־ מה, בגדול והרכה. שמורת הטבע של פיצים בושם נעים בכל הסביבה. זהו אירוס הגלבוע היא אחת ההצלחות צמח אומייני לגלבוע ופורח בשני אי־ השדה הגדול של הצבעונים הוא זוריו, הים־תיכוני והערבתי, הצחיח יותר. רואים ומריחים מרווה בעליה קשות בעיקר בשנות ה־50 וה־60 כא־ לחניון הר ברקן. באמצע ובסוף חודש מארס, יש על הגלבוע מישטחים צב־

תר. חפרחים צהובים כמו של שמיר. זהו צמח רעיל לבקר ולצאן,לכן הוא מופיע כאן בכמויות נדולות.

הגולן ובמזרח השומרון, עד מידבר

צבעונים תרבותיים

מולדתו של צבעוני ההרים חיא בתורכיה ובישראל. לאירופה חביאו התורכים את הצבעונים בראשית המאה ה־17, יחד עם כיבושי האימפריה. התורכים נעצרו בשערי ויוה אבל בצלי הצכעונים הגיעו להולנד, והחולנדים התרוצים הכליא או "טוליפומאניה". שיגעון הצבעונים, שחקף את ההולנדים, הוא שחביא לגידול שדות הצבעונים הנודעים שלחם, חמושבים אליהם בתקופת הפריחה מוירים מכל העולם. באביב הזה, הצליחו לגדל בפעם הראשונה גם צבעוני

שמו האירוםי של הצבעוני "טוליפאן" היא שיבוש של המלה התורכית "שורבאן", שמובנה כובע.

עתיד דומה ושקף לאירוסים של הארץ. בעידוד רשות שמורות הטבע, מגדלי פרחים אחדים מנטים ליצור שדות אירוסים תרבותיים כמו בטבע. בקיי בוץ טירה צבי שבעמק בית־שאן, למרגלות הגלכוע, יוצרים אירוסים תרבותיים מתכלאת אירוקים שונים מהטבע. קני שורש של האירוסים החרבותיים כבר

אל הגלבוע – מצומת מגידו. המחבר את חיפה ויקועם עם כביש ואדי ערה. פונים בכביש הסרגל לכיוון עפולת. לפני עפולה פונים ימינת בצומת־הסרגל לכיוון ישובי חבל תענך. ממשיכים ישר בצומת יזרעאל עד לפרדסים ועולים ימינה במעלה נורית, יש שלט. עולים דרך חורשות אקליפטוסים מדוללים ושדות כלניות, משמאל לדרך. נוסעים ישר. כיב ק"מ עד לחניון משמאל לדרך. דרך עפר טובה לנטיעה שמאלה לחר שאול, לתצפית על הסכיבה. עוברים בשדות כלניות ו/או נוריות מהחניון לכתף הר שאול וחזרה: כ־4 ק"מ. אפשר לעשות אותה בשעה חליכת או בנסיעות.

RIDEDIO

עם חקיקת חוק ערכי טבע מוגנים

ב-1963, ופסקו גם קטיפת הפרחים

ועקירתם מההר. פלטי סלע, הפקח

הראשון של רשות שמורות הטבע

בגלבוע, האביק כאצבעו את האירו־

סים. הוא ומתנדבים אחדים העתיקו

קני שורש בשטח השמורה וככה היר

המאבק על טבע הגלבוע עוד לא

נסתיים. אנשי רשות שמורות הטבע,

החברה להגנת הטבע ותושבי העמק

תובעים עכשיו מקהק"ל לדלל את

שורות האורנים שניטעו מצפון לשתי

הדרכים המקבילות בצפון ההר, ממע־

את הדרכים בהר. נטעו חורשות אור־

נים והתקינו תניונים נאים כחורשות,

מדרום לדרכים. אבל כאן, מטתירים

האורנים את הנוף הארצישראלי שאין

דומה לו במקום אחר. נוף הקיבוצים

הוותיקים בעמק ונוף של חקלאות

אינטנטיווית. מראש ההר אפשר לר־

אות רחוק: ריבועים חומים וירוקים

שרואים כמו ממטוס, וביניהם משוב־

צות בריכות דגים שהתמרים הנטו"

עים על גדותיהן מישתקפים בהן. בי־

ום חורף או אביכ, כשתופשים פה

ושם חלון בין האורנים שניטעו בצפי־

פות לאורך דרכי הגלבוע, תופסים

בקושי מבט רחב ופתות על כל הע׳

מק, עם נבעת המורה, הכיפה של הת־

בור, השלג על ראש החומון, הוי הגל׳

מלבד חלונות אחדים שנפתחו

איזה אבסורדו האורנים שנטעה

לנוף, מסתירים האורנים הסבוכים את

הקרן הקיימת לישראל בשנים הרא־

שונות למדינה, מסתירות עכשיו את

התוצאות הנהדרות של יותר משיי

שים שנות ציונות בעמק יורעאל.

עד הלבנים – והדרך לעין חרוד.

עובדי הקק"ל הם שפילסו וסללו

בו את האירוסים.

חזרת לדרך והמשך נסיעה עד צומת. הדרך שמאלה (ישר) מגיעה למיצפה ויניה כהן, על שם אחד מותיקי עין־חרוד. הדרך ימינה מובילה לשמורות

הטבע בהר לפידים, לחניון שער הותב, לשדות הצבעונים והאירוסים

באיזו דרך לבחור? זו השאלת. אנו מתכננים לבלות יום ארוך על הגלבוע. ולהגיע אל האירוסים וחצבעוניים כשעות אחת"צ, כדאי וגם מומלץ לבחור בדרך הפונה לעבר מיצפת ויניה כחן ולבלות לאורכה גם

העולה לדרך הרכס ואז צריך לפנות שמאלה לחניון הריברקן, לצבעונים ולאירוסים. ממנה יורדים שבילים משולטים לעמק הועלם 4 ק"מ רק למיטיבי לכת, ולעין הסמל (2 ק"מ, קל). וכחזרת, תיא מתחברת לדרך הרכס על כביש חפיתולים, בשולי גבעות של מרווה ריחניה. מי שיבחר בדרך זאת יוכל להגיע קצת אחרי ומתחתיה, לעמק זעיר שיש בו קבוצה מרשימה של פרת ירקרק

שבין החורשות, ולנוח. מצפה וינית" לדרך הרכש. פניה

• אל דוך תרכש – אתרי הר שאול מגיעים לצומת ומונים ימינה ושמאלה. נוסעים עד לחניון שער תוהב, שאליו הגיעו אנשי משמר הגבול אחרי הפיטרול בדרכי הגבול על תגלבוע – ב-1967 – וזה השם שחם נחנו למקום. כאן יש מגרש חנית וחניונים לפיקניקים, של קק"ל. שיול בשדות הצבעונים -לחנות כאן וללכת ברגל לעייל בשדה, מעל חדרך, לכיוון תר ברקן. מחניון שער הוחב לתניון חר ברקן מפריד קילומטר אחד של כביש , ושדה של ציבעונים מעליו. ואם

לשדה, בטיול רגלי קצר ומקסים.

אירוס הגלבוע – כוכב ההר.

דוד וכוכב הירדן בקצח הימני של

רמות יששבר ממול. יש שלטים

● חניון האירוסים – מגרש חניה

מורחב בשולי הדרך. משמאל – חניון

קק"ל באורנים ומימין – הגבעה של

אירוס תגלבוע. שלט קטן של ושות

שמורות הטבע. זו הגבעה, שבה

תירבו את תאירוסים והתוצאות

ניראות בשטח. חבנין חלבן המלבני.

הניראה למטה בעמק הירוק, הוא

ועוד אירוסים -- מומלץ

להמשיך בנסיעה או בטיול רגלי

לעבר הצומת, שממנה יוצאת דרך

עם המיסגד וגדרות הצבר. מפשיכים

לבעלי- מרע וסמורטאים

המכונית, יש מסלול חליכה כן 6

ק"מ בנחל יצמור. מתחחלה במימוש

הכביש, שעולה לגלבוע מבית אלפא

לבנה הפונה ימינה, לבריכת מים

מבטון – שם ייחבה הוכב

בדרך תרכס עד למפגש עם תכביש

למעלה נלבוע. גם מי שפוה קודם

לפקועת, וחזר אל צובת מעלה-גלבוע יורד מבאן בריכבו אל העמק שראינו מלמעלה. ירידה לכביש ניר דוד – בית אלפא, אם נותר זמן – לפנות ימינה ולהיכוש לשתות בבריכות חמים החמים בסחנה – גן השלושה. בתוח עד 4 אחה"צ. ואם לא – פנית שפאלה ושמאלה לכביש ביתישאן עפולה.

• תנסיעה בחזרח – ממשיכים

כלא שאטוז.

המספרים מה שרואים מכאן.

שמאלה ואתם על הדרך הראשית.

לישוב חחדש מלכישוע. רואים מימין על הגבעה את הכפר פקועת, ישר בדרך הפערולים ורואים עוד אירוסים ואת אבני הנכול. מסתוכבים וחוזרים באותה דרך ויורדים לעמק שרוצים לרדת ברגל מתגלבוע אל

עם חכביש למעלח גלבוע. ירידות קשות, מפלונים וקניון יפח. תרכב מחכח למטה. בירידה לבית אלפא, אחרי לולאח בכביש. יש דרך עמר

הולכים קדימה, מעל הדרך, מגיעים לחניון תר ברקן ולמסלול המשולט בין הפרחים, הכולל גם אירוסים. הליכה זו מומלצת במיוחד, כיוון שרוב המטיילים עוברים כאן ברכב ומחמיצים את השדה הנפלא חוה שמעל תכביש. הנהג יקפיץ אחריכך

• המסלול חמשולט – בחניון הר

אפשרות נוספת: לעלות מיד אחרי

טוף הדרך הואת כדרך הפיתולים,

וגבות ששמו וביעונית הלבנון. אם חם מדי, אפשר לתפוש כאן צל בחורשת אורנים קטנה שמעל הדרך וליהנות מהמרחים הקטנים

נבעונית הלבנון, בעמק קטן בין מצפת ניניה כהן לדרך הפיתולים

את תרכב ל-תניון האירוסים", בהמשך חדרך. אמשר גם להמשיך כנסיעה עד לחניון הכא אחרי שער הזהכ, תוא מניון הר ברקן. ולמזור

ברקן; מקלול להליכה בה חצי שעה ויותר, תלוי בקצב האישי, בין הפרחים. זהו מסלול מודרך, עם כתובות על שלטי אבן לתכרת הפרחים והוא יפה מאוד. לא רק תפרחים, שלומדים את שמותיהם יפים כאן, אלא גם תנוף הנפתח משמורת הטבע תחשומה לעבר העמק עם בית אלפא, מפציבה, ניר

הצעה מיוחדת לקוראי <u>מעדיב</u> מנחר סדרות לעיון ולימוד בהנחות ובתשלומים

המחיר 20 ש"ח

חמחיר לקוראי

סופשבוע

16 ש"ח

בשני תשלומים

שווים ורצופים

של 8 ש"ח כל־אחד

תלוש חזמנת

. טלפון.

נא לשלוח אלי תיק חמכיל שש מפות.

מצ"ב 2 חמחאות ע"ס 8 ש"ח כ"א.

לכבוד ספרית מעריב, ת"ד 20208, תל־אביב 201-16

לפקודת ספרית מעריב.

כתובת_

en such erner autad

לראשונה בחנויות הספרים, תיק המכיל שש מפות מעודכנות בקנה מידה 1:100,000, המקיפות את ארץ־ישראל מהחרמון ועד אילת.

Mallon &

המפות מעודכנות

וכוכלות

מקרא מפורט:

ציון הישובים החדשים ברחבי

שמורות הטבע

אתרים ארכיאולוגיים

ב תחנה משטרה המטפלת

פחזיקי ישראכרט, ויזה ודיינרס יכולים לחזמין בטלפון 383838.03.

להומנות בנולפון. 24 נפעות ביםמה-חייג

אוני טיולים

אכטניות נוער

בטיולים, ועוד.

ב תחנות דלק

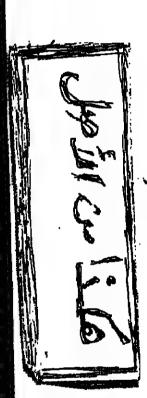
תיונים

עונת האביב, התקופה היפה ביותר לטיולים בארץ בייתם

בתשלומים		מחיר		
קה"כ	כל חשלום	מס' תשלומים	קטלוגי	A company the second se
225.00	45.00	5	315.00	אציקלופריה צה"ל כחילו (16 כר')
	36.00	5	315.00	אנציקלונדיה עולם חדש (11 כר')
140.00	55.00	5	420.00	אציקלופדיה לבישול ואפיח (16 כרי)
275.00			85.00	קוקודוציה לתנדך, מתרורה מיוחדת 3 כר
60.00	12,00		1,100.00	מודת שוום לווף (50 שמרום)
875.00	175,00		54.64	צפוקה בכל חומנים – ריימס נולוויי (2 כר')
46.00	23.00	<del></del>	38.83	עדיך לפעוול באירומת – ז. דוזמרונו בו דביי
31.00	15.50		:[<del></del>	אוין בעריב לאברליב (1 פריי)
31.00	15.50	2	38.83	שלם התנ"ך, 7 כדבים שהוחוני:
250.00	50.00	5	340.00	וציקלובדיון הזות הבר – זבר ביים
120.00	24.00	5	165.00	ציק מפריח אביב – (10 כר')
240.00	48,00	5	290.00	לון שכטר, אנולו־עברי – עברי־אנולי, (6 כר') לני מורה מו
	30.00	1 1 1 10	190.00	לון מנידו, עברי־אנולי (3 כרי) לון מנידו, עברי־אנולי – אנולי־עברי (3 כרי) לון שוחלים
150.00	21.00	5	120.00	לון אלפלוני מייביר אנולויעברי (נ כרי)
105.00	27,00	5	150.00	לון אלקלטי, עברי־אנגלי – אנגלי־עברי (3 כר') לון אלקלטי, עברי־אנגלי – אנגלי־עברי (3 כר') עלס בראוור לבחי־רוספר
135.00	20.00		50.00	יווו לבון יווקם

שים אפשר לרבוש סמרום לתשלמת סדרת טיים־לייף, במחיר של 23.00 ש"ף לסמר. 1. המבצע בתוקף, מ־15 במארט עד סוף אפריל 1986 או עד גמר המלאי 1. המשלם במוומן יקבל הנחה של 12% ממחיר התשלומים.

שנוח פרמי

פליאה אלבק

משפטנית

בירושלים, השלישית בארבעת – די להספיק במינימום זמן מקסימום תפוקה ילדיו של מבקר המדינה לשעבר, 'אני כל הומן רצה. אפילו במשרר, מקומה יצחק נבנצאל. בגיל ששיעשרה לקומה. כשעבורתך בנויה על נתינת רעיונות לפתרון כעיות מסובכות, אין הפרדה מוחלטת וחצי סיימת תיכון, את הפקולטת בין הבית לעבורה. לפעמים אני חושכת על הכעיה כל היום, במקלונת, באמצע הלילה, תוך כדי בישול. בשבתי, בתיה, היתה תינוקת, התוקתי והנקתי אותה שלום אלבק, דיקן הפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר־אילן, אם ל־5 ילדים וסבתא ל־2 וכדות. גרה עם משפחתה בדירת ששה חדרים, בעיר העתיקה בירושלים.

ביד אחת וכשניה – כתבתי תות רעת. כשאני צריכה לעבור בערב, אני אוספת את כל התומר על השולחן הגרול בטלון, סוגרת את הדלתות ומתיישבת. פה ושם נכנס ילד לשאול, לבקש, להתייעץ וצריך להכנים ככיסה למכונה או לכשל משהו. עוברת הרכה גם במיטה. אני מתחילה לעבור במיטה ב־5.00 בבוקר. ב־6.00 מצלצל השעון כדי לעורר את כני ללימורים. אני בהחלם יכולה לתאך לעצמי את הכית מתנהל בלערי, עם עוזרת. בית זה לא ארכע קירות וכלים. שאת שוטפת, אלא הקשר הרגשי שלך עם המשפחה. אין לי הידתורי חרטה, אני לא חושכת שהייתי אמא טובה יותר אולמלא עברתי. אני לא הושכת שילר מרגיש מאושר יותר אם רצים אחריו כל היום. כשילד צריך עירור של אמא - אני איתו. צריך ללוות את

הילר כשהוא בבעיה, תולה כואב, מחות לפני בחינה.

דואג. לעזור ברכרים קשים לא לעשות במקומן את

כשאני ככר סבתא, ברכרים מסויימים אני מתייעצת עם אמי.

ייתי מתקדמת בקריירה יותר מהר בלי חופשות לידה, אבל זה שווה; חריתי, ילדתי והנקתי חמישה ילדים ואני חושבת שגכרים מפסידים כי אין. להם את זה: לקחת תינוק קטן ביריים, להניקו, לחלכישו, זה רבר יותר יפה מכל הישב בקריירה. כשנכנסתי לפרקליטות, כנוסף למוכירות עברה שם רק אשה אחת. היום - חצי הצוות נשי: נשים רתיות העכורות השתורות". בראש וראשונה אמא צריכה וראי לא היו ראשונות להכנס למקצועות בבריים". לתת לילדיה את התינשה שיש לרב בתוכת גם היום, בהמשגים הכסיםיים פחינוכי נסוכו סביב דת, ציונות

למשפטים באוויברסיטת חעברית

סיימה בהצטיינות. נשואה לפרופ׳

ושיוויון. אבי עודר אותי ללמוד משפטים. זה מקצוע לא רק של תיאוריות מדוייקות, יבשות, אלא קשר עם החיים, עם רגשות אנושיים. המחלקה שלי עוסקת, כין השאר, כאימוץ ונשים פועלות כזה הרכה יותר שב, עם לב והכנה רכה. בעצם, זה קרוב למה שנחשב כתפקיו קלאסי לאשה – הגנה על קטינים, חוסים, חלשים. עניין מקרקעות, זה כבר סיפור אחר.

אני נהנית מעבורתי. עושה מעל ומעבר, לא כדי להוכיח את עצמי אלא מתוך איריאליזם, כך וצוכנו שאדם מוסר עצמו בשביל הכלל. אני גם מפונקו כעבודה מבחינה וו שאני עושה את הדכרים הכי בעייוניים ומסוככים וממילא גם הכי מעניינים הצימוקים שבעונה. ונחנית מהאתנרים. את העכודה השיגרתית לא אני עושה. אני מתחה את המדיניות ושמחה כשווכים בתיק חשוב. כשנאבקים לחת ילו: מוכה ומעונה לאימוץ, למרות שתורוו מתנגדים ומפטירים – אני מוטררת מזה תודשים. פחות נונע ללב כשמפסידים תיק נזיקין, אבל גם כן מאכוב.

האם אני אדם חוקו אני לא מוכנה לוותר צל הערקים שלי בגלל לחצים ואיומים ונסיונות שכנות מכחינה זו אני חוסה. חשוב להישאר נאמנים כאמי ולא לוותר על ערכים. אני מותקפת גם מהשפאק מהימין. אינני תושבת שהוהשלפה הפוליסית והאכול!

מפה את מאוכובתו <u>מזה שהמדינה איבדה את החלוציות שלה. במקום שאנשים יחשבו</u> <u>איה דברים טובים להגיד בעולם על ישראל הם חושבים איזה דברים רעים לומר על </u>

מי השונאים שלך? <u>תקופה מסויימת הייתי על הכוונת של אש"ף. בו זמנית גם סוחרי</u> את מי הערצת בילדותך? <u>את בן גוריון. הזדהיתי מאד עם גיבורים מספרים, למשל מאדם</u>

על מה קשה לך לסלוח: <u>בסופו של דבר אני סולחת הכל, אבל כשמשקרים לי זה מרגיז</u>

מה החשרון הבולט שלךו <u>כשאני מתעצבנת אני צועקת.</u>

יש משהו או משהו שאת פוחדת ממנוז <u>מאלוקים אולי.</u>

<u>מה מעליב אותרו נעלבת בקלות מביקורת. בסוף יכולה להשתכנע ולהסכים. נעלכת גם אם</u> <u>ומדתי שעות במטבח ובסוף אומרים שהתבשיל לא טעים.</u>

מה ישראלי בעיניךה <u>הנוף, הגיוון של האוכלוסיה. ובאופי – הפרגמטיות של האנשים.</u>

ה מעציב אותךו <u>שנאת אחים. בארץ כל אחד שונא מישהו</u> ה את אותבת לאכולו <u>ממחקים.</u>

ה את שונאת לעשותו <u>לשדר ארונות.</u> מה מרגיע אותרו <u>לקרוא כלש ולאכול ממתקים.</u>

אז עופקת בספורטו <u>בגלל העיטוק בתיקי קרקעות אני מטפסת הרים ומקפצת על קוצים.</u>

מה יחסך לבסףו <u>כסף מעולם לא היה אטרקציה בעיני, גם מפני שאני ממשפחה אמידה וגם</u> פַּנִי שהמתרות שקונים בכסף לא מושכים אותי. לא מעיל פרווה ולא מכונית אלגנטית. אילו קיבלת סכום כסף גדול, מה היית עושה בוז <u>נותנת לצדקה וכל הדברים השגרתיים.</u> ום הולכח לנוד עם המשפחה במלון כדי שלא אצטרך לנהל משק בית.

פה את אוהבה לקנותו בגדים יפים לילדים, ולוכדים. תענוג לקנות שמלות קטנות, מקוש־ שות לחיווקת בת שנה זה. לעצמי – בחופש. אלו יכולת, מה הייח רוצה לשנות בעצמךו <u>להיות יותר יפה.</u>

מה את רוצה להיות "בשתהיי גדולה"ז יו*עץ משפטי לממשלה. אולי שופטת בבית משפט*

פה בעיניך נבר נאחז <u>היאורטית בלונדי עם תלתלים, גבוה, שזוף, עם עיניים כחולות, אכל</u> יוני קשה לחנדיר. בקולנוע מטריד אותי שבסרטים החדשים לא מקפידים שהשחקנים השחקנוות יהיו יפים, כמו בקדטים הישנים. בקולנוע לא רוצה לראות מה שאני יכולה

> בתיה פלי היא ענין בתוך המערכת. התפקיד הוא שאנם מדינת ישראל וכך צריך למלאו: להגן על קלשן השק על וכריות האדם, ולא תשוב למה הנא פשחייה תפקידנו, כמערכה משפטית, לעזור הן לשינה להגן על זכריתה הה לאנשים שהמדינה אלשת להח נואה לי תמור מאר אם קבוץ הראל לו שנו לציה את סית אובע למשחק ברורגל, אבל מצו שית ארבע לא מוכנה לארח כפר ערכי למשחק

בקרטיע מטריד אותי שבסרטים התרשים לא מקפירים שהשחקנים והשחקניות יחיו. יפים, כמו בסרטים הישנים. בקולנוע לא דוצה לראות מה

לרובע היתורי ושאל מי מהילרים רוצה להצטרף. אמרתי – איך אפשרז לילדים לא תהיה תכרה יהודית והם יפתרו ללבת בלילת. אבי ענה – זה מה שאמרו לי. כשבכנסתי לנור ברתבית בדיעבר האינו שהוא צורק. אנתנו (הורי, אחי ומשפחתו ואני ומשפחתי) גרים ככית אחד כ..בתי מחסה" מ־1973 וזה מאר יפה, מאר נהנים מחיתר, זה גם ייתרון, למשל כשילד חולה וככל זאת. אפשר ללכת לבית המשפט בלב שקט. הבית תוכנן ע"ר ארה כלים אנגליים אני שיניתי קצת הגדלתי למשל, את המשכח על חשכון החררים כדי שנוכי לאבול יתר בנותות. החרתים מתוכננים כך שהנוף נשקת מכל חלון. בימים ימים רואים את הדי מואב ועבר הידרן, חשבתי שבמשר השנים המראה הזה בעשה שברתי, אבל אני נהנית כל יום מחדש בסלח לצ חליתי תמונות כל אני חושכת שהנוף חושקף מקולונות הרבים מחווה תחליך לתמונות וישן כמובן, הספרים דרבים:

אחרי מלחמת ששת חימים החליט אבי לעבור

בריונים זילונות, שטימים, אני אוחכת צבעים

שמרברות אלי הן הכארוק והרוקוקו. כציור, מוסיקה וספרות – עד המאה ה־19. זה מה שמרכר אלי. אוהבת באך, בטהוכן, מוצרט. גם שירי א"י אכל לא מוסיקה מודרנית, רועשת, בלי מלודיה בטוחה. ולא פופ. בקולנוע – סרטים שנעשו עד סוף שנות ה־50. את "חלף עם הרוח" ראיתי חמש פעמים. הטלוויזיה תופסח חלק קטן מאד בחיינו. אני רואה "מכט" ולפעמים צופה בתכנית מצחיקה, קצרה. "קרובים קרובים", "בנסון". או סרטים על טבע. הילרים רואים די הרכה. הם בוחרים בעצמם את הדברים הנכונים. אני לא מנכילה אותם.

בעלי משקה את העציצים ומסדר את עניני הבנק. כשצריך, מכין גם כוס תה לעצמו. לא יותר. לפני שהתחתנו הוא אמר אלמד לבשל יחד אתך ונבשל --יחר. לכיצוע זה לא הגיע.

אם את לא יכולה לסמוך שיידעו לעשות את הרבר הנכון – אינך יכולה להשאיר אותם לבר. כמעט שאין לי זמן לקרוא "סתם". בשביל להרדם אני קוראת פסקי דין. קוראת ספרים בהרבה תחומים הקשורים לעבורה ואינם משפטיים. אני חושבת שקראתי יותר ספרים על הכנסיה הפרבוסלכית מהרבה כמרים רוסיים. או על הרפורמה האגררית בתורכיה, תולדות הנגב, האיסלאם, רפואר, שואה, א"י במאה ה־19 ועוד. כרי לנוח באמת אגי קוראת ספר בלשי. נארדנר, אגטה כריסטי, דברים רכים, לא אלימים. ולפעמים רומן מסוג ג'יין אוסטין, אבל זה נריר מאר. זאני קוראת כל מה שבעלי וריקאן הפקולטה למשפטים בבר־אילן) כותב, מתווכחת איתו, מעירה. הוא לא קורא כל מה שאני כותכת כי אצלי חלק גדול מהעכודה מסווגת. אצלנו על־יר השולחן מדברים הרבה על ענינים משפטיים תיאורטיים. חשבתי שהילדים, כשיתכגרו, לא ירצו לשמוע מילה בנושא. ובכל זאת שתי הכנות הגדולות נישאו לעורכי דין. שכת, מהרלקת גרות ועד הכרלה, זה הומן למשפחה ולמנוחה. לא נוגעת בתיקים. ישנה, משוחחת עם הילדים, קוראת, אפילו לפני השינה לא קוראת פסקי דין אלא ספר. מאד בריא לתת לראש לנוח מכל

בעלי משקה את העציצים זמסרר את עניני הבנק. כשצריך, מכין גם כוס תה לעצמו. לא יותר. לפני שהתתנו וזוא אמר – אלמר לכשל יחר אתר ונבשל יחד. לכיצוע זה לא הגיע, הוא עזר לי בטיפול בילרים כשהיו קטנים. גם טייל איתם לפעמים. בעקרון, אמר שהוא מוכן להזות בייכיסיטר כשאני הולכת לקולגוע או להרצאה, אכל לא לעבודת. אם את רוצה לעבור --תסתדרי עם זה, אולי היה מעריף אשה בכית, למרות שגם לפני הגישואין היה כרור לו שאעבור, למעשה, שם" בזה שאני בפרקליטות. אני חשבתי ללכת לכיוון ייעוץ או מחקר משפטי. כשהציעו לי התמחות בפרקליטות אמרתי - זה הותעות בכית משפט. לא בא בחשבון. הוא שכנע אותי ולא התחרטתי.

המים, הארום הזה של הבורסאות למשל זה הסעם לאינוד: נורית ברצקי של אני אויבור סגוון מתום קיטשי החקומות צילום: יוסי זמיר (סקים 30)

Blactio 28

חלות חלות (שיכון עובדים) ההתועלות

• חיפה פאר נוף - בין הדר לכרמל, 5 בגיגים מדורגים עם כניסות נפרדות דירות 5 חדרים

105 מ"ר + 11 מ"ר מרפסת. דירות 4 חדרים 98 מ"ר + 15 מ"ר מרפסת. 2 דירות קוטג'.

BIRM

םיחדח 4-3

חיפה רמות ספיר - מול מפרץ חיפה, דירות

חדרים 100 מ"ר, אל חדרים - 89 מ"ר, 3 חדרים

- 75 מ"ר, פנטהארו 121 מ"ר + מרפסת 22 מ"ר.

חיסה נוה שאנן - לבחירתכם: בנין בן 5 קומות,

דירות 3½ חדרים - 72 מ״ר, דירות 4 חדרים

88-102 מ"ר. בנין נוסף בן 5 קומות. דירות 3

קרית אתא - בבית מדורג בן 3 קומות. דירת גן

אחרונה בת 4 חדרים - 115 מ״ר + מרפסח

४१२६२ मान्वर

21% על תשלום במזומן

בנוף ים - חיפה

בצפון מערב הכרמל דירות גן

מרהיבות בנות 5 חדרים 120 מי

+מרפטת 23 מ"ר.

נהריה - ברח' הרצל 4 חדרים - 114 מ"ר,

. נצרת עילית - בשכונת כן גוריון בדרום העיר

דירות 4 חדרים 86 מ"ר, 3 חדרים - 73 מ"ר.

רושכים

DA IN LA

ם־17 4−3

. גילה - דירות 4, 3%, 3, 2 חדרים (לדירות

חדרים הכניסה מידית). תחבורה נוחה לעיר.

ל מסגת זאב - אזור חדש בעיר. דירות 3 חדרים

מחסן ודירות '3 חדרים + מחסן וחצר פרטית

111 מ"ר, 94 מ"ל.

חדרים 88 מ״ר, דירות 4 חדרים - 106 מ״ר.

תל אביב לה-גודיה 58, יד ונלידנו טל. 2907.21 -30

בווים פוטיים ודירות גדולות

- גני יחודה בהמשך לטביון. כל קוטג' 200 מ"ו על פני שטרו של 500 מ״ר.
- בבעת אוית ליד מלון אויה. כל יחידת דיוו 188 מ"ר. חלקת אדמה בת 350-400 מ"ר.
- הוד השרון במרכז השרון. כל קוטג' 175 מ"ו על פני שטח 470 מ״ר.
- מגדלי אכיכ ברמח אכיב ג׳. דירות 4 חדרים -136 מ"ר, דירות 5 חדרים - 155 מ"ר.

- הולון - רדו׳ בוסתנאי, דירת קוטג׳ אחרונה 142 מ״ר.

- הולון רח' אולוזורוב פינת גולומב דירות 4 חדרים 91 מ"ר, דירות 4 חדרים 91 מ"ר + גג עם חדרון 45 מ״ר.
  - פתח תקרה ברח' קפלן צה"ל, דירוח 3½ הדרים - 87 מ"ר, 4 חדרים - 100 מ"ר, 4½ חדרים - 117 מ״ר.
- נתניה ברח׳ איתמר כן אב״י, דירות 3½ חדרים 88 מ"ר, 4 חדרים - 105 מ"ר, א4 חדרים - 120 מ"ר
- חולון קרית בן גורית , דירות 5 חררים, 136 מ״ר כל דירה. דירות 4 חדרים, 105 מ״ר כל דירה.

חולון - רוו׳ הכרם פינת הציונות דיות 5 חדרים

• בת-ים - רמת הגשיא דירות 3 ו-4 חדרים.

יעקב, רירות 3 ו-4 חורים. מתאים לזכאים

מתאים לזכאים. • נוה עופר - על גכול ת"א-חולון ברחי אהל

- ולזכאי מח״ל. • נוה פולג - בדרום נתניה, ליד הים דירות 3 ו-4 חדרים. מתאים לזכאים ולזכאי מח״ל.
- קרית שלום ברח׳ קיברן גלויות, דירות 3
- חדרים 72 מ״ר. מתאים לוכאים ולוכאי מח״ל.

חיפה

פונם פרטיים והיותות גשופות

• פרדם חנה - איכות חיים בנוסח כפרי. וילות חד-משפחתיות 4 חדרים 104 מ"ר + חדר משק 26 מיר, 4 חדרים 120 מיר + חדר משק '24 מ"ר. וילוח דו-משפחתיוח 4 חדרים 88 מיר. אפשרות לתוספת בניה.

אשקלון - בשכונה כרנע, נוחרן 2 קוטגיים אחרונים כני 6 חדרים, 164 מ״ר כל אחד.

דירות 3-4 חדרים

ראשל"א - קרית ראשון בבנינים בני 8 קומות. נותרו דירות אחרונות כנות 4 חדרים 106 מ"ר לאיכלום מיידי,

- ראשל"צ- ברח׳ אברבנל, דירות 4 חדרים 111 120 מ״ר ורירות 3½ חדרים - 104 מ״ר.
- אשדוד פאר אשדוד ברהי ודגחין פינח יצחק הנשיא. בנין בן 8 קומות, דידות 4 חודים 97 מ"ר ודירות 5 חדרים 118 מ"ר.
- נס-ציונה בשכונת רמת כן צבי דירות 4 חדדים 88 מ״ר. דירות 3 חדרים 76 מ״ר.
- אשקלון בשכונת ברנע הצופה אל הים דירוו מל3 חדרים 88 מ״ר.

כאר שבע

RICES VALUE באר שבע - מגדלי עופר בשכונה ה' מגדלי יוקוה

לבחירתך דירות 5 הדדים וסנטהואז.

- ערד ברוכע חלמיש דירות 4 חדרים 88 מ"ו דירות 3 חדרים - 74 מ״ר לכניסה מיידית.
- 74 הברים בערבה וי דירות 3 הדרים בנות 14 מ"ר ודירות 4 חדרים 93 מ"ר.
- קרית גת בשדרות לכיש דירות 4 חודים 94 מ״ר. דירות 3 חודרים - 75 מ״ר.

רונויות

בכל ויחבי הארץ.

רעננה - כרתי אחתה בלב המרכז המסחרי נותר עוד שתי חנויות. 61.5 מ"ר, + מרתף 45 מ"ו. 67,5 מ"ר + מרתף 43 מ"ר.

חולון - כרחי ביאליק פינת לכון שתי חנויות למכירה 211 מ"ר + 84 מ"ר גלריה. 119 מ"ר + 35 מ"ר גלריה.

הולון - רת' כן עמרם 4 חבריות בנות 30-25 מ"ו כל אחת. יבנה - בשכונה כן גוריון חמש חנויות 10ב"ר כ"א

• אשרוד - ברחי רובוזין - לב המרכז המסחרי של העיר נותרו עוד 2 תנויות בגדלים של 36-45 מ"ר כולל גלריות.

• כרמיאל - ברחי יחיעם 3 חנריות 36 מ"ר כ"א

ישש לך כתובח. עיכון עובדים

כל השוואה מטורפת צריך להעלות בפעם הראשונה. בפעם השניה היא כבר השוואה שכל מה שתעשה, תספק טענות

משהו:

יו, מה אם כל מה שכתוב, נכון?

כולנו היינו המומים לחלוטיו, למרות שלא התה שום סיבה להפתעה בהסתמך על 100 אחוז שיונות החיים בעבר.

שכנתי ככית החולים, והרופאים אמרו בקול ך שוחו זה. הם קבעו את שעת המוות תוך הצות לאחות המעשית, שהתכופפה לכסות לי את השנים בסריו, ויצאו.

התה לי וצגשה לאה מאוד שיש משהו שעלי לעשות עכשיו. צריך לקום. לא קמתי. בא לי לשכב עוד טיפה. אני מן המתעוררים לאט.

אבל אין כרירה, צריך מתי שהוא להתחיל לעלות לשמים. נו טוב, נזוז. חבל על הזמז. יאללה, יא פארלאה, קרימה.

כוכרי וירבון עצמי אלו יצאתי מתוד גופי המתקר במהירות. לעולם לא אשתזף יותר כנואה. עוכתי מאחור באלאגן חסר סיכוי מניירות וכביטוחים, וריתפתי לי לאט דרד אוכות טומאה טפשיות שהרבנות התעקשה לקנוע במבנה. הכיוון הכללי היה למעלה. לפי הוינפורמציה שבידי, לשם אני צריך להגיע. שנם ראשונה שאני עוזב את הארץ כלי מדריכי לפיד, דגוני ומישלן, בלי מפות, ובלי טלפוגים פל כתי מלון ב־30 דולאר ללילה. טמבל שנמתי. לכל נסיעה התכוננתי והתארגנתי. למסע הוה, שאי אפשר למערן שלא ידעתי שאצא אליו, לא הכנתי כלום. שים. מה גרם לי להיות כל כך בטוה שאטתדרו תושיה ואילתור של הינע האחרון. זה כל מה שאנתנו סומכים עליו תביד, עד שעעם בידמק.

היתי כבר בגובה 30 אלף רגל. אכוד לגמרי. והמשכתי. מטוסים חלפו לצידי ונזהרתי. יותר נפנילם מאשר בשבילי. אין לי חשק לשמוע על מאנת ממוס שנשמה נכנסה לד בפתח המגוע.

צריך להיות באיזה שהוא מקום שער, אני משב, והיפשתי אותו מסכיב. התחלתי להיות לווץ. בעיקר מאו שעברתי את העננים, ובניגוד ציפותי לא ראיתי על אף אחד מהם אנשים עם: הילה סביב ועדאש.

הי, אני פס די מהר, כרגע הסתכלתי למטה רציהי את כדור הארץ כמו שהאסטרונאוטים האים אותו. כדור יפה, אין להכחיש. אני מתוץ אמוספרה. לא יכול להיות שהעולם הבא הוא ל הידה, מהו לא יכול להיות שאמצא אותו על מכנ השכים האליז החלטתי שהגזמתי. סופי סנשמתי תשבע כתוך אוקייינוס אמוניה רותה נטכנ נירת, ואני אפספס את כל עולם הנצח שלי. ממילא אני מאתר אותו כבר אמת, ומוסיד את העיקר.

וחלטהי לתנור שוב לנקודה ממנה התחלתי, או אומרת אל הגוף של הנדא, זאת אומרת אני, ולנמת שוב. עצותי, הסתובבתי וחזרתי. מצאתי את עצמי במקרה: עוברים מהר, אין מה לרבר: ננומו ויצאחי שוב, הפעם בזהירות ובלי שוויץ, לאם לאם, והבטתי סביבי. רק אז גיליתי שיש שתי פניחת. מן השניה, זו שלא לקותני, בקע אוד, נוחק כמו בציון של דורה; ונשמעו צלילי חונות לשונון אשכנוי, הייתי צריך לדעת, נו

ריחפתי לשם. תיכף ראיתי, לבהלתי, שאגי

מן הצרדים עמרו מלאכים עם נכלים, חצוצרות, גיתיות ומגרפות. כולם ניגנו, הוץ מן המלאכים עם המגרפות. הם גירפו. הייתם מאמינים: המגרפות, שדורות של חוקרי מקרא ניסו לפרש איזה כלי נגינה הם, הן מגרפות.

בראיה לא רעה, לגבי נסיון הטים הרל שלי. התקרבתי לשלט "עצור". עצרתי כמו שצריך, ותיכף ראיתי אותו. שער. שתי דלתות זכוכית, ומעליהן שלט באותיות פרת שמן: "השמים". נשמע כמו שם של פאב. משונה, הייתי בטוח שהכתובת תהיה באותיות מסורתיות יותר, סת"ם מוצר. כל המקום עבר כנראה שיפוץ וריענון לא

נחתתי מול שתי דלתות הזכוכית. הן היו נעולות, עליהן כפירוש: א' - ה', 9.00-15.00 ואני הגעתי כיום ו' כשעה 20:30. הפעם הגזמתי. אף אחר לא מקבל בשעה כזו. מה פתאום עלה בדעתי שדווקא כשמיים עוכרים בלי להתחשב כקרושת השכת?

מתוך נסיוגי בבנקים סגורים, עמדתי מול הדלתות, והתחלתי לדפוק ולסמן רק רגע כיריים. מישהו שם בפנים הרים את הראש והביט בי כאילו שאני שקוף.

האמת היא שהייתי שכוף. דמותי שהשתקפה בזכוכית היתה מתקבלת מיד לכל סרט על בתים מכושפים. רזיתי ב־70 קילו כבת אחת. המשכתי לדפוק, עד שפתחו לי חריץ. גיסיתי לשים רגל בדלת, אכל לא היתה לי, נגמרתי באופן מתפוגג למסה. עם זאת גיליתי יתרון חדש. הצלחתי להשתחל פנימח דרך הסרק שבדלת בקלות רבה.

אתה לא יכול להתחיל את העולם הבא שלך באיחור כזה," אמר לי מלאך שלחלום שלו הוצמרה תווית: גבריאל.

היה לו קול של משה חובב המקריא את התנ"ך. מהר מאור גיליתי שחיתוך הריבור הזה הוא ממש באופנה כאן.

לא היה טעם לענות, ולכן רק שאלתיו "מה עושים עכשיו, זו פעם ראשונה שאני מת."

"גש אל כסא הכבוד," אמר המלאך. "לך ישר, תראה שלטים בעברית ובארמית שיכוונו אותך. למולד הוא עוד מקבל היום."

הלכתי והגעתי למקום שלא אתאר אותו כאן לפרטיו, מפני התחייבותי לשמור על טודיות. מותר רק לומר שעמרתי מול רגליים כבירות של כסא שנתמשכו מעלה מעלה ער שנעלמו

עבר רגע ושמעתי את שמי בוקע מרמקול מכיוון עליון. תאמינו לי, משחיד. כן", אמרתי בסול שכרה לי צייצני. התחלתי להיות מוראג. תיכף אבין שבצרק.

האם נכון הדבר שלא הנחת תפילין אפילו יום אחד אחרי הבר מצווה שלהי" שאל הקול מלמעלה.

-תפיליוז זאת אומרת, היח לי קשה לקום כל כך מוקדם בכוקר, וחוץ מוה אני אלרגי לעור,"

אמרתי וחשבתי שזו בדיחה מתאימה לענות בה על הבדיחה שבאה מלמעלה. אבל שום צחוק לא

הגיע בתגובה. רק שקט. לא רשום אצלי שיצרתי אותך עם אלרגיה. לעור," אמר הקול מלמעלה. "מה זה צריך להיות, ההתחכמות הזו?"

"לא, סתם.." מעכשיו אל תדבר סתם. האם נכון שבתארין. 21.2.67 אכלת סגדוויץ' של נקניק וגבינה על הדשא שליד הצריפים בקיבוץ במרכז הארץ?"

"יכול להיות, אני לא זוכר בדיוק," שיחקתי עכשיו על הגינות ושיתוף פעולה חגפני. משהו מאיים מאוד היה באוויר.

האם ידעת שיש יסוד סביר להניח שהנקניק. מכיל בשר?"

"מה אתה אומר?" התממתי, נשמע מזועוע. מאוחר מדי. כנראה. הקול מלמעלה המשיך -כוא גראה מה עור יש

לנו כאן, אני מוציא דו"חות שרשמו חוליות ביקורת פתע. ב־37 מקרים כהם כיקרו אצלד נתגלה שאתה מחסיר ללא סיכה את כרכת 'שהכל נהיה בדברו' לפני שתיית מיץ מנדרינות. אתה גם מחלל שבת בפרהסיה באופן קבוע

למרות אזהרות חוזרות ונשנות." "אינה אוהרותו אף אחר לא הוהיר אותי."

קפצתי לביצור קו הגנה מוצק. "לא הזהירוז האם לא כתבתי במפורש שמור את יום השבת לקרשוז' האם לא קראתו איך עור אפשר לדבר אל בני אדם שיבינו, אני משתגע לפעמים. הכל כתוב כל כך ברור, צריך רק לעשות מה שאמרתי. אף אחד לא יכול לטעוז שהוא לא ידע."

אי אפשר לומר שאין משהו כרכרים האלה. -פעם אחת הייתי בכפר חב"ר ושמרתי שבת כמעט כל היום." אמרתי במהירות, "אז דווקא לא באו לברוק. ככה זה, מול נאחם. אתה יכולת לרשום את זה עכשיוז"

הקול שלמעלה המשיך למנות רשימה ארוכה, התהלכתי בגילוי ראש, לא הקפרתי על איסור חמץ, ימי הכיפורים שלי הם ללא כפרה, לא קיימתי מצוות נידה. ידעתם שיש להם רישום של כל הפעמים בהן אכלתי סטייים לבון

ייעודי בחיים היה להוות דוגמה לאחרים איך. לא להתנהג," אמרתי בנסיון התחמקות אחרון, אבל לא היה שום מקום להתפתלויות עוד. העוכרה המדהימה היתה ברורה עכשיו. כל המצוות הן בשיא הרצינות, והגרוע מכל – הוא, שאין לקרוא בשמו, אכן קיים. זיום הדין הוא יום הדין באבו־אבוחה. לפי הספרים. לפי ספר הספרים, למען הריוק.

Ikisi Siki.

ללא רחתים

כאותה תקופה נולר רחמים אהרוני. הוא היה – על־פי ערותה הלאיכליכך אוכייקטיבית של אמא שלו - ילר טוב ותלמיד טוב. אחרי נישואין הוא חזר לשכונת התקווה, משם עבר לתל ברוך, ובניגור למקובל לחשוב, משפחת אהרוני מעולם לא גרה בכרם התימנים), בין 197 טבע העתונאי רן כיסלו את המושג -חבורת הכרמ", שמו של אהרוני הוזכר. ברק היה אז כן שמונה. בערך כגיל שכו צעקו לאחיו הקטו ככית ספר גומאדי, גומאדי". שלוש שנים מאוחר יותר הם יצאו מ'התיקווה'. ברק, היום, מרגיש רחוק מהשכונה: "אני פה מגיל אחת־עשרה, כל החברים שלי הם מפה, כאן העולם שלי". להבריל מברק, שמר רחמים על קשר עם העבר לנומארי, הכריזה המשטרה יותר מפעם אחת, הוא מראשי הפשע המאורגן המקומי. במשפט הרצח הכפול הוא ניהל עם עו"ר קפלן את הריאלוג הכא:

ו"ר כפלז: רחמים. אני לא רציתי שתתבייש מכית המשפט בעניין הזה, תגיד לכית המשפט מה המעמר שלך כעולם העבריינים, אתה לא הרבי מבעלז, הייתי _ רוצה שכית המשפט יידע מה המעמד שלך. אהרוני: זה לא סוד שפונים אלי מוסרות וגורמים שונים כדי שאני אסייע להם.

עו"ר קפלן: אני שאלתי על העולם העברייני. אהרוני: זה לא סור שאפילו אם השתמשת במושג

להם, הוא מדהים", אומר ברק. אהרוני, מספרים כמה

פה ושם מכמוכים.

לההפך למבוגר במכה אחת, בלי שלבי מעבר. עד עכשיו חיכיתי, באיזשהו מקום, שאבא ייצא ויעזור לי להתחיל. עכשיו אני אצטרך לעשות הכל לבד. אין לי

הקשיב, הוא לא ארם נאיכי. במהלך כל השיתה איתי

ברק חוור ומנסה למצוא את הנוסחה שתסביר את זה

שהוא נאמן ומאמין לאבא שלו וביחר עם זה שהוא

לא יגיד משפט כזה. הוא מסרב להתנצל. יתר עם זאת הוא אומר: "אני יורע שחושבים שאנחנו מין משפחה נוראה כזאת, אכל מי שקרוב אלינו יודע את האמת. כן, בטח שאני מריר. אני לא אומר שאכא הוא טלית שכולה תכלת, אכל לא צריך להעניש אותו על מה

ההורהות שלו עם המשפחה היא נפשית הרכה

שייך לעצמו. בראיון שנתנה כת שבע ב־82', מייד כשהוסגר אהרוני, היא אמרה: .נמאס לי שאנשים שלא מכירים אותנו מפחדים ממני כאילו אני איזה רוצחת או משהו כזה". ברק, גם אם הוא מרגיש כמוה, לעולם אני יודע שהחלק הקשה בשבילי יהיה של הצחוק, אני מגלה כמה הם דומים. הראש מופשל קצת אחורה, השפה העליונה עולה למעלה.

הוא צוחק מעם, היום פחות מתמיד: אני יודפ אחת בצהריים.

שלי הולך לכית סותר. הרגשתי כאילו נתגו לי אנחף

מהמקורבים, עשה ככל שיכול היה כשכיל להרחיק את המשפחה מן העסקים. לא חמיר זה עזר. ברק היה שם,

את החברים שלו שומר הר ציון לעצמו ואלה לא שרון וגם לא רפול, שעליו כל מה שהוא אומר זה: רפול גבר לעניין, נשאר כמו שהיה חמיר, חבר'מן, פשוט חבר'מן." רמוק מן המלחמות של רפול ושרון, הר ציון נשאר עם הפרות ומנצח. החקלאות למטה כעמק מתמוטטת, אכל מאיר הר ציון עם מאתיים ראש כקר עושה כסף וממשיך ללעוג לנביאי הועם, שהתפוצצו מצחוק כאשר עלה להר, לפני עשרים ושבע שנים,

היום יש כאחוזה מים וחשמל וגם טלפון ומדי

- להכיר את הארץ", כבר אינו מטייל, לא לסלע מרים את סולו - להפךו זה נבע מהשקפה מאוד . לדבריו, כי אחרי הכל היו כל הטיולים המטורפים של אז לא יותר מסיפוק הנאה רגעית ורצון להוכיח שכל מה שאתה תעשה הוא יעשה טוב יותר. הוא הלך לפטרה, הראשון שהלך לשם וגרר אחריו רכים שנים! שיותר לצכור לי את ההנאות הרגעיות האלה, כמה ' הפרות במידעה ובאותו זמן יברר אדיק כיצר מוארגו לחקות ולא חזרו, לא רק כגלל חנוף אלא גם מפני . שיותר לנצח את מה שכולם תושבים שאי אסשר מחנה שרון לוועירת הרות. מתנוה שבנוכב היותות ש-הייתי חייב להוכיח כל הזמן, בעיקר לעצמי, שאני יכול לחגיע לגכהים יותר ויותר גכותים. כמוכן מסויים, גם ההליכה לכאן, לאחרות שושנה, היתה כותכ מאיר הר ציוון ....אמרתי פעם לרותי, מה יהיה טטרה, המטרה הפרטית שלו. היום, ההצלחה עם הבקר אם באמת נצליה ויהיו לנו חיים מכוססים. שקטים

HIDEGIO 32

אם אפשר היה להגיע אליה בררך נורמלית, באוטובוס למשל. -תראה, פעם הבו־אדם היה צריך לצור על־אמת כי לא היחה לו ברירה. עכשיו, במקום ציר יש כל מיגי ענפי ספורט כמו איגרוף, אכל זה לא אמיתי. אני תיפשתי את האמיתי. אני חיפשתי להיות צמא. בחמסיו ובשרב, להתייבש ולחרחר ואז פתאום ~ כמו הארם הקרמון - למצוא איזה גב של מים. זו הרגשה של חלום. שום קוקטייל הכי טעים שבעולם לא יכול להתחרות עם מים ירוקים ומעופשים, כאלה שאתה מגלה פתאום ביום חמסין, אחרי צעידה של ארבעים

יומן שלו מתאר הר ציון כיצד מיפש את הסכנות. (....הכוונה כמובן לפיול רכיהרושם, הראגות, הצרות, ההרפתקאות והמאורעות שנערך . כחופש פסח למדבר יהורה". תסמב"ה. אני שואל את מאיר הר ציון אם מאוצרי כל ההניהא הזה לא הסתתרה אובססית הסיולים לא עברה לדור הבנים וגם בסופו של דכר נפש פוחות של ילר. אולי אפילו פוזה הכמים בעולם הם ייסוצ את השלטון. הנ ישאון אוד מאיר עצמו, שכתב פעם ביומניו: במין שגעון גכנס בי מאצ'ואיסטית. הר ציון וועם על השאלה. להפך - הוא ואחריך. אז תן להן את הכבוד הפגיע להן". הארום נפטרת וגם לא קרוב יותר. לא, זה אינו חסר לו, מבוגרת שיש לך זמן קצר מאור לחיות ושהומן הזה כבר לאבול. בורגנים בתוחב וכחווה אחרת, משום כמו יכול להתחרבן לגמרי אם לא תדע איך לנצל אותו. 300 סילוממר דרומה משם, מכינה לילי את המרק חייתי בהרגשה שאני צריך לברות כמה שיותר מהחברה המשעממת והרכלנית של עין חרוד וכמה בשימיים מאיר את המרק, הוא יבדוק מה שורה עם

> לנצוו". במשפט הסיום של היומן, אותו פירסם ב־1968.

מכוססים שקטים ורגילים על ראש הדר...היתכן שאגיע למצב שבו אתבונן מראש ההר שלי אל העבר ואסתפק

עוברה, אני אומר למאיר, הנה זה קרת. .אסה ויציב – משיב לי מאיר בצחוק גרול של מי שנתמס על חם – אבל לא נורא, לא נורא. העניין דוא שמאו 1968 התבגרתי והבנתי כמה דכרים. הבנתי שאנחנו רצים ורצים, סתם רצים וכסוף לא מגיעים לשום משם. הבל הבלים אמר קיהלת. מה הם כני האדם בסריהבלז ומ יצורים כרמה נמוכה ומוגכלת, זה מה שהם. אנחנו מגיעים עכשיו לסוף הדדך שלנו, עוד מעט, אני מאנין שהסוף מתקרב. עם כפתור אתר אתה יכול להדדם היום את העולם, או מה עשינו כוה תכמים ואינטליננטים שכמותנות אצל היונקים, למשל, יש הידוכיה כדורה שני פרים מתננחים והמנוצח יודע שתוא מנוצח, אבל לנו יש מכשיר נורא שנקרא השכל, זה כלי משחית

אנחנו נהרוס את עצמנו ואתה יורע מי ישארו.

לו מאיר הר ציוו אצבעות.

יותר מפיזית. ברונתיים, לתקופה הקדובה, אני נשאר בכית, אי־אפשר לעזוב עכשיו. אבל בטווח החצק יותר, אם אני ארצה לעזוב – אני אעזוב. אולי אני אפתח לי חוג קטן של ילדים, אלמר אותם ניך ניטפר. מפעל הכשר המשפחתי, מושכר. כת שבע ניהלה אותו כמשך תקופה מסויימת, אחר כך עובה את זה. המישה ילרים ונכרה הם כמילא משרה מלאה. ברק, מצידו לא מתקרב למפעל. -אני צמחוני", הוא אומר, -אני לא רוצה להיות קצב". כשיש לו סבלנות הוא משחק עם גל, המעור הנפשי שלו מתבטא כזה שהוא מעצבן את הילר", כת שבע אומרת ושניהם צוחקים. רק כרגע הוה

שהחלק הקשה כשכילי יהיה לההפך למכוגר נמבה אחת, כלי שלבי מעבר. עד עכשיו חיכיתי, כאיושהו מקום, שאבא ייצא ויעזור לי להתחיל. עכשיו אני אצטרך לעשות הכל לבד. אין לי ברירה". נשלנ ראשון הוא ייצטרך לשנות את שעות השינה שלו. היכולת של ברק לישון היא כדיחה משפחתית משבלת בבית אהרוני. עכשיו הוא ייצטרך לקום הרכה לפני

"אתה יודע מה הכי נורא, זה שבכלל לא ציפינו", בכוסר המשפט הגיעה המשפחה לבית הרין מלאה אופטימיות, כטותה כזיכוי. "זה היה יום נהדר ונכיף וכאתי עם הרגשה שהכל יהיה בסדר", כת שבע אומרת. אחרי כמה דקות מהידות, מהידות מדי, דכל נגמר. ברק: -אחרי עשרים חודש של המתנה לגזר הדין תוך דקה הוא (השופט אהרון ברק) מקריא את פסק הדין כלי נימוקים בכלל, גזר הדין הוא של השופטת. שני השופטים האחרים רק מוריעים על המכמה, ואבא

יאיר לפיד

אגדה על החד

שהצית את הרמיון והדמיון אכן ניצת והדליק להכות

לכנות את כיתו כתנאים כלתי נסכלים.

צעם יורד מישהו עם הסוברו־סטיישן המשפחתית לקנות מצרכים בכית שאן. רותי כבר לא נישרכת כדרך־לא־ררך ברגל להפעיל את משאבת המים והכת איילה, כת 18, חוזרת מבית הספר על טוסטום. שנית, הילדה הראשונה בכוכב הירדן, כיום כת 26, מתגוררת בראשון לציון, הכן משה, כן 20, מנסה לא לבייש את הפירמה כצנחנים וסלע עושה מילואים כיחידה המוכחרת ההיא ועוזר לאכא כחווה.

הר ציון מורה שפטרה לא היתה מעניינת אותו

ממש השכל הוה".

יש לי תאוריה בעניין הזה. ישארו החברה הכי טובים וחכמים בעולם. הנמלים. כן. תסתכל עליהן איך הן מתמודרות עם הקשיים הנוראים. אלה היצורים הבי

כמטבה מתקרר המרק ורותי גוערת במאיר שיבוא לארים, שהיה מפקרו של הר ציון ומעדיק נדול שלו. איפה שרואים את ארץ ישראל כ'פיק' אתר קטן, פחדיק

עמנואל רוון

IBM-PC - AN ENH 512K 'T FIRST

IBM-PC'N הצעה

מסך משו

כזנן קעויה במאו – מגדון

השבשבת הנהיה בסיסית

.CQ-12 "סדפטת הגיוול"

מהכדת עברית אנגלית

מתאם מסך מדפסת

בודר: 125 לעדה

IBM — 20MB לחלן קשיח מקלדה עברית אנגליה IBM TOD מתאם מסך מרפסת. M-34 "מדעטת באיזול" אפשרות לעכודה עד --מבנת אלמוג לנידול עסק. מויר: וחל מ-9000 שרת

תוכנה לשיווק ולניהול מלאי

לבחירתכם 5 עסקות חבילה. 4 מסלולי תשלום

landon IBM-PC

המוצרים המובילים תחת קורת גג אחת.

ובענה ג' IBM-PC-AT ENH 512K

IBM 700

בונן קשירו 20MB

מקלדת עבריה אנגליה

מדניסת הניוונ" CQ-32 חשבשבוז הנהיוז בסיסית. מודר: 11550 שודו

מתאם מסך מדפסת

PCC'I IBM-PC מין קונים

אלכווג עבוד נחונים בעימ

Honeywell

אבאוא במערכת XENIX •

IBM-PC — 256K הצעות ה

ומענה ב' IBM-PC 256 K

IBM 700

נוגן קטידו 20MB – מגדון

השבשבת הנהיח + מלאי.

מרפסת .הניוול" CQ-32 הגיוול"

מקלדת עבדית אנגלית

מתאם מסך מדפסת

מדר: 9995 נעדו.

ג לענני דיטקטים מקלרת עברית אנגלית IBM 700 מתאם מסך מדפטת מטבר חמלילים א–ב מדפסון "10. מודר: 5600 נמדה.

> בפיסי טיי מועדון המחשב האישי בעים אחה מקבל: 🖈 ציור מעולה ואמין 🖈 מחיר הנחה מיוחד 🖈 אחריות לציור ולחבנה 🖈 שרות והררבה אצל הלקוח 🛨 שי חינם בכל עסקה 🖈 הוצאה בשנה הבספים

- ipilo .f
- ב 60 חשרומי ליסיגו
- נ. 3 תשלומים (בתוספת 11% דיביה לפחיר) ער 12 תשלומים למחזיקי כדפיסי אשראי (בתוספת דיבית)
- לרול המבצע יהיו מעורדינו פתודים לרשותכם במוצאי עובת זו 143.86 התר בהשעה 6.00 בערב עד 11.00 בכילה.

א המוצרים אינם כוללים מע"ם.

(א. דיווגוף טנטר, קומת הגשר. טל: 204386 104759. 204759

IBM-PC קתים ב־PCC

אצלנו רוכשים את המחשב האישי של יבמ

היא גם פטרה ולא יכולה לחיות לכן אדם בבת אחת ורגילים. מה יהיה אז... המרירה אותי התמונה של חיים

CA MILLION

KRIIT WITH 808', Functions

פחות מחמישה אנשים קובעים איזה יצירות אמנות ירכשו המוזיאונים הגדולים, ומי יוצג בתערוכות. החלטותיהם משפיעות על גורל האמנים, ועל מחיריהם בשוק. מי יהיה מוּפּר וגם נמפר. המצב גובל באבסורד - מתריעים המקופחים, שנמצאים מחוץ לתמונה. הם נאבקים על קיומם כשהאספנים הגדולים בארץ לא להוטים אחר אמנים ישראליים. "אם היו משקיעים כאן באמנות כמו שמשקיעים בספורט אולי היו הדברים נראים אחרת."

> מאת אביבה מץ צילומים: ראובן קסטרו

תערוכה המושמצת ביותר כארץ, היא בציוני דרך באמנות ישראל", שפתחה את הביתן הישראלי החדש במוזיאון ישראל בירושלים. אף אחד לא מרוצה. האמנים שלא השתתפו טוענים שנעשה להם עוול. האמנים שכן הוזמנו חושכים שוו תערוכה בלי מסר וללא עמוד שידרה. המבקרים אומרים שהיא שערודיה. ראשי המוזיאון המתתרה לא מסתירים שביעות רצון, כאילו שבתל־אביב זה לא קורה. אפילו המחותן הראשי, אוצר התערוכה, יגאל צלמונה, כבר מוכן להודות שהבחירה שלו אולי לא צלמונה, כבר מוכן להודות שהבחירה שלו אולי לא היתה כל־כך מוצלחת. אבל הוא מבסיח לתקן את המעוות בתערוכה אחרת, תוך חודש.

הצייר רפי לכיא מקונן על עשרות הציירים שחיפש ולא מצא שם. הצייר משה קסטל כועס: "וו עבודת אלילים זרה", אתי לב, יו"ר אגורת הציירים והטסלים בת"א, מתלונגת: "זו סטירת לחי לאמנות הציור בארץ". שרה ברייטברג, האוצרת היוצאת של מוזיאון ת"א, חושכת שהיה כאן מקח טעות, כשכל כך הרבה אנשים חיים מעורבים. האם היא נקיה מטעויות שכאלהז מי בכלל מחליט איזה אמן ואיזו יצירה ראויים להצגה, לרכישה ולהכרהז על פי איזה אמות מידה חורצים קריירה של אמן?

אם היו משקיעים באמנות כמו שמשקיעים כאן בספורט, הכל היה בראה אחרת", אומר הטופר יורם קניוק, המרינה צריכה לתמוך באמנות, אכל כאן אין גישה לענין, זה לא עומר בראש סדרי העדיפויות שלנו זזה חבל מאר". "תרבות זה משהו בגנים, אי אפשר לארגן תרבות, ברוסיה עושים את זה, מארגנים תרבות וכירוע – המודל הסוכיטי חיסל את מיטב היצירה", אומר אלחנן הלפרין, צייר ומורה לציור. "תרבות וצרק כולם רוצים בחינם", אומר ינאל תומרקין, "בשכיל בשר מוכנים לשלם, למהז אמנות אי אפשר לקנות,

שעורי הציור זכורים למוכ עוד מימי בית הספר העממי, שעור "כיף" קליל, שאיש במילא (חוץ מהמורה

(המשך בעמוד הבא)

35 HIDEDIO

מניאק של עוגות

ש לי תכר. מופרף עונות אמיתי. האגדה מספרת כי החלים לתתחתן עם אשתו עוד בטרם ראה אותה כל זאת לאחר שטעם אצל ידידים עוגה שמונה מפיז שאנת התפעלות. כששאל למסור השנה השיכו לה כת רודה אתת שלנו, בתורה צעירה מוצדה צוקיי, אמר המניאק, תנו את הכתוכת, אתה אני מתחון. אמרו לו: היא מורה חיילת, מתגוררת נמשב עולים, כנכול הצפון.

ה היה לפני שנים. בתודש מברואר צונן ורטוב. השעה היתה כמעם אחת עשרה כלילה. לידידנו היה אז אמוע בורשוך. הוא אמר לידידיו: תורה לכם על ושתשומציה, יוד למטה, התעטף במעילו, בעט נמתנע האופנוע והפליג אל תוך הלילה כשפנס ממשוע פונה צפרנה. הבחור היה נובעצם עדיין הינו) ממוף. הכבישים היו ריקים. קרוב לאחת בלילה, רטוב וצובו מבוץ, עמר ליד הבית האפל שכמושב הצפוני תידה הקיש בתרים המוגף. מי שמי – נשמע קולה החם של כתורה צעירה. מביאק של עוגותני – השיב טים האופנוע הרוסט מקוד. רק לאחד שנקב בשם ידיו התלאכיביים פתחה הבערה את התרים, בחבה צו המורף הווכף מים תאותה להכנימו פנימה. הוא בים כה מפשכות ואמר משהד כמה לא להאמין, גם

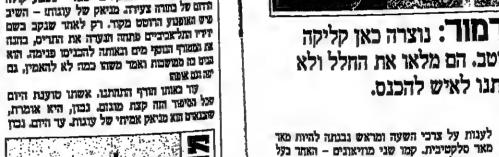
סכל הסיפוך הוה קצת מוגום. נכון, היא אומרת,

ל ונית אלה משוכלות במינחד בארת"ב לאחונה הי זוכות גם למומולריות בארץ אשר להנון כחות אי בחורות.

20 נום שינוינה או המאה רכתנ או טשות שוכר - ליצוי חצי מהכמות שוכו

אנכושות סכות (אים דועום עוניות שתוכנות יות משתמשום בוצבו לות קמה וובע בנה

צבי תדמור: נוצרה כאן קליקה

מאורגנת היטב. הם מלאו את החלל ולא

נתנו לאיש להכנס.

צביון ממלכתי מקיף, מוזיאון ישראל בירושלים והאחר

- עירוני, כתל אביב, כעל תמיכה אמנותית מובהקת

ואל שני אלה נשואות עיניהם של כל אמני ישראל.

כשבנו את מוזיאון ת"א לא חשבו, כך ממתבר, למי הא

בעצם נבנה. כשפתונו את מוזיאון ת"א", אומר הצייו

ג'ון בייל, אמרתי שזו לא תגיגה בשבילי ולא בשביל

אמנות ישראלית. לא התחשבו כציירים הישראליים

בנו מוזיאון לאמנות אמריקאית עם חללים ענקיים

המתאימים לציורים נדולים, אצלנו – רוב הציירים

מציירים ציורים קאמריים, קטבים". מנהל המוזיאון

מרק שפס מסכים: המוזיאון שלנו מונבל באמצעים

סלוראליום ותחרות חיובית. שני מוויאונים מרכויים

כלבר יצרו צרות אופק ותופר תחרות, חשיכותם של

העומרים בראשו תפחה מעבר לכל פרופורציה וגברה

התלות של המערכת כולה במוצא פיהם. הכל כאן נע

כמעגלים סגורים", אומר עמי שבים, מנהל לשעבר של

מוזיאון חיפה ומנהלו של המוזיאון הפתוח כגליל, פסל

שייצג את ישראל כביאנלה כוונציה כ־1970, כולם

מהוברים האתר לשני כמו לגו. יש להם אחדות

אינטרסים, האוצרים כמוזיאונים עם האמנים, ומבקרים

עם המוזיאונים, עם האמנים ובעלי הגלריות, תמיד

האמנות כארץ". .אמן לא יכול להיות תלוי באוצר או

אותם אנשים יושבים כאותן ועדות וזה הפרצוף של

ציבור וקוק לחיזוקים הרוצה לחשוב שמה

שמציגים לו זו אמנות סובה. כך נוצרים

קריטריונים להערכה איכותית. גם

האמנים וקוקים לחיווקים וחשוב להם

לקבל תמיכה ממסדית, שמתורנמת

להברה ולכסף. ריבוי מוזיאונים היה יוצר

(תמשך בעמוד (4)

ובשטת, ולכן אנחנו חייבים להיות סלקטיביים".

חברים ועוד פי שלושה אנשים מציירים מי יותר ומי

פחות ברצינות. .זאת אנומליה", אומר אורי ליפשיק.

זו לא אמנות", אומר יגאל תומרקין, -זה אולי ציור.

ווה מה שהכורגנות אוהכת אכל אין בזה שום רבר

אמנותית שונה ואתרת מזו הקיימת כעולם הרחב.

נוצרו יחסים מעוותים, המכוססים על כוח ולא על

איכות. "הכל אצלנו פרובינציאלי וקטן", אומר רפי

לביא. אנשים המליכו את עצמם והשתלטו על השטח

הפרוץ", אומר ג'ון בייל, צייר, פרופסור לציור, שבא

לכאן ב־1951 מארצות הברית והיום מלמר ציור

ב-כצלאל". את יוסף זריצקי, אביהם הרוחני של תרבה

ציירים כארץ, משווים היום ל.כן־נוריון" של הציור.

זריצקי כפוליטיקאי טיפח כמה אמנים, שלא העריך.

ככלל", קובע הצייר משה גבעתי, גדם לא סיכנו אותו

והוא יכול היה לשלוט, הוא המליך מלכים וקבר את

האחרים". כייל אינו מסכים: .זה נראה לי מגוחך, ער

לחשוב שהוא מלך ישראל כציור. אנשים שצריכים

מלכים זה סימן לחולשה". ואורי ליפשיק מוסיף:

זריצקי היה כומנו 'הגאון התורן' אבל זה הכל ענין.

והומן כירסמו כוה. הגיע הזמן להפסיק עם הפולחן.

. נוצרה כאן קליקה, בשנות הארבעים, שהיתה

האגרסיביות והאמכיציה שהיא ביחס הפוך לכשרון,

מאורגנת היטב", אומר צכי תדמור, שתערוכת ציורין

כמה שאני אוהב את עבורתו של זריצקי, אי אפשר

יש היצע אכל אין כיקוש. אצלנו נכנתה היררכיה

שכראי להתיחס אלינ".

ישורים והיל ער, שנותר, מלינדינים (או ה משפים והיל ער, שמתקבלה הענינבנה ה משפים את הקפורה, מערה, שנירת משפים יחד, מושומים את מחומה !

שאני יורעת לאפות. נכון שהוא טעם לראשונה את העוגות שלי אצל קרובי משפחה שלי ושם הצהיר שהוא מוכרה להתחתן עם מי שעושה עוגות כאלה. נכון שהייתי או מורה. אכל כל זה קרה אחרי שרותי הצבאי. לא גרתי במושכ בצמון, אלא בראשון-לציון. גבון שהוא הגיע אלי במפתיע על אופנוע. אכל היה זה בשבת בכוסר ובכלל לא ירד גשם. הוא לא דמק על התרים משום שגרתי בקומה שלישית. מה שנכון הוא שברגע שראה אותי אמר משהו הרומה לסיסמה הפרסומית של היום: גם יפח וגם אופה. נכון שהצעת הנישואין שלו היתה מאור מהירה, אכל לא לפני שטעם פעם נוספת מהעוגות שלי. וכשאמרתי לו שאפיית עוגות אינה כהכרח בסים לנישואין מאושרים

העוברה שהבנארם הזה נשוי לאופת עוגה מעולה הקשור לעניני מאפר. הוא נשאר צייד מכור של עוגות.

בהתמדה לאחור.

ושמלבר טעמה של העונה צריך גם לדעת טעמה של הנפש, הוא ענה ליו רק מי שיש לו נפש טובה ויפה –

יכול לאפות עוגה כל כך טובה. כמה שנים טובות לא הורידו לו את הסעיף בכל על כן לא הופתענו כשצילצל אלינו בשבוע שעבר, בשעת בוקר די מוקדמת, ושאל אם אכלנו כבר ארוחת בוקר. השכנו בשלילה. אז הוא אמר: לא לאכול כלום. גם לא לשתות קפה. להיות בעוד חמש דקות למטה. אנחנו נוסעים למקום מטריף של עוגות.

למניאק כבר אין אופנוע. יש לו פולקסוואגן עם מזרקידולק. משהו סופתי. כעכור דקות לא רבות ככר היינו ברמת גן, ישוכים בקונדיטוריה שקוראים "עוניאדה" והיא נמצאת ברחוב ארלוזורוב 4 פינת ביאליק. מאחורי הרלפק ניצבו שני גברים עם כיפות על ראשיהם. על הקיר היתה תעודת הכשר של הרבנות. בויטרינות ועל הדלפק היה מכחר מרשים של עוגות. הומנו קפה, עוגיות בצ'וקלד־צ'יפס", נתח טורט היער השחור" ונתח טורט -שוקולד לבן". לטורטים שקיבלנו, לבר מהפאר החיצוני, היה גם פאר איכותי בדיר. נדיך לבית מאפה מסתרי. כבר מנגיםה ראשונה, התכרר לנו כי מלכר ירע ומיומנות משקיעים כאן בעוגות חומרים משובחים ומעט מאור תחליפים, אם בכלל. הקצפת בטורטים ניתנה בכמות נריבה והיתה קלה וענונה. השוקולר היה אמיתי, איכותי. לחוכבי ה-קוקי'ס" מומלץ מאור לטעם מה-צ'וקלו־צ'יפס" אותן עוגיות חומות ופחוטות, פריכות כלשהו, האוצרות בתוכן שבבי שוקולר קשויים. מלכד מה שטעמנו, ראינו שם טורטים של גבינה ואוכמניות, טורט מרציפן, שטרורלים, קרואסנים, קרם־שניט, סברינות, קראיפים ומה לא. יש להניח שגם איכותם של אלה אינה ירודה.

ימה לשעה זו – באמת מקום איכותי. השאלה היא, כמוכן, מה יקרה שם בעור חודש, בעוד חצי שנה. האם יצליונו הבעלים לקיים את הרמה המצויינת הווז האם לא ביתעייפו" ויתחילו בלוייף"? האם לא יתפתו להשתמש בחומרים קצת פחות איכותיים, להכנים קצת תחליפים זולים? בתחילה קצה, אחר כך עור קצת, ער שיהפכו לקונדיטוריה ישראלית ממוצעת. לצערי, זה קרה וקורה אצלנו לכמה קונדיטוריות של איכות, ששמן עריין הולך לפניהן, אכל איכות מוצריהן נסוגה

האללו רמת גון אתם שומעים אותי שמי

३७ साम्बर्गाण

יגאל תומרקין: בשביל בשר מוכנים לשלם? למה? אמנות אי אפשר לקנות, חייבים לטפח וללמוד.

אולי) לא התיחס אליו כרצינות. -חראי מה מלמרים באוניברסיטה היומז זה ממש מביש", אומר יגאל תומרקין, .היה לי ספור עם סטורנטית, שעשתה עלי עבודת מ.א. לא הצלחתי כשום אופן לשכנע אותה בקשר למשמעות של אחת העכורות שלי. היא התעקשה שהמרצה שלה הסכירה משהו אתר לחלוטין, לא עזר לי כלום. היא כתכה מה שלימדו אותה ולא מה שאני אמרתי, הרי זה אכסורר שלא נשמע"

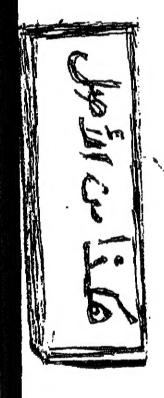
להערכה אמנותית הוא שוק הכטפים: "אין בו כולשיט", הוא אומר, גאין זיוף, אין גזענות, אין אליתות ואין בו 'פוזות'. אין הפרדה בין צורה ותוכן ואין איראולוגיה". אבל אצלנו שוק כזה אינו קיים. אצלנו, הכל תלוי בכסף צבורי", אומר לארי אברמסון, 32, צייר ירושלמי, שנכחר השגה לייצג את ישראל כביאנלה בוונציה. ,אין משק אמיתי, אין אספנים כמו בכל העולם שמטכע הרברים סובעים קריטריונים בהתאם למחיר, הכל כאן "כאילו" אכל באמת זה נורא

תעשיין אפרים אילין הוא אחר האספנום הגרולים, מהבודדים בארץ כמעט אינו של עיתוי מוצלת. היום זה כבר לא זה, הרינמיקה אוסף ציור ישראלי. עיור ישראלי, מקורי בעצם עוד לא נולד. יש לי אוסף גדול אבל אין בו כמעט ציירים עובדים אצלנו. אם בקופת חולים זה עובר אז למה לא ישראליים פרט לארדון, שהוא ידיד אישי בציורי וצייר מעולה". הוא מעריף את סואן, דודקונינג

תמונת המצכ היום באמנות כארץ היא מוצגת בימים אלה במשכן לאמנות בחולון, -הם מלאן אבסורדית. אין מודעות ממלכתית לנושא ואין אספנים את החלל ולא נתנו לאיש להכנס. אנחנו או דכרנו על רציניים, משוגעים לרבר, שיווסתו את השוק, אבל יש ציור מקומי וזריצקי ניסה ללכת בכיוון הבינלאומי". אלפי ציירים. כל אחר כמעט לומר או למר פעם ציור. חוסר התכנון וחסרון הכים הולידו ושימרו באגודת הציירים רשומים למעלה מאלף ושש מאות מערכת מוזיאלית הסרת תרבות, שאינה מסוגלת

Bideala 36

חברה לשכוו מיסודם של החברה לישראל ואשטרום

שד' רוטשילד 133 חיא טל. 203-41

משרד המכירות פתוח בימים: א'-ח': 8.30-14.30; ב', ד': 16.00-18.00; ו': 08,30-12.30

רמת אביב ג׳ דירות מ4. מ5 חדרים

משהל מוויאון ושוה יקבע אם הוא טוב או רע", אומר עו שניט, אכל מסתבר שחלק הארי מהצלחת האמן, אלה הממסרים שתומכים בו". -צייר צריך תשומת לב טי ליצור ואלה שזוכים לכך מצד האוצרים מוויאונים פוריים יותר", אומרת הציירת קלייר יניב

שני אנשים, אולי ארבעה, קובעים היום את מדיניות במוזיאונים. הם עושים את זה לפי טעמם האישי ומכניסים למוזיאון את מי שהם רוצים. המויצונים היום זה צוואר בקבוק צר, שסגרו בו את האח ומעכירים דרכו רק קבוצה קטנה ביותר של אנים', אומרת כצער קלייר יניב. הציפיות מהאוצרים מי גרולות אכל "כשאדם לא פורה מסתוכב בין אנשים פוריים, זה מתסכל" – מסכיר יגאל תומרקין ואם ננוסף לכך הוא לא יודע את מקומו – זה רע. היו צימת להיות יותר פיגורות כשטח הזה אבל מסתבר קאן ינאל צלמונה, כשמו כן הוא, צלם של עצמו, ווצה אגל מפתר, אין לו מלה". "האמירה של צלמונה נציוני רוך' לא היתה אמיצה. הוא לא הלך עם התולטות שלו עד הסוף", אומר לארי אברמסוז, בזה הה שרה קרב, בזאר של לחצים, מי שצעק הכניסו את נסוף לחדר הצדרי, כמו את קסטל או אררון, זה הפך לחרר הלחצים". צלמונה אכן מודה זו כעיה כאנה מאר. עליו להך כין הטיפות. "אנחנו מרגישים מו משרר שיכון גדול עם מעט מאד דירות אבל כולם זרכים לקבל, לכולם יש זכות, קשה לבו."

אוצר צריך להיות איש בעל תרבות בסיסית, רתב אופקים, פתוח, אבל אין היום כאלה, אי אפשר להטיג אוצרים", אומר אריה סילימניק, מנהל סדנת ההדפס בירושלים, גאין בית ספר לאוצרים, אין עתודה, הכל צומח מתוך המערכת, הקיימת". מרק ספס, מנהל מחיאון תל-אכיכ, אינו רואה כזה כל רע.

הפקידו של אוצר במוזיאון הנתמך מכספי ציכור, הא נראש וראשונה להגיע אל האמנים, לדעת מח נעשה אצל כל אחד מהם. תפקידו האחר – לשמש צסננ אל מה שנעשה בעולם הגרול. "אוצר מוזיאון היינ לעשב ולראות היכן נמצאים ומה עושים הגיינים", אומר אלחנן הלפרין, -הם צריכים ללכת לסמדה של הצייר בשביל זה הם מקבלים משכורת, לא מצה שתכירו בי ותביאו אותי למוזיאון על אלונקה. אני מצייר שלושים שנה, איפה חייתם שלושים שנהז" האוצרים היום חלשים. אם הם נופלים על האנרסיה של תומרקין, למשל, הם מתקפלים ומעדים ממנים שקטים", אומר אורי ליפשיץ. לאוצרים לא איכמת", אומר ג'ון בייל, בהם לא ממתוכבים נסטוריו של אמנים, אני לא מכיר אף אחר סשרה ברייטנרג היתה אצלר. יגאל צלמונה מאשר צו השענות. הוא מסכים שהאוצרים צריכים ללכת לסמריו ולראות ומורה שבעשרת החודשים האחרונים לא היה לו הרכה זמן לזה. שרה כרייטכרג טוענת להיא רווקא הולכת לראות אמנים בסטוריו שלהם, אנל אולי לא מספיק. אכל אם היו מצלצלים אלי וענקשים למא, כודאי שהייתי באה". ומנהל המוזיאון. מק שפק, עוד מחדר את הוויכות: גאנחנו מבקרים רק

צייר משה גבעתי קובל על כך שמנהלי המוזיאונים מנסים להעכיר את הסלון הפרטי שלהם למוזיאון ואילו תומרקין טועו שהמוזיאון הפך למרכז הטברה לא כל כך מוצלח של הרפובליקה הפדרלית ו הגרמנית, עם הרכה רגשות אשם כלפי ההדים שרה ברייטברג לא הנשכת שזה רעיון רע כל כף אה נכון שומוויאון מכתיב בצורה מסוימת מה יות, ים למוניאון עמרות לגבי מהי אמנות יותר מרוחיו והשקפותיו לצבור". "ו'דנוביום", אמרו אצים ליקטשורה אמנותית". נוה טוב, אומר הצייר שדר פייננרש, אכל צריכה להיות בוה רוטציה".

שלמה ויחקין, 69, יליד ח"א, בוגר ,בצלאל"

ובעתי, "רצה מנהל מוזיאון ת"א מרק שפס למטר את שרה ברייטברג. כל אנשי שלומה תתארגנו מאחורי גכו של שפס, וחלכו לצ'יץ' לבקש שלא יפטר אותח".

"למה הם עשו את זהו", שואל עודד פיינגרש ומשיב, ..כדי להמשיך להיות מוצגים

"רצו לפטר אותיז", הגיבה בפליאה שרה כרייטברג, "בדיוק להיפך. אני רציתי לעזוב כי חשבתי שאטור להישאר בתפקיד הזה הרבה זמן. ואז היתה פטיציה לצ'יִץ' מטעם כמה ציירים ובעלי גלריות שלחצו עלי לחישאר".

רסי לביא מודה שהיה בין החותמים על העצומה לראש עירית חליאביב להשאיר את תאוצרת בתמקידה, "אבל לא בגלל שרצינו את שרה. זה הית יותר נגד שפס. חשבנו שהמוזיאון משותק גם ככה, ולא רצינו שיהיה יותר גרוע".

"חיח משבר עם שרה", אומר מרק שמס אנשים מחוץ למוזיאון עשו אותו. היו האשמוח. שקריות ובסופו של דבר – צ'יוץ' היה זה שרצה לפטר אותה. כאשר תיתה הפגישה עם האמנים, איש לא איַלץ אוחי להשאיר את שרח. אני החלטתי על כך לבד".

בשבוע שעבר החמנה מיכח לוין לתפקיד אוצר המוזיאון.

שלימר שם שבע עשרה שנה. שש שנים הוא מנהל את המדרשה למורים לציור. (כולם אגב כטוחים שרפי לביא הוא המנהל, קוראים לה - המדרשה של רפי לביא), צייר ותיק, אדם מופנם, מאופק ברכריו. הציג תערוכות יחיד והשתתף בתערוכות קבוצתיות, עיצב תפאורות להצגות תיאטרון. אמן מן הכולטים כארץ, נכתב באחר העיתונים, אחר כתב עליו: צייר מצוין בעל ליריות גדירה. אבל הממסד המוזיאוני בארץ לא

אורי ליפשיץ: יש כאן קליקות שמלת המפתח היא פרוטקשן. עושים לעצמם לובי, כולם בחסרים קטנים, אחד

כלפי השני כולל האוצרים ומנהלי המוזיאונים, שמור לי ואשמור לך, זה עובר. יש בזה הרבה אגרסיות.

מכיר את שלמה ויתקין, -שלמה ויתקין, אחד הציירים הטוכים במרינת ישראל", אומר עליו עמי שביט. צלמונה אינו מולול בחשיבותו של שלמה ויתקין אכל חבל רס שהפורמטים שלו לא מתאימים לנו", שלמה ויתקין לא מתלונן באופן אישי, הוא מודע למצבו ולמצכם של חבריו הציירים. מוזיאון תל־אכיב קנו אצלו תמונה, אכל היא נמצאת כמחסן. ובחכרה טובה, השנה נעיניו, הוא מעצב מריביות ומנסה להעביר את ... הכבוד שלי ושל הדור שלי כולו. מונח כמרתפים של המוזיאונים", אומר אלחנן הלפרין.

שרה ברייטברג מסכימה שיש למוזיאונים סדרי עדיפויות ושיש אמנים שהם יותר משמעותיים מכחינת ההשגים שלחם (שאתם יש להם שפה משותפת,

נשאלת רק השאלה האם ההערפה היא איכותית טהורה ונבחנת רק על פי קריטריונים אמנותיים, או שיש שיקולים נוספים. "אמן רציני, לא יכול להרשווו לעצמו להיות כל הזמן ככותרות", אומר שלמה ויתקיז, אצלנו בחברה השתרשה נורמה של אלימות ואפיינו אלמנטים של טרור, מי שמתרחק מהמערכת החברתית הזאת, הוא לא IN, מי שלא לוחץ, לא מסתוככ במקומות הנכונים ועם האנשים הנכונים יהיה לו קשה מאד להגיע לאותם סדרי עדיפויות עליהם מרברים

ייר שעושה עכודה טוכה אין לו זמן להתעסק בהקדשת עצמו", אומר אורי ליפשיץ, .זה משחק מאד סלוני, האוצרים אוהכים שמחורים , אחריהם, זה בסך הכל מאר עלום, פעם אהכתי את זה, זה פינק אותי, אבל היום זה נראה לי מיותר. יש כאן קליקות שמלת המפתח היא פרוטקשן, כך בפרוש. עושים לעצמם לובי, אחר בתוך השני, כולם בחסדים קטנים אחר כלפי השני כולל האוצרים ומנהלי המוזיאונים, שמור לי ואשמוד לך, זה עוכר. יש בזה הרכה אגרסיות והכל על חשכון הזמן והעבודה. יש מפגשים חכרתיים, התחשבנויות קטנוניות של לשנוא האחד את השני. הכי גרוע זה הצביעות שלהם, שאומרים שכל זה לא מעניין אותם... אניז אני לא כתוך אף אחר, אין לי תלמידים ואין לי מעריצים, אני עם עצמי". גם יגאי! תומרקין כועס על הממסר: "הרבה יותר נעים ללכת לקוקטיילים, לנסוע בעולם, לפגוש אנשים מפורסמים, לראות מוזיאונים, אני מבין אותנו, הם נורא עסוקים כל היום, אבל לא עושים שום דכר, לא יורעים לעבור". -אני סולד מזה שאיזה אשת צמרת תעשה לי בבית שלה תערוכה", אומר הצייד אריה קילימניק, מסרנת ההרפס, אבל אם אתה לא עושה גלים, אף אחד לא ישמע עליך ולא יעשה את זה כשכילך". צריך קצת סקנדלים, כמה סקופים בתקשורת וזה יכול בהחלט להיות רצפט טוכ להצלחה אמנותית אצלנו". מוטיף שלמה ויחקין. "האמנים עושים יחסי צכוך", אומר עמי שביט, -החשיפה הזאת עם כל מיני תרגילים ומניירות הופכת אותם למיתוס וזה מה שכולם רוצים. מי שתומך באמן קונה אותו עם היצירה, היום ככר לא מספיק לצייר טוב צריך עוד משהו... הם יודעים איך להתחכר עם הממסר הפוליטי והפוליטיקאים אוהבים את זה, מזמינים אמנים למסיכות, יוצרים לעצמם לוכי

אינטלקטואלי באמצעותם". שרה ברייטברג מכחישה שהיא לוקחת חלק כאינטריגות אפלות בחררי חררים. "הייתי מאד רוצה לדעת איפה כל זה מתרחש, היכן מתקיימות סבלות הפנים הסוערות וכל האגשים היפיםו" גבי קלומר, 35, צייר ירושלמי, כוגר "בצלאל" ומחנך שם את הרור הצעיר, נחשב היום ל־1.N. הממסר אותב אותו. עובדה, אפילו כ-ציוני דרך" הוא כבר מופיע כמפנה בתולדות הצידר כארץ. אבל יש כו מספיק יושר לגחך על קכיעה זו: גוראה לי מגוחך, הקריטריון האמיתי שיקבע מי טוב ומי לא – הוא היסטורי. עכשיו עוד אי אפשר לדעה כלום. אני מקובל, זה נכון ווה מאר נוח כשהממסר בגב שלך, אבל אני מתיחס לזה כחשר, אני לא סומך עליהם, הכל זמני. חוץ מזה הם כחרו בי על דרך האלימינציה, פשוט אין כרגע מישהו אחר ואני עושה דברים סבירים, זה הכל"

הפתרון החלקי למצב חקיים, מסכימים כולם, היא רוטציה כתפקידי המפתח. אז אולי משהו ישתנה, לפחות לגבי חלק מהאמנים. גם שרה ברייטכרג מטכימה: -רוטציה מאד נחוצה בתפקיד כמו שלי, חשוב להחליף דעות אבל לא כטוח שכשאתחלף, ישתנה משחו, כי הרכרים שעשינו קבלו כבר את האישור בתוך הקהילה ולזה שיכוא אחרי - יהיה קשה להחליף סכיעות מושרשות, אולי... לפהות... למראית עין."

אביבה מץ 41 8138310

ובמושב לצים כן

ת חייכת להכין לך שלוש בריתות קבע, שתמיד תהיינה מוכנות על קצה הלשון, שתוכלי לירות מן המותן, בין החבר'ה שלך ובין אנשים אחרים, שאת אמורה לעשות עליהם רושם כאילו סיפור בדיחת זה טבע שני שלך. והרי תמיד, כאשר מסביב נורות הכריתות, את יושבת לך דוממת ומחייכת, ללא טיפת כשרון לתרום לאווירה, למרות שכל הבריחות ער אחת היו ידועות לך מן העבר. והרי הרבית לשכת כמושבי לצים, החל מקליפורניה־כסית־פינתי ועד למרומי אולימפיה־עמירם־הביקתה הגעת. בכל מקום את שומעת את הבריחות החכוטות, המסופרות כיותר חן או בפחות חן (-מיהי המורה הכי מפוזרת כעולם? המורה הואת מצ'לנג'ר..."), את הכדיחות העונתיות, החל מבריחות טוליראנו, רוד לוי, בגין ועד בריחות "יוצרי, צרפתי, רוסי ואנגלי ססו במסום ער ש...", אבל את תמיד הקהל המחייך. ואת מחליטה שמספיק ורי להיות פאסיווית. צריך לסדר לך פנקס בדיחות המתאימות להזרמנויות שונות. פעם גילית לתרהמתך אצל מישהו שהיה משפריץ בריחות לכל עכר כממטרה – מחברת בדיחות ממסופרת, גועל נפש. היו שם בריחות מסווגות לפי נושאים: עורכי־דין, רופאים, בתולות, הומואים, פקידי ממשלה, ונותנת... האיש עסק ביחסי ציבור ומי כמוהו ידע ערכה של הבדיחה הנכונה

גיסיתי לספר כמקום הנכון את הכדיחות של דרויאנוב ושלום־עליכם אבל זה היה קצת ככר לפעמים, עובר רק על קהל קשיש, שאינו יושב במושב לצים. קניתי ספרי כים של בדיחות באנגלית עם מפתח לפי נושאים, שיננתי אותן, אכל אם תיערך פעם תתרות עולמית על הכשרון לשכוח כריחה, רגע לאחר שמיעתה, והיכולת להיוכר כה שניה לאחר שמישהו אחר מתחיל לספר אותה – אני האלופה.

עתה עלי לסיים בכריחה מתאימה, אכל פרט לבדיחה, שאינה ראוייה לרפוס, אין לי שומרכר כזכרון הבריחות שלי, והדכר הכי מצחיק הוא שאני אמורה לשעשע בני־ארם.

Higepin 42

המחצית השניה

אחר ומחצית חיי כבר מאחורי (שלא סבאיחולי יום ההולדת איני מתכוננת לחיות עד 120) – הרי שישנם דכרים שאני יודעת שאם הם לא אירעו ער כה – הם כבר לעולם לא יקרו. השלמתי עם כך ואין צורך לנחמני נוסת: יש הפתעות בחיים. מפני שאין הפתעות כאלה. והרי השלמתי עם כך שלא אתחיל ללמוד טנים. לא אקנה לעצמי אופניים על מנת לחסוך ברלק. לא אקנה בנדיים שני חלקים. לא אלמר לתקן בבית שום דבר הקשור בעניינים חשמליים. לא אשתתף בחוג לריקודי

אגי יודעת, כמו כן, כי לעולם לא אלמד להרפיס בשיטה עיוורת. לא אקום בהמש בבוקר כדי לרוץ סביב השיכון למרות שקניתי אימונית אדומה, בתקווה. כרור לי, כנכון היום, כי לא אשאף קוקאין. לעולם לא אעשן צינגלה, לא אתאהב כמישהו על שפת־הים אהבת פתע, שתטחוף אותי בסערה עד שאשכח את הדרך הכיתה. זה גם לא יקרה לי ברכבת, במטוס, או בתחנת דלק. אבל אני אמשיך להיות שוחרת פאנאטית של סרטים המספרים על סיפורי אהבה שכאלה.

מכאן ואילך אני יודעת כי לעולם לא אלמד להחליף גלגל, לא אשתה עד אוברן שליטה עצמית ולא אפתה מישהו לפתות אותי, אפילו נהיה שנינו האחרונים בעולם. לעולם לא אצליח לגדל עציצים פורחים בחרר והם ימשיכו לנכול אצלי. גם לא אלמר אף פעם לרפוק מסמר בקיר, בלי לרפוס לעצמי את האצבע. לא ארכיב פאזל, לא אפתור תשבץ ולא אשחק כשום משחק מפני שתמיר אתייחס לכל אלה כאל

הבטחתי לעצמי כי לא אתקן את הטבע ולא אשנה את מראה פני, לא אהפש לעצמי תעסוקה מלאכותית רק כדי שאוכל לנפנף בתואר שארגון כלשהו יכברני בו, אם בכלל. אם עד כה לא הצטרפתי לחוג קרמיקה ולחוג של חובבי טבע – לא אעשה זאת במחצית השניה של חיי. ואם עד כה לא הצלחתי לתפור שמלה וחליפה ומכנסים לפי גזרות מוכנות -

לא אעשה זאת אפילו יעמוד לרשותי כל הפנאי שאני חולמת עליו. מה כן אעשה? אולי אחזור אל ממלכת המטבח אותה עזכתי כחפוון לפני שנים. אולי אחזור להיות רשומה בספריה עירונית לאחר השקיעה הממושכת בערימות עתונים. אלך ליומית ללא נקיפות מצפון ואקרא גם את כל מה שקניתי כשבוע הספר, גם את ספר האגדה, הסדור ומפורש על־ידי כיאליק ורבניצקי. ועכשיו אני עומרת לומר משהו רציני: בהיכנסי אל המחצית השניה של חיי – אני יודעת שהיא תהיה

תחזית לשבוע שבין 14.3 ל־20.3

דגים (פן בפברואר עד 20 במארט). ויות בלתי צפויות בתחום הקאריירו אי סיט אתכנו ממסלולכנו. חשיבה פוזיטובית תצווי חצטרכו לגיים טאקט ודיםלומאטיח למגעים ים תממונים עליבם.

לולוה (21 במארט ערי 19 באפריל) השבוע חוא זמן טוב לסיום ענוינים מואופים. לעריכת חשבונות ולמעא ומתן. אל תעבלו אום דכר כמובן מאלוו, אלא בידקו חיטב את ואופים בימים אלון צמויים לכם ום רגעי חובת ום העידות

עשר דקות אבודות

ילו הגעתי לתיאטרון עשר רטית קודם, היה לי זמן למצוא חניה, לא הייתי סחכה ליד הקופה כעצבנות, לא הייתי רצה מבוהלת אל היציע ומתיישבת על מקומי בחשכה, רגע לאחר עליית המסך, ובריצתי למטה גם לא היה צעי לי הלם הסינרול.

אבל, תמיד הסרות לי עשר רקות בחיים. אלו הן הרשת המפרירות כין השלווה, הנינוחות שהלכה לנו לאיכוד בעידן הסופרוומן - האשה הרוצה להספיק כשמונה עשרה שעות – מה שאשה בקצב חיים נורמלי אינה מספיקה בשלושה ימים.

אילו קמתי עשר רקות מוקדם יותר – לא הייתי נתקעת בפקק התבועה הצפוי והרגיל של שנע ושלושים בבוקר. אילו יצאתי לדרך לפנוש אותך בנתב"ג עשר דקות מוקדם יותר – הייתי מצליחה לאתר אותך כצאתך מאולם הנוסעים, כצורה רגועה, מחובקת ומנושקת. אבל כך הלכת לי לאיכוד והנעת הביתה לכד במונית, קצת עצוב והלך לנו הרגע היפה של הפגישה בבן־גוריון.

אני חוזרת ואומרת לעצמי כי מוטב להגיע עשר רקות לפני מאשר רגע לפני. אני גם משננת לעצמי את השאלה הרטורית: מה כבר תרוויחי מעשר דקות נוספות במיטה. אני נוהנת תמיד לכוון את השעון כד שינייף את הזמן ויורה עשר רקות קרימה, אבל הכלון הזה אינו עובר עלי. התרגלתי.

ודווקא כאשר רצוי להגיע באיתור של עשר רקות, אני מגיעה בזמן פונקט. כערכי ליל שישי אנתנו תמיד מגיעים ראשונים, מה שגורם לי לחוש אשמה ביחם לכנווגי שגררתי אותו מאצל הטלוויזיה מכלי לתת לו תשובה על שאלת הנצח שלה מדוע את תמיד צריכה להגיע בריוק, על הרגעז

Birk ツ

פנטרארד

טליה אשה דקה ושברירית. אפילו קולה שקט ער שאתה צריך לרכון כדי לשמוע את דבריה. ואילן רונו ברגש רחב כתפיים. ספורטאי. מרים משקלות, שותה, משחק כדורטל, חובב טיולים. במקום עבודתו, כמהנדס, הוא נחשב לארם תקיף היורע היטב לראוג למשרד שלו. יריב נוקשה וכרגש שירידיו למרו לככר את שיקול דעתו. אכל לצירה של אשתו, הוא מצליח לגמר את עצמו עד שלפעמים כפי שטוען אורי "כאשר הם רבים כאמת והיא נועלת את הדלת בזעם, הוא פשוט יוצא זקוף מתחת לרלת וכורח".

האוהבים לשכב על מיטת מסמרים!".

ואז בא הטיוט ורקם בשר וגירים. טליה עלתה לדירתה, נושאת סל ככר. צילצלה בדלת. רונן לא פתח. בשעת אהר־הצהריים זו הוא נמצא בכית. היא השאירה אותו בחדר עכודתו, קורא ספר, לפני שלחשה לאזנו בסדר את המטכח לפני שאני חוזרת עם כל

נביתו של התלוי תתה את דלת הסלון והסיוט זינק כמו חיה

צו עצמו על תבל. האימה הואת של התמודרות עם מעסים, סיפרה לו על התרורה הזאת. אבל רובן טל,

ו"ו הקומה השביעית היה מושך בכתפיו, על פניו סיבה מיון איזה חיוך של ספינקס: במה פתאום, איזו סיבה ים לי... אני שואל אותן... ריירי הבית המשותף סענו שיש לו כמה סיבות שמת לעשות זאת. סליה טל היתה אשת, שמקצת

השנים קראו לה "אשה חוקה", אחרים אמרו שהיא מתם מכשפה" וכולם הסכימו שהיא אשה יוצאת דיופן,

צילצלה כאינטרקום. שום רבר. הנכל הזה בטח פארנה כל העת, ממתינה לקורבנה. זהן סיוט מתענג על מוסיקה סטריאופונית, או גרוע מזה מרכיב פיטי חתור ומצמרר את עורפה כל פעם את אזביות הווקמן, המנתקות אותו מהמציאות של שהא חוורת לברה והבית ריק: בעלה, שתלה הבית. זעמה גבר. למדות ששניהם חצו בבר את גיל 40 שצריך לשמור עליו, להקפיד על נקיונו. לשמור

פתחה את דלת הרירה. עוד אצל הסף קראה

ולא הביאו ילר לעולם, כעלה רוגן היה בעיניה ילר ברגעים של חולשה, ורגעים כאלה עם בעלה היו שייצא מהבית בחליפה תואמת וזוג נעליים שיהלמו את צבע החליפה. ועכשיו הוא מתענג על הווקמן והיא שוחבת את המטען הזה של המצרכים ...

בשמו. הילד אינגו. בחמת זעם הסיעה את עגלת המצרכים למטכח. וכתנועות של נוקם העומר עוד רגע ללכוד את קורבנו, צערי חתול שקטים ומסוכנים התקרבה לסלון. מה שראתה שם הלם רק את חנורא השלמת כבעלה. אורי, צפה בעלבון במערכת היחסים בסיוטיה. לרגע, היתה לה הרגשה, שהיא חולמת. מיות של הקומה השביעית וגליה אמרה כי "אם הוא פשוט, הטיוט המבחיל הזה חרג מתחום חלום הבלהות

לונם לחישם ממני החלטות מסוכנות בענייני חשבוע תמצאו סוף סוף פתרון לבעיה שקשורה נשים, החמונה החברתיה מתבחרה, וצמויים לכם בעסקים. אחדים מכם יוחנו בימים אלח לעבוד חנים ועימים עם ידידים. חקבלו חלק מחתמיכה שעות נוספות. המחשבה שלכם מכריקה במיוחד שאום וקוקים לה, אבל לא את כולח, שותפים בשעות חערב. אם כי יש חסכמת בין שותפים

(וב במאו עד 20 ביוני) 20 ביוני ליושים עם ידידים קרובים תיחבן מתיחות מסויי אל אבל אל העוימו בכך.

נוסטונג ביולי עד 22 באונוסטו) קימים אתם מצפייונים במשא ומתך אך אין לערב. אם כי עלולים להיוה

מלדונג באינוסט עד בב בממטמבר)

(וג באפריל עד 20 בנואי)

נקיים בספום - במיקבו.

מאלניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) ותאחבת מתחוקת, אתם מודאגים. 🤭

עקרב (23 באוקטובר ער 21 בנובמבוי) לת נקועים החמאועיים יש חשיבות רבה לנאמי לבילוי מיוחד. חקשרים עם ילרים עובים במיוחך חמתחים עם מישהו קרוב ייעלמו אם תצאו יחד את תדוש על חקורה ובדיקה לצורך . השבוע. ענייני העבודה והיצירה מולנשים בימים

לותות יפת בימים אלה שימן דגש על תרום" תרגש על רומאוסיקה' תחביבים ופעילויות יציר" אמות ועל יחסט עם ילדים. חשיפול שלכם תיות, היותרו לא לומון לומני את העבודה השגרה מית למען חיצירת

נהצה מזה או מה יש לך להתלונן. לא ראית פאקירים שלה. אבל היא ראתה אותו. היא ראתה את החבל על צורארו. היא ראתה את הכסא השמוט. היא ראתה אותו מתנרנר אט אט בקצה החכל.

כל שהתרחש אחריכך היה מין התפוצצות של רגשות שנדחסו עד לאימה. מוסר כליות על הדרך שכה נהגה בו. החרדה להשאר לבד הכאב על כן זוגה העלבון שהוא בחר בררך האיומה הזאת כדי להפרר ממנה. הכל נרחס יחד לצעקה נוראה.

הצעקה חתכה את שלוות הבית המשותף. טיפסה לקומות העליונות, ירדה כמים שגלשו במדרגות והביאה אל הדירה את רגינה, השכנה מהקומה השביעית. רגיבה היא טיפוס שכדאי להתעכב עליו. אשה הנראית כמו סכין חר. תמיר בתנועה. תמיר רצה. חסרת שקט. רונן טען שבדרך מסויימת היא תואמת את עולמה של טליה אשתו אלא שאצל טליה הסערה ככושה ואילו רגינה שופעת על גדותיה. אשה העסוקה תמיד בלקנא. אבל הפעם אפילו רגינה יכלה להורות בינה לכין עצמה שהנתח אשר נפלה כחלקה של טליה, איננו משהו שהיתה רוצה בו לעצמה. לאחר שצעקה ושיתררה את החררות שלה, שלחה את טליה לחרך עבורתו של רונן כרי לצלצל ולהועיק את המשטרה. טליה, עמדה אצל הסף מכולכלת. איננה יודעת מה לעשות. נפחרת. מצד אחד היתה לה הרגשה שהיא עורקת מגיא החזיון הנורא הזה ומצר שני הכינה שזה עסק למשטרה. כך לפחות כתוב תמיד בעתון וכך נוהגים כסרטי האימים.

את שהתרחש לאתר־מכן, יכלו בני־הבית המשותף להציל בשיטת הרשומון. כלומר, לשמוע מפיה של רגינה, אבל רק לאחר שחזרה מכית החולים, ורגלה השמאלית, כרוכה בגבס כבר ואילו ידה השמאלית תלויה חסרת אונים במשולש סביב צווארה. אפילו טליה, שהיא בדרך כלל חדת־עין, לא יכלה לתרום הרבה חוץ מהעוכרה שהיא שמעה צרחות נוראות מהסלון ולאחר מכן ראתה את שכנתם, דומה כדיוק ללהכ של סכין שנשלף מגדנו זהוא ממהר לאי־שם. מתיז ניצוצות מחמת החיפוון ולבסוף, צונח ומתנפץ ברעם אל הרלת הנעולה.

קרעים קרעים יכלו אורי וגליה להציל ממח שהתרחש בסלון של משפחת טל. סלון וכו רהיטים חומים ספה וכורסאות בעלות ציפוי חום. מנורה עומרת וגכר מתנורנד לצירה של המנורה התלויה.

צריכים היו לנפות את הבילבול מהעוכדות את קטעי המלים מהמשפטים ההגיוניים וכמו בפסיפט לשחזר את התמונה שהתרחשה.

היה זה רונן של, בכבורו ובעצמו שהשלים את התמונה. אמת, הוא היה זהיר ואת הסיפור כולו סיפר הרחק מטווח עינה ולשונה של אשתו המטורפת מועם. בקיצור הוא חרגיש ששוב איננו יכול לשאת את "זרוניותה" של אשתו כפי שכינה זאת. והחליט ללמר אותה לקח. את הלקח הזה הוא הכין ימים ארוכים קורם לכן. חבל ארוך שכורכים אותו סביב הגוף. בחבל יש טבעת, שממנו יוצא חבל התליה. לכן, מסע הגוף של הגכר הנראה כתלוי איגנו מוטל על הצוואר המטכן אלא על תגורה שתגר למותניו מתחת למודר.

כל זה עכר לא רע" אמר בגיחוך רונן טל נושא. עדיין את עקבות לשונה של אשתו. "התגדנרתי כך תלוי, מתכונן כסלון הפעם מזווית אחרת. מתכונן באשתי הפעם מוווית חרשה לגמרי. ואו, כאשר יצאה לטלפן, חשבתי כבר להחלץ מעניבת התליה. אולם רגינה נכנסה לחדר. הייתי צריך להמשיך את המשחק. אבל הרגינה הואת עשתה משהו שלא יכולתי להתאפק יותר. כאשר אשתי יצאה לטלפן, דחפה רגינה את היד לו'קט שלי, הוציאה משם כחמוון את הארנק, שלפה את כל השטרות שהיו, דחפה אותם לפתח חולצתה. ואו אמרתי בשקט אזה לא יפה, רגינה, לא עושים רבר

דום וקשיוה. אתם שמנים ומיטיבים לחתבי אלה. אם כי החכנסה נראית סובה, הצטרבו לחקי פיד על תחוצאות. בשעות הבוקר תיתכן בעבורה אך עד חעם בשעות הבוקר תיתכן בעיה בעבודה אך עד חער לי שלבו, בחודש וה זמן שוב לבילויים חברתי בב המצאו פחרון. שימו דגש על פעילויות בתחום השביע ום צמויות לכם חדשות שיגיעו מרי תבית, ועל קבלת החלטות בקשר לשיפוצים ביחי לשיתוך לשיתוך מעולה ממושך נראים סים עם שוהן, הצערכו לוישב עניינים מסויימים, אבל בלי נידנורים. (צב ברצמבר עד פו בונואר) בינואר) בתחום הקארוירה, צפויה לכם עדיין מובטחים לכם רועים מחנים. השבוע מונה

> יינג באניסט ער 22 בממטמבר מנה כיאי השנוע לחישה: לבד, ולא לחיות בישים אלה לא כיאי לכם לארה אושים בביותנם. אתר באי השנוע לחישה: לבד, ולא לחיות בישים אלה לא כיאי לכם לארה אושים בביותנם. יושה נראי חשבוע לחישאו לבד, ולא לחזורה בינוים אלח לא כראי לכם לארח אושים בניינים. אולה ועבו אשים, שימו את חדוש על קשרי מתחים עלולום להתנלע עם ידיד קרוב, קניות לאתה הצעה נתחם הקאריירה דווישה שקילה וקישוט רובית ישבו לבם חנאה, עוייני תכשמים אוש בעשים, אתם העמים קסם וחיוכים: דבר נראום שוב השבוע, אבל החום הבילוים לא מוצ"

43 Blagain

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. לוקט: גבריאל שטרסמן.

כפנישה הושג גם המכם בק־

שר לתעריף המונים הקבוע. לפי

ההסכם תעלה נסיעה ל-1300

מטר בת"א – 200 פרוטה ועל כל

מרחה נוסף של 255 מטר תחול

תוספת של 30 פרוטה. כנסיעה

בלילה תהיה תוספת של 40

אחרו. המתנה של 2 וחצי דקות

תעלה 30 פרוטה. בחיפה ובירוש־

לים יהיו מחירי הנסיעה ב-25

מבקש מעבר

עמרם הכהן, נציג העדה

השומרונות משכם, עוזב היום את

ישראל וחוזר לעירו לאחר ביקור

של ינים אחרים כת"א ובירוש-

עטוף מצנפת ארומה ביקר

אתמול ע. הכהן, מזכיר העדה וא־

חר משלושת כהניה, בכנסת. הוא

נפגש עם מר י. בן־צבי, חבר חכב-

סת, המתעניין זה הרכה שנים

עמרם חבהן קיבל רשות

מיוחדת משלטונות עבר הירון

לעכור לישראל כדי לבקר אצל

בשרירי העדה הזאת.

אחוז גבוהים מבת"א.

השבוע לפני 35 שנה

מחירי הנסיעה במוניות בוויי "הופר" - בצפו של מוריסון יעלו ב־23 אחוז

מחירי הנסיעה כמוניות יועלו ב- | תון הרשמי כיום ד'. נסיעת מיני־ 23 אחרו החל מיום ד', בהתאם מום, שעלתה עד כה 200 פרוטה, לתעריף ביניים שנקבע כיו שר תעלה מעכשיו 245 פרוטה. נסי התחבורה הדר. ד. יוסף וגציגי עה שעלחה עד כה 2.050 ל"י ההסתדרות וארגון בעלי המוני-תעלה מעכשיו 2.520 לדי. תעד ריף הביניים יישאר כתוקפו ער

טבלה מיוחדת עם העלאת בוא המונים מחוץ לארץ.

הופחתה מנת הביצים – השבוע יהיה

מנת הכיאים למכוגרים תופחת השבוע מ-3 ל-2 ביצים. מנת הילרים תהיה 5 כיצים. לפי הטבר הרשמי הופחתה

מנת המכוגרים כדי לאגור ביצים לחנ הפסח. אך למעשה כא הצמי צים מכוב שתפוקת הלול אינה מספיקה אלא כדי חלוקת 5 בי־ צים לילד ו־2 כיצים למכוגר.

אחרי הפסקה של שכועיים תחולק הסבוע מנת כסר של 125 גרנו לבפש.

אין חמרי כתיבה

סים, סרטים למכונות כתיבה, ניר בני ערתו בת"א. נכיקורו בישר־ פחם וכר הפכו יקרי מציאות. המד אל ביקס הכהן השומרוני לתת פעלים המיצרים סתורות אלה רשות לבני הערה השומרונית צמצמו בימים האחרונים את הייד לעבור לימים אחרים לשטח צור ואילו מהכמות המצומצמת המוחוק כירי עבר הירדן, כהי מספקים חלק ניכר למשררי המי שיובלו להשתתף בטכם קרבן משלה. מה שמופיע בשוק נמכר הפסח של השומרונים על הר חיש' וכמוזירים מפולפלים.

יקוריאל ותית אלמיבי יהרנית מויעים בשחחה מד

. מחכנו ח בוה לחומין את כנ פרובין, ויויהם לטבם חכופת ריו בניחו של אשלה ביום הי

יחקרוים בהוחין את כבי וביד להשתחף בשחת בלודות ברום: שורמית י שור. . 101. החונה והשים פייה בים החמימי, לי אור יי ושידי (16.2 s) בשקה כ במיל, בשףה קומיאט, דמוב חודי פוח יפו-ח"ה. נא לילאות החונה כל לעמים לקלרקים : בדיק-שדור, קמה בתפיאם

> הניה וואב פן חובקים בח ולמשפחת פו - דאמי וכדה

SAME IN THE ITEM SERVICES ות אביב, שטוחא

Blacain 44

פרירה איזנשטד ובעלה מעריו נת אברהם חיים (מקיצויק זילין) חיירים פצרפת. המה חים בחל אביב עוובים

הארץ ביים צ' 10.1.11 ירציוינים לראיחם ולוסרו יתביקדים לביא בסינעיק 10.1 משניה המה לרירת פינגילה הרב אחד העם ופני

מוריסון כבר

נמשך המסע נגר השוק השחור ן ק"ג סוכר ללא בעלים וכן 160

רם דורשים, שתתקבל, החלטה

72177 שפוע הפושו / בויה ששו ובשבת בערב נסף. שפוע הפושו / בויה ששו ובשבת בערב

> בעל בית חרושת מחפש אשה בני 45-46 MINUTE A

למשיום, במוסרות. כתר קמה ובינות: מחקבלים הזמניה לכל מינה סכבי ת קייק

The second second

קיבל את המפתחות מידי בווין הרברט מוריסון קיבל אמש צת מפתחות ה,,פוריין אופיפי מירי ארנסט בווין. בוה נסתיימה נמ באומן סמלי תקופת ביוין במייי ניות התוין הבריטית. מהר יתי

קבלו השניים, מוריסון ובחין,

עייי דכולך בארמון באקיננתאם

ויחליםו שם בנוכונת המלך את

מוריפון אינו תומך כקודמו

במדיניות האמריקנית של זוון

גרמניה. הוא יהיה מוכן לעצור

את זיונה של גרמניה וע"י כך

לסייע לאפשרות להירבר עם רר

דותמות מפרריהם.

1400-5

מעיראק

הגזירה

ללוד אחר

קרוב ל-1400 עולים וגישי

מעיראק לישראל מאו ליל

שבת, בשנבנסה לתוקחו ושקר

דת העיראקית על הקמאת וד כוש של תעולים היתוריים 235

עולים דגיען הבוקי יעור מעיר

אק בשני מעומים - מאחר ובו

ובשני 164 איש. אוירון שלישי

חביא 86 עולים עיראקיים פקי

את המחאות הכסף קורון כרשו

להעברה לישראל. עד כה זוני

לחוציא 30 דינאר נדינאר

פקידי המכס הפיראקיים, דעלא סימום המותר למשפחה (גלה

ליש"ט) לנפש, ואילו בהנוש להוראה הזורשה שלמיה שניניים

כן נלקוג מועולים הנשים

עולים באו

קריקטורה זו של מיקיי הבעיצה השבוע בעיום כרוניקל" הלונ" דוני, אוב שויקי" זה - אחד מסובי הקריקעוריססים, בעולם - הוא יהודי הונגוי ושפו האמיתי הוא וויים. בקרוב הוא פומר להנים לישראל לביקור קצר מספם נוצרם.

נמשך המסע נגד השוק השחור

השוק השחור נעצרה

מופקע וכלי נקודות:

שביתת רעב.

חיים כיפו שמכר כגר במחיר

בהמשך המסע המחודש נכד ביצים, 11 ק"ג אורו, 3 עופות שחוטים. בת"א נעצר אדם שברשותו נמצאו 4 פנקסי מזון שאינם שיי-

אכר מכרכור שהוכיל באוטר כים לו. באוטובוס "אגר" געצרו בוס -אגר" לת"א תרנגוליהודו שני נוסעים שכרשותם נמצאו סחוט. באותו אוטובוס נמצאו 15 | 200 ביצים.

5 נידונים למות הכריזו שביתת רעב

5 מתוד 7 הנידונים למוות, ןסופית כיחס לעניינים, כי המצב היושבים כתא הנירונים למוות של עמירה כצל התליה - אחרים בכית הכלא כתל מוגר, הכריזו מהם נידונו כבר לפני שנתיים –

החל מליל שבת מיבורם העולים גם בקו ישר מבגראל ללוד. המיסה נמשבה ב-1 העולים חתרשים מסרל 🗘 השלטונות העיראקים לפת פום

חינגאיבן תיה פימין שפפ ליל שבת פתוח יום שבח. מ־5 - חה רקודים עם חכויה מכאה

באה בחשבון רק רחקה אי אלתה מי ילרים.

לפנות נכחב : המפריבי חיפה: עבור הבעל ביחידי מצור מוצפי שמש

נשהאין שהיו מותנות על מיקה עברה. פקירי המעקר האיניה בנוסקים, קייני או בנרים ה רו חלק מוסציות

פריט נוסף מאפשר לך ליצור סט חדש ושונה. מצעי קוקטייל המוצגים כאן לראשונה מיוצרים באיכות אמריקאית משופרת (הודות למיכון חדיש חנחשב למלה האחרונה בטכנולוגיית הטקסטיל) עשויים מבד 50% פוליאסטר, ו-50% כותנה, ואינם זקוקים לגיחוץ. לפניך חלק מהשילובים המקסימים מסדרת מצעי

The contraction of the contract of the contrac

הבשביר

אנות מצעים חדשה בשיטת "ערבב ושלב"

עכשיו בישראל קוקטייל

עכשיו בישראל.

האופנה החדשה שהפכה ללהיט בעולם הגדול,

קוקטייל של כיתן - מצעים בשיטת "ערבב ושלב"

אוו לבחירתך עיצובים שונים המשתלבים זה (MIX & MATCH)

בזה, ונותנים לך עשרות אפשרויות לשילובים נהדרים לפי

את יכולה לקנות סטים שלמים או פריטים בודדים כשכל

THE PERSON NAMED IN COLUMN

חתבצע מסתיים ב-7.5.86

עלית

(שלחו את כל חתוית בשלמותה)

יצהר 2 בקבוקים של פוקוט 25 =

משחק חינוכי מנעוי

120 =

1 שוקו פלא = 40 נקודות

העליון) שונות בשלמותן)

חעלים חחדשת אחת של 'nי 100 20 = נקודות (שלחו את המכסה

תה מלרוז

עץ הזית

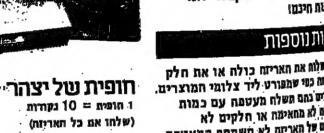

החנוינת בחניוו אילוו או ב'רב מכר קניה בודדת מעל 40 ש.ת.

ב 125 נקודות (שלחן חשבונית)

5 סבונים "מור" = 20 נקודות

מץ הזית 1 קרם "לח "ל הי" או הי" או הי" או הי" או היי או ה

אג'קם ניח'חול

(שלחו את האריזה בשלמותה)

= 36 נקודות

חמדבקות העליונות כולל שם

מור של יצהר

(שלחו את כל חמש

האריזות בשלמותן)

(שלחו את תמדבקת בשלמותת)

